

$\langle \{ \Lambda \}$

وقایع

*من انشاء الانبياء
ما قول الخبير حبيب البشير
غرض وجد*

فانه خارج من طبقا المجتهدين والمقلدين وتلخيص الكلام لا دليل في حرة الدور
 كنقص القوانين والحديث وكذا الكلام في حرة من امامنا امام اعظم مع ان الشافعي
 جوزه فالتشريع جائز في بعض العبادات فانما تشفع في هذه المسئلة الذكر كما تشفع
 في صلوة جنازة الغائبة وقال صاحب الكواشي في تفسيره وقال صاحب
 المدارك في تفسيره في قوله اذكروا الله ذكرا كثيرا في سور الاخراب اي ما انهم
 من الترهيل والتكبير والتقدس مرضى مرضا امراضا وصحبا داويا وعلما ونسبا
 سرا وجهرا بر او حرا يكونا وحركة وعلى كل حال الا بانوال المني وقال عمر بن
 في تفسيره وامام الواحد في تفسيره الواسط المذكور من جملة العرفاء والفقهاء
 اول واجب دفعا للمتهم كما صرح البيضاوي وعلامة الزمخشري في تفسيره
 ارايت بان الاخفاء في النوافل اولى ولا علة في الفرائض واجب اذ فيه
 اقتداء الناس وازالة غفلةهم وابقاء الذكر في قلوبهم وهذا التفسير
 جوب لمن طعن الذكر الجهرى بل توجب له وقد استدل النبي عليه السلام
 الى اعدائه وكثاره واجهاره والى التوحيد في قوله بان يقال اذكروا الله ذكرا
 كثيرا حتى يقولون المنافقون انكم مراؤون رواه اس من صحيح البخار جعلنا
 الله وآياته من زمره الموحدين ولا يجعلنا من حزب المعاقدين والحمد لله
 رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وآله اجمعين
 تمت الرسالة الشريفة للمفتي محمد بن عبد الله بن محمد بن
 المعروف بمفتي حلب المرحوم نور الله
 مرقده وجعل الجنة مثواه
 في حق دوران الصوفية

في تفسيره

محمد

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين
 الحمد لله رب العالمين وصلوة وسلام على نبينا محمد وآله وصحبه وسلم
 امدى اي طالب فقه وقفا وارزومندلقا وقاصد معرفت رب
 معلوم اوله كه علم حروف علم عزيز اوله في عند الحقيقة ناسد
 فاما بلا مرشد وبلا اقرار بر كنه سعي وكوشش ابد و بظلام
 وبيلدم ادعا سنده قال سالكك مغبون وشيطانك كبي
 مردود اوله في امر اشكار در كمال قال عليه الصلوة والسلام
 من لا شيخ له فلا دين له ومن لا شيخ له فشيخه ان كفي
 بجه نجات واحادث ودلائل اية عيان وببانه ر علي هذه
 بناء ويراني سلطان حضرت رشيد رساله عاليه سندن
 برج باب تحرير وبيان اوله ر تايم فقر وفنا طرقتين استيند
 حضرت زمان اوله مرشد كاهك تربيه سن لولوب نظر عاليه لرزة
 فيض ياب اولوب نفخ شريف بر انقاس قد تحسند آت
 حيات كروب زنده ابد قالا اللهم سرتنا ولاخواننا
 اجمعين آمين يا معالي بركاته ويسرى

بسم الرحمن الرحيم

سید احمد علی شاہ

الظالمين الا لعن الله على القوم الظالمين اعني تركتكم لعنتي يا خبير او ظالم

زیرینہ در **بیست** یلجی آدمک اولمز ایما سنه
ایچندن کتمیه کرکمانی **۶** امدی برکشنگ ایمانی درست

اولا زود درت اولدیغی آندن معلوم اولور که اهل نفس اولور
 ان النفس الامارة بالسوء ، شیطان کی مراد ازلی و
 معبون ابدیدر زیر احمق انکار ایدن اهل نفس ذر و کوزی
 کور من اهل تکبر اولور و قولای ایشتم اهل طمع اولور و سوزنی
 یا بانه جرح ایدر امدی کوزی خلفی کوزینه بغلور در و طمع
 سوزینه بغلور در امدی برکده کوزی برنسنه کورسنه نفس
 غلبه ایدر تکبر لوق ظهوره کور و طمع زیاد اولور سوز سنو
 کولک ایشتم اول کور اول سنه ای املق ایشتم ویرم
 حد و تکبر لوق ایدر صومعه که طمع اولت نفس و تکبر لوق
 و حد حاضر در **بیت** عزازل ایتدی نهسانه منت
 بو اوج خصلت اوچندین اولدی لعنت ، یدیکره صیدی
 اول لوق حق ، آنکجه نچدی بویینه طوق لعنت ،
 دولشیدی آدی قوم عدود ، معیندر که کورسنه شقاوت
 بو اوج خصلت ایز ظاهر اولور ، علی بنک الله دور لوق حیات
 ویرسنه قیل تبرکیده کورسنک ، بو اوج فعلی او در ازل خیات

امدی حق اولور

امدی حق برور معبود برور مقصود برور اگر حقندن غیر برنسنه
 مقصود ایشتم معبودک اول اولور سنه کم رسول الله هم
 میور کل مقصود معبود و کل معبود مقصود امد برور حیدندن
 مراد حیرنه مقصود ایشتم معبودک اولمش اولور حقندن
 دخی بشقه برنسنه ایشتم سنک رواد کلدرا ، امد برای طالب
 فقر و فنا اهل الله و اهل آخرت آندن معلوم اولور که لایحتاج
 اولور کفاف نفسدن غیر برنسنه اچونه واروب کسبه
 تنزل ایشتم معرفت الله اوله زیر کم اهل الله اهل معرفت
 و اهل آخرت اهل آخرت اولای که ده نفس طمع اولماز
 زیر کم بو مراتب اهل فقر دن اظهار اولور ، اهل فقر اولان
 عاشق طالب دنیا اولمز لر و طالب دنیا اولین طمع قلز
 و اهل نفس اولماز و تکبر لوق قالماز امد بریری کل ای طالب
 فرزندش فقرنی یاد قیل سرنی دلشاد قیل امدی اگر سرنی
 بنیاد ایدیم دیرسنک ایرش بر مرشیده کم بو اوج خصلت
 آنده

یحتاج

تا کیم مقصود نبی بولہ سین و جسمی بنیاد و سنی دل
و اوزین آباد و فقر نبی یاد و قید سن زیر اکم مقام فقر بر
مقام مدر کہ امام جعفر الصادق دم طریقت نامہ سندہ سوز
فقرت جانی محمد علی در و حقد بری نبی الله و بری ولی الله
امدی نہ معاین در کہ حقدن فحاش کلی بری قاج حقدن
زیر احقدن قحان کافر بی دین اولور زیر انکیم محمد علی
اقرار نبی آنک حقدہ بیور لندر قور تعالی و التقوا
النار التي وقودها الناس اعدت للکافون یعنی صافقت
اول او دون کہ حاضر نبی کافر اچونہ آمدی بوحکم
فقر و فنا اصلنی بدیم در سکت اهل انکار اولہ بر کشتی فقری
انکار است نہ نزع حالتہ ایمان نہ کیدر العباد بالہ زیر
کیم اول حضرت شاه رسالت الفقر خری و بہ افتخ علی بار
الانبياء دیو بیور لندر بسی بریشی حقدہ ایر شمس تابیر
دیس اولینی و بدیر اهل فقر در بیت کل ای عاشق
قبول است بوفنا فنا مقصود او ش بوفنا
کیم بوفنا فقر کو لے حق کو ر مزاول حور و قانی

کہ بوندہ

کہ بوندہ کو اولہ آندہ و خور اولہ کمانہ نزل بورانی
کچوب نفکدہ ادر الک کہ کیم جو قمر و ت مرتضی
ویران آبدان شکر قیل حقدہ ہر دم کو ر کو ر و او ش آل عباسی
امدی طالب فقر و فنا حق تعالی فقر دن اظہار اولور
زیر اکم بر اهل دنیا الہام ربانیدن با خود ارشاد پیر
قبضہ فیض ایرستہ اهل فقر اولور بسی وای سکیم فقر دن
چہ سین اهل دنیا اولہ سن اما فقر ایک قسمہ بری یوق
فقری بری فقر لا یحتاجدر بر لغت یہ جکت و بر حرقہ کچک
کفاف اولہ قدر زیادہ سی قبول ایتمز زیر اکم ابریم
ادامہ حضرت نیک کرم لطفندن بر سوز سولور معلوم از لور
یولہ بر بارہ یقالی بولہ بر صوقاغہ برا غاردی اوج
کون خلق ارا سندہ بر قوب اگر کیمہ آلما دیہ
آلوب حرقہ سنہ یا ایدردی سلطان جهان السید
غازی و حاجی بکتاش ولی و جلد پیران و عازیزان و

عزیزان

و جمیع ارندر بر ذاة و بر صفا و روح محمد علی در لروی
بوندگ حیات و مماتی چو کسی فقر و فنا ده کلید
ای طالب بکل کم فقر و فنا ارندر و اینده ما ارموز
الاموت ایرسه تنه ایرر روح ارموز زیرا که از ندرک
جانی محمد علی در و ارندر محمد علی در بس محمد علی اولمز
زیرا کم نور نبوت و نور ولایت بر ذات و اول بر ذاة
هدایت در باقی در انچه پیر پیر پیر که بر کیشی اوزی
محمد علی بیست در سه فقرایم دید و کی و تاج و کوشه
کید و کی تقلید اند هر امدی ای طالب لقاء ای فقر و فنا
عناصر مقتضای قناعت آرد ز یاد کسی تفاوت
بس فقر و فنا حقد و حق منزه اند و مبرادر
قول تعالی الحق من دینک فلتکونن من المحترین
یعنی حق تعالی به اهل کان لردن اوله بس کان
شرک در و مردار در و مردارک غازی و نیاز
مقبول دکلر زیر حق تعالی بر نور در و اول بر نور

فردر

فردر و فاعل در یعنی اشیی در هدایت و
هدایت با قید و دخی قناعت در و قناعت اهل
فقرک در نه کم رسول علیه السلام بیور القناعت کنزاً
لا یفنا بکلک قناعت و ریاضت در که قناعت در
و بر دخی اهل فقره اول قناعت کند و به نازل الیم
رسول علیه السلام بیور دخی قناعت حقیقت کنزی در
و کنجی در و قناعت حقد و حق باطل در و ف
ایکست فرض و اجبر اهل فقرک اوزرینه زیر آیم
دعوی فقر همان بوند در ایحدی ای جان جهان
قناعت ایکی سمدر بری بولمز خلیق بوزینه
صفات صهار و الا دماغنه دنیا جنتی کلی در
و برسمی وار کفاف نفس و روحانی بر بولم
صایز و نفس طعنه و فی اطله حالندن قناعت
ایلمدر و قناعت بودر که رسول دم بیور رحمت الدنیا
رأس کل حطیئة و ترک دنیا رأس کل عبادت

۲ بری کل طالب اینست که راه حق او تو بود فتری اصل کمال اول
 جهانیک نور و شرف از این اول که او مردم سوزم اینست
 قنات فی عباد الله مردم ، الک حاکم خیرین حق تعالی اول
 اگر سوزم بشدوب و کفر است ، یورک شوق گوی خود این لعین اول
 ویرانی فی تو لا خاندانه

دکلمت

جمیع عاشقان احوه میان اول
 ایدی حویم تو فتری قبول اینیوب و لباس کینه کیدر
 اگا واجیدر که فکرت اقتضاسی نه اینست شکر کرک
 اگر شکر نه سقدر سفل او یحیی بوصفیدن دور اولق
 لازم کلور حیث کل آدم صفات ایکن سفل صفات
 دورا عیس نور هدایتدن ظلمت دومت آدم اولنه
 روا و قدر مکر آدم اولیه زیر اعجم ازتری بیوردیلر
 اصل حطانکند یعنی اصل اولان حطانکند
 اصل صلی دورا ییوب بول کریدر قل شوق یرجح الی الله
 زیر اجمعیانک رجوعی انست در اراست انست الغیبه

فلا یزید

فهم اتمزه رجوعی افندی ای طالب فقر و فنا و حکمتک
 اصلی نه دور که فقر و فنا اولیا نده نه قوه ظاهر و نه قوت
 باطن و ایدر زیر ظاهر باطنک اینست سیدر والا بری
 فقر و قناتی قبول ایست بیدرک طریقت قبول طریقت
 اولور و بیدرک طریقت قبول این طریقت باطننا
 امل قوتدر امام جعفر الصادق طریقت نامیده یور
 طریقت آف و کیمزه بکزر زیر اجمعیان و نام قره و کیمزه
 احاطه ایلر و شریعت عین طریقتدر و حقیقتدر
 و ایکیسی بر بایدر زیر ابرشی براوه وارمق دلیله
 ابتدا طریقت اید وارم اول اوک قبولی بولماز
 و مقصودین اول اودن الکتور من آنچه یوچه کیدن
 یور مکر و بر دخی بودر که بر طالب پیرره ایز شسته پیرک
 طریقتی قلیا تحصیل ایست بیدر اگا معرفت الله
 کوسته منکر زیر معرفت بحر حقیقتدر ایدر فهم و
 اورا الیم جمیع اشیا بطن آدمدن ظهوره کلمه

طریقتی صح

ایله

باب طریقت کلمه بر نطفه بطن حواده و دوشه
باب شریعت و آنادن طوغه باب طریقت
و دنیا و دور به باب حقیقت و دنیا و دن
کتاب باب معرفت و از راه معرفت بحر حقیقت
کنارینه کوز ایرمز ابدی بر کیشی اوله و جو
بناسی بطور و شراکت و اولان و ارغی که
کورمز مکانی دورانی قنده در آخف اول
که بیور کم عالم باطنه کوزی و اردور و باطن
کوزیر و وجهانی سیر ایدر و هر موجودات تک
عیننده حق مشاهده و متجلی ایلر آگاهان
القلوب و یرلر ایدر ای طالب فقر و فنا
اولانه فرض واجب در که کنده مراتبی نه آیه
آنی بیور و کورد و پیررت بولنه واره و یراماز
فعل لرندن صافنه زیرا به فعل نه ساند و اولر
ح کوزا مکنده

کفر اهلنده اولور نه کم حق نه بیور و الله له
پرمده القوم الکافرین یعنی حق نه طغری یول کو
ستر مز کافره **بیت** کل ای عاشق بولام دیر کند حیاتی
کیدر کفری بولوب یوح نجاش **او قو حط حطوطک و فترتی**
کورده عین الیه سما ذاتی **ایر شکعبه قلبه پاکباز اول**
سوره کوراره کلات منیه **طواف اید و اوقی الحیده**
به ریات صفا کت امهاتی **و رآن آبدال علی تک سابه**
معین در انک حرم کلانی
ایدر بر قوم حقدن عنایت اوله طریقی کورمز
طریقی کوزمین کورد و دنیا و کور اولان آخرت و دنی
کور اولد یعنی مخصصه **زیرا کور اولان شریعت و نه**
طریقت و نه حقیقت و نه معرفت **بلوب کور مندر در که**
من کان فی هذه اعمی فهو فی الآخرة اعمی **اهل سبیل**
کرو مهندن اولور پس بود و ت قویه کوز آچمین
و کنده مراتب و منازلین چمین حق دیدارین کورمز
مراتب

و کلمه بوندن و کلمه وارده حق منزه کور مرآدم
و کلمه آدم اولین استدر و اصل اول حق سوزین
استمز و حق سوزین استمین و ازیند حالنی کور مین
لرون نه حال سوزین آینه اوله بنک نه اوله
و نه اید و کی نه اوله ای طالع التهمی الحیدر
دیکدن مراد بودر اگر سیدک و اگر سیدک سوزین
کرم الحیدر و سیدک فایده سی یوقدر سید اوله سن
ای طالب فقر و فنا بردی بوکه رب العالمین د یکدن
یکدن مراد عالم است ایسی و عالم ک سید سی
و یک اولور سید سی مراد اصل در و عالم صلدن
مراد آنادر و آنادر مراد فاکه در و فاکه دن مراد
ام الکتابدر و ام الکتابدن سبع المثانی در و سبع
المثانیدن یکی استدر ویدی آیتدن مرادیدی
نقطه ویدر نقطه دن مراد العذر و بر العذر مراد
مجموع کلام القهر و

مجموع کلام القهر و
مجموع کلام القهر مراد یوز اول دن و سوزین
و یوز اول دن سوزین مراد التی بیک التی یوز التی
ایستدر و آیتدن مراد اول سوزین عالم در و عالم دن
مراد آدم در و آدم دن مراد محمد علی در و اندک آل و
اولادی در و شاندرنی فهم و اوراک ملکدر قوله تعالی
ولقد کرمنابی آدم اندک شان شریفینه کلمه
زیرا جمیع علومک قبوسی علی در و شهرنی محمد در نه کم
ببور راتا مدینه العلم و علی بابها ایدی بر شعی علی به اید
محمدی بلز و محمدی سلم علمه عالم اول و علمه عالم اول
کیشی کند و زینی بلز و کند و زین بلز اولاد علی به اقرا
ری یوقدر سوزین حانده اقاری اولمین علی سوز
مرضی سوزی یوقدر سوزین ظالم لغت اولدر نه آیت
مرضی سوزین قنده بولور سوزین اول یزیدک جاننه لغت یغیا سوز
مرضی نک دشمنه لغت و ارضه فرار لغت حق اول یزیده بی نهایت

و کلمه

فهم وادركت اينكه فائده الكتابك دورت سبي وادرد
اولي فائده الكتابك اينكه ام الكتابك در او جني الحجة
دور دخی سبع المثاني در که اصل کتابت در که خاکت
آب باد نار و بر دخی بگویم فائده الكتابک بکرمی بر حرفه
و جهوده معین در قوله تعالى والطور و کتابک بر طور
فی رفق من نور الهدی ای طالب اگر دیرست حق تعالی
نیک ذاتی و صفاتی منامده ایلمد و اذکر ربک
فی نفسک و لا تکن من الغافلين یعنی بار تعالی بپور بینی
استین کنایه فتنه استینه زیرا حدیث قدسیده
بیور من عرف نفسه فقد عرف ربه پس کنایه فتنه
غافل اولان حقدن دخی غافل در غفلت خود مراتب
حیواندر پس سبیدن آدم ایکن حیوان اوله ایلمدی
ای عائق صادق بر نظر اوله فائده الكتابک به که بکرمی بر
بر حرفه و جهوده سطور در زیرا فائده بیدی آید
یدی خط خواعد دخی در که ام الكتابک در ایکن فائده
دورت کر ربک بر صاج بر دخی بود که فائده الكتابک

سکندر

بر حرفه بیدی کلمت در خوانتک و جهنده دخی
یدی خط کلمدی زیرا که خوانتک و جهی بکرمی بر حرفه بیدی
که بیدی خط سبانی در زیرا جني متولد اوله اولیدی
خط اوله صفاته کو ستر که قره خطدر و اون دورت
بیاض خط آنک مقابله سنده در اول خطدر همد آ
ایم سطور و مکتوب اولمندر ایلمدی اوج خروف دخی
وارد الفده فی صادده دال و لونه و او وادرد
فهم این که بوی بکرمی دور حروف خوانتک و جهنده در
لا قال الله عز وجل لقد خلقنا الانس فی احسن التقوم
احسن تقویدر که جمیع علومک الی و تحقیقی در که
بوی بکرمی دورت که خوانتک و جهنده مکتوب و سطور در
و جمیع سموة و زمان بوی بکرمی دور حروف ایلمدی در
زیرا کبی و کولندز بکرمی دور ساعته و لیل و نهار
بر آن و بر ساعت قراری یو قدر صفات احسن تقوی
ذکر ایدز زیرا وجهه مدامت در سنده دخی تحقیقی

سکندر

بنیاد

ملک دیر است اوزینی بر مرشد کامل ویر تا کم سکند
حکمت هدایت نه در بلد و ره مازیرا بر کشی کنی و
نوائی ملک محکم و قدر تا کم پیر لدن اح
قال علیه الصلوٰۃ والسلام لولا اللہ فی ما عرفت رسی
ایندی مردان خدا در کشی یکیدن عالم عناصر بر یوغور
و یکیدن بینا اور رزته کم باب شریعت و باطن فقه و
باب حقیقت و باب معرفت بینا اور رزرا القصة بط
آدمدن کلد یغنی کبی سنی یکید ظهوره کتور رزته کیم رشی
ایکی کیره آنادن دوخت اول کشی آدم اولنا زبری آنا
دن دوخت و کلک وری پیر لدن کلک قال عیسی
لم یوج ملکوة السموة من لم یولد مرتین زیر آنادن
کلک عالم بشریت و تعلید در و پیر لدن کلک
حقیقت در کا قال الله عز وجل الله ولی الذین امنوا
یحرمهم من الظلمات الى النور بسا بر کشی آنادن دوخت
ظلماتدن چقمقد و پیر لره ایرسی هدایت نوریدر

اول زمان اول

۱۶
اول زمان اول کس هدایت اولوب فوات و صفاتنی
بد ککر بیت هر کیم اردی پیر لره اول نور
دور کتاب آنک لوزی طور در او شمس خست یوزنده کار
حسن خلقت آلفه شهور در کیمه ورمزال واولاده فرین
بالی یوقدر بر قور و زبور در ایر محمد معصومه اول صوکر اوچی
بو صفدن عاقبت اول دور در ای ویرانی قیل تولاد ایما
خاندانه کیم سکا دستور در
زیر اول کشی عالم سفی دن عالم علوی به تبدل اول ککر در
اول زمان اول کس آنک اسمی و کسماسی شش الهی ده دفتر
هدایت نقش و قید اول ککر در واقعا که اسمی دفتر هدایت
نقش اولند قد اول کس اهل بیت اولور وای سکا کیم
پیر لکیم و آرا ده بو حکمتدنه در تلمیس و بشریتدن آرنوب
آنک اولمیس یا بو کلکدن مقصودنه در ونیه کلک
یلور کیم بر کس اسمی فقه هدایت قید اول کس آدم داده
دکله کر چه صورتا آدم در معینده دیودر دیو اول اول
انکار در زیر اول کس کم خالصا مخلد صا کنی پیر لره

ویرمیدی کنیدی و از نزن کندی اولکم نفس بوسنده در
ظاهری پیر لایم اول و انکار اوزر اول کافور
 حق با بوز را ازین کفر و لایم تندون یعنی اوندیکم کافور اولدی
 دوزخی بول دو متدیر ایددی برکتش طوع و نول دو متدیر
 ابرمز و حق بلز و حق بلین جا هلد رنته کم جا ل حقه بوز
 کل شیئی شیئی و الجاهل لایم شیئی پس جا ل بوشیا نیک پیچ برندن
 دکلر لعنه واجبه بیت جا ل لایم لایم لعنه کردیدر سک
 بول سن حق رحمتی بیت ایددی ای طالب فقر و فنا بوحکمت و بول
 هدرتک آصحن سلین بیلدی بلین جا ل قالدی جهلدن
 آر نین صورتی آدم معینه حیواندیر ایددی جهلید صیفاتی
 ذاته مرآت دوشور و حیات و تانور سن غافل اولم اصحن
 بخشی تانی تا حکمت هدایت ندر سیم سن و دیداره
 ابره سن و دیداره و اهل اولف و بیت فقر و فنا اول
و خلافتدن بری اول قول حق و لا تتبعوا الی الذین
 ظلموا انفسکم النار یعنی دیک استرکه ای جماعت فقر

طریق

طریقت و ای علم شریعت ظاهره و بیکت و میل ایلک
 یعنی آردنجه بود بوب دنیائی محبت ایدنره او یکا کت
 نام معنی بختیم آتشی یا قیه یعنی اوزین محمد علی به بیتدور
 زیرا فقرت جانی محمد علی و دلیل بر لرد بیت بر دخی بول
 فاحه الکتابک عددی بیکری سکر کله در آدمک جمالی
 عددی بیت زیرا کم آدمک و جهنده بیکری سکر کتابت نقش
 هدایت منطور و مکتوبدر و بردخی لام الف بیکری طقوز
 اولور اما لام الفک قائم مقامی بود و رت حروفدر با
بیت چارگانا بولرد و بولنرز بورد و لور آنده و اجدده مکتوبدر
 آلا قرآنده یوقدر قائم مقامی لام الفدر اول سبب آدم
 بولنری بیدری خلیفه الله و هدایت الله اولدی بیت ایددی
 ای ذات پاکیزه صفا بردخی بولکه بر نطفه آتا بلند کفر
 ایدوب بطلن حواده که آنادر توجه ایلر آنده بید
 کوکب تربیتة تعیین اولور تمام طقوز ای طقوز کون

و طغوز غت اوز زرن کجینه دنیا ده کمر و اول ییدی کک
 هرری برای حکومت ایدر تاییدی آی تمام اولد قده اوغلان
 دخی تمام ولور اگر اولد مده احکازت اولوب عالمانه
 سفر ایدر اول ییدی آی اچینه اوغلان کماله ایشل اولور
 و کسرا نیوب حکم کلانیه زحل دگ برآی دخی زحل
 حکم ایدر اندن نوبت نه مشتری به دگر مشتری دخی بری
 و طغوز کون و طغوز غت حکم ایدر و آنی مشتری در که اولور
 دعوت و احکازت و احکام برله عالم فائده اول اوغلان
 کنور آندن اوغلانک و خود حکمی اگر بنا، خوا اید
 نشر اولدیم طغوز ای کامنده دنیا به کلور و اگر وجود آدم
 ای نشر اولدیم طغوز ای و طغوز کون و طغوز غت اولغی
 عالم فائده سفر و نشر اول اوغلان عالم آبه و عالم باده
 و نشر اولغی فایده ایدر و کوزی باطن روان ایدر
 آندن حکمت و هدایت برله اوغلان بالیغه بستر
 آندن بسته دانه اول ییدی کسز حروف مفرد

عدد دنیای

عدد دنیای لفظ اولقی بندر آندن جمال هدایت تجلی ایدر اول
 ییدی خط عدد دنیای اول ییدی خط چار غنچه برله مفرد اولش در
 ایدر و کوزی ییدی ~~بسته~~ اولور ~~بسته~~ خط هدایت آندن
 کمال قدرت ییدی سیل دور ایلینجه ییدی سیل آرسنده عالم بشیر
 کسب دنده نسی دورا یکی سیل قرارینه ییدی سیل دخی اوز زرن
 دورا ایلینجه بر اولمش آبه و نر قوه قدره کندینه
 بنها ایکن پیدا اولور ایلدی فهم ایلکه که ییدی یلدر و ییدی
 آی ویدی سیل اولدر که بنهان ایکن پیدا اولدی تمامت
 ظهور هدایت برتن ظاهر اولدی **بسته** ییدی یلدر ییدی
 آی دریدی سیل، ییدی سیل دخی کجی نوله سیل، او شرجان
 اون دورده ایردی نوجوان، جوشه کلدی اول غت دریا نیل
 موج اورون طشره قدر تدن قوا، آقدی یعنی ضیق اولدی آب و کل
 دوشدی بر پارچه شش اول جانیه، یاندی اولدم غالب اولدی اودیل
 کل ویرانی سوزینه دوغقل قولا، کیم نه سوز ایشیده سوز مرع دل

کوهی در کوه

اجدی اول ~~صورت~~ دورت یدیم اوز رزن کجری
 دور ایدری آنک عد دخی اول ید ی خطا کم جانده
 بطن خواده کسب ایشری دیدی دخی اول ~~نیت~~
 بیاض خط اولور ~~ویدی دخی~~ کاه حکمتندن ظاهر
 ره کلورینه یدری له اون دور اولور تمام ~~حروف~~
 کلام الله عد دخی در کیم مفعلا تده کلمه فهم ایل
 حق سبحا و تعالی کلام قد بخند سور و علم آدم کاسماء
 کلها اسمی حسنی در که جمیع موجودات ذاتی وصفی
 آدم در کل اجدی آدمی فهم ایل تا کیم حق تعالی کلام قد
 بخندن خبر دار اول سن ~~حق تعالی~~ سور شد طسم نلک
 آیا الکتاب المباین یعنی حق تعالی ببلو ایلجید رسولند
 کتابک آیتندن صورتک حکمتنی اجدی ای طالب فقر و
 فنا ومن عنده علم الکتاب دن مراد آدم در و آدم دن
 مراد حق در و حق دن مراد محمد علی در و آنکرت جمالی
 و کمالی

آدم در کمال
 و کمالی

و کمالی و آل و اولادنی بیکدر ~~حق~~ جمالی و کمالی
~~آنکرت محمد علی در~~ زیرا حق جانندن و کمالندن ظهوره
 کلدی اجدی آدمی بخشی تانی تا کیم اوزینی فهم ایل سن
 نه تم رسول علیه السلام بوزر من عرف نفسه فقد عرف ربه
 بر بخشی نفسی بلدی حق بلدی اگر احوال ایدوب بلدی
 آدم زاده دکلدر ~~ظاهر~~ بر اکیس ویدر ایشیدر اکلدر
 آلور ویر که لر اوینار ~~حیواننده دخی~~ بوند موجود در
 ماله اول حیواندر ~~آدم~~ آدم در رفی حیوانندن بر ارتق
 فقد نطق وار و نطق دخی تربیت ایل حیواننده قابلدر
 اجدی آدم ~~هیک~~ حقن خبر آل زیرا و لقد کرمنا بنی
 آدم آیت شریفی حیوان حقه کلمدی آدم حقه
 کلمه در ~~وار اجدی~~ آدم ~~هیک~~ آدمی فهم ایل ~~فوله تعالی~~
 وان تدعوهن الی الله الهمدی لا سمعن و تریهن ~~نطقوا~~
 معنی بودر که اگر آنری طغری یوله او قورک ایشیز لرو
 سکر

و کمالی
 و کمالی
 و کمالی

بونری کند و در کمال رتبت اول اول وقت بید که
 آنست که شیطا طدر اول روح اضافیه قدم بصد و
 کرو دنیا جی دن اوله کز راعی وی الله بیور **سبب**
 بختگی بنده مدی که مکر در جهان **کس** کس کسیت اجل کس رست
 ناکر **سبب** ای علقی بوفاننه جهان بخت لک بنده مد
 ایلکین زیر آخفت بیورس که بر آن انجیده اجل دامنه دوشکس
 بکما اولی باشنه بر جاره کور **سبب** کچ جهانک و لغدن وحده
 ایزور وصال **سبب** تا که نور کویته سکا اول قدیم ذوالجلال **سبب**
 سورم قدر سکا ویز زانم **سبب** عمر سکا یس ویرم زیانه **سبب**
 او قو علمک کتابن اکلا ذاتک **سبب** دیرک ایزه سس جاودانه
 یور مردانه اول پاک **سبب** صقین دل ویرم کل کون و مکان **سبب**
 ویران ابدال سوزینه طوت قولا **سبب** دیرک ایزم که کج نهانه **سبب**
 ایزدی ای طاب قرو فنا جهاد ایزه نفک و طعنه **سبب** مو پسندن
 کفیننی پاک ایزه زیر حق تعالی بیور و لغد ذرانا جهنم کترا

مکر در جهان

قولا

من الجحش والکس

من الجحش والکس **سبب** لا یفقهون بها ولهم **سبب** اعیون لا
 یبصرون بها ولهم اذان لا یسمعون بها اولیک کا الانعام
سبب واولیک هم الغافلون یعنی انس و جن و جنین
 جوئی جهنم ایچون خلق ایلدم آنکی چونکه آناره کوکل ویردم
 اول کوکل ایل ادرک حق ایتدی دیر فانی نه مشغول اولد ایلر
 و دخی کوز ویردم طریق حق کورمدیلر و قولا ق ویردم
 حقا حق ایتدی دیر فانی مشغول اولد **سبب** اشته از
 غوند در حقندن و کتد و تون غافل اولدیلر و آذن معلوم
 اولور که لیل و نهار طالب دنیا اولور لر رسول دم بیور
 الدنیا جیفه طالبها کلاب زیرم دار ایزه تیز برآ راده
 اولان **سبب** وای سکا نیم طشره سس یورسون اچک
 طوبی طلو شرکدر **سبب** وشرک ایزه مردار در اکر مردار
 دن آرخفت دیرک اولاد عیبتک جانینده
 سی اول و خاک پای اول تا کم پاک اول سس اکر

کند ویردم

من الجحش والکس

باک اولیٰ و لیسک جعدن و کند و دن غافل اولورسن
 و اهل کمان اولورسن کما خود باطلدر قوله تعالی
 و ضل جاء طغی ز هف البطل ان البطل کان زهوقاً
 یعنی حق کلمه باطل فرار اولور تحقیقاً باطل حقدن قحار
 الله باطل اولور لایزده حق دور مزهرشی اصله او چار
 کل شیئی بر جع الی اصله جمیع اثیانت روحی نیز اصله
 دیدوغی بود **باب** فصل ایدی ای طالب فقر و فنا
 بردخی بود که آدمک و جهنده **تست** کتابت دست
 قدرش نقش اولور **سید** کز کرد و دور دخی و ا
 رد که لام الف برینه قائم مقامیدر **پا** چار **ا** کا
 بود و رت حرف کم انجلده و توراتده و ربورده **کندر**
سید کلمه نک سریدر که آدمک و جهنده قدرش
 الی نقش اولور **سید** و او ن دوت دخی قرف
 الی اولور **پا** چار **ع** نضره ضرب اید سن الی اولور
 نقطه عدد دخی در که معراج کچی سننده الی وقت نماز

۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰

فرض اولی

فرض اولدی و حضرت جعدن تخفیف یلدی الی وقت
 بش **ع** و قنده و ارا ندی قوله تعالی من جاء بالحسنة
 فله عشر امثالها ایدی الی وقتک نمازی بش و وقت
 نماز قائم مقامی اولدی **تست** شوی بیل سن که وجه کرم آدم
 دم عدد دخی در قوله تعالی **ا** لک الکتاب لاری فیه هدی
 للمتقین یعنی سور رشول کتاب کمان بود که آنک انجند
 طغی یول کوستره ایدی اول کتاب بو کتا بدر که وجه آدم
 مکرکد کورمک دیدر غیری حیالی ترک ایلیه و یول دیدوکی
 که صراط مستقیم اول دخی وجه کرم وجه آدم در اول **سید**
 رسول دم بیورر **ر** ایت **ر** لیلة المعراج علی صور آسن
 و بر دخی بو الی مبداء وارد در فصل عدد دخی صراط مستقیم
 عبودیت بلیس یوز خط هدایت اولور **ق** و القرا
 المجید عدد دخی در اول **سید** یوز و وجه یوز دخی
 ننه کم بیورر **ا** ان الله هو ربی و ربکم فاعبدوه هذا صراط
 مستقیم ایدی **ر** جمال آدم جمال هدایت **ر** جمال آدمی

یوز و وجه یوز دخی

بخشی تانی تا محمد علی اینجاست و سوز لرزه مخالفت
اینجاست زیرا که حق تعالی بیورر من بود و الله و رسول
لعنهم الله فی الدنیا و الاخرت و اعذکم عن آثامهم
ایمدهی حسن تقویم انکار ایله کم جمال هدایت حق تعالی آیت
کریمه ده بیورر بایق آنرا بخت بد ترکی و رسولی کم سوز
لرزه اعتماد و بجز لرزه آنکه ذات الله و صفاته اقرار بر لرزه
بیش آنکه لرزه حق تعالی وارور و نیاده و
خریده و فی عذاب اندر احوال حاضر لندی و عذاب بد مراد
خورا بلیجی سفل سافلین و **بیت** آدم است و ششم
سفل صورته **الده** کین و برمه اما فرصته **کثرتی** دفع
ایله است و حدیث **کل بر وسته** جمال حضرت **ع**
ایمدهی مقام کثرت بنسبی ترکش بیکه کبیر **اول شاه و لا**
بیورر
آشانی اعضا لری یوسف اوله **آنک** بوزی بیک
و سوزی بد و کوزی پت اوله **ایمدهی** غافل اوله

بنده

بنده شاه مرد **ایک** شاه و لایک سوزی
ضمیمه **اگر مروان** است لعنت جا و جشم و ارتقا
میخواسته که گز تا عمرت آخر اولیج اول وقت کور
زیرا از لرزه بر شد ر قان ایدن کلسه بوز غری
صند **اکلمه** **آنک** سوزی صند **اول** که
که اولیا الله در کاهنه کلور بندیم دیر تاج و بوی
و حرقه از لرزه بکس الکنه آلور با شسته تراش و ارکان
قبول ایدر آندن و در اول تاج بویست و حرقه ایله و
اول کسود ارکانیله زنا لواطه ایدر و لا سولر اهل فخر
و اهل فخرم دیر که **آنک** سوز ایمدهی حق تعالی بیورر حق تعالی
فی من بعد ما جاءک من قبل تعالی و ان دعوا ببناء و انما بناکم
و بنا بنا و بنا وکم و انما و انکم تم تبهل فجعل
لعنت الله علی کما دین **پس** یا بخیره صد هزار لعنت
زیرا اولیا در کاهنه کلیدن مراد است کامل اول سن

خندنا

و عالم ربانی اولی که در اول وقت فقیر و در سر قول نبوی
 یا ایها المسکین انتم الفقراء الی الله والله الغنی الحمید یعنی
 ای آدمی که در سینه اهل فقر سوز حاجتگر الله آگوشه
 و الله تعالی مبالغه ای غنی الحمید در اویده اولی باقی اولی
 بار تعالی به حاجتیز در و بود و لذت به نصیب در لر
 معلوم اولی که فقر غنی اولی و بود و فقر به فقرانه ز را بردی
 و ار که رسول هم بیور فقر سواد الوجه فی الدارین
 بونک دمی سیرنی سیر و فقرانه غنی اولی بکون لکم یارینه
 قالمسون دمه ز را بیور که فقر حزی و به افتخار علی
 الانبیاء امدی فقر اولی که فقرینه قناعت است و ردی و
 در که باشد عیده حساب شریکی بومیش اولی و باب طر فقه
 فقر و شل اولی باب موفقه سککنش اولی با حقیقه
 دوشلش و بوقی لنش اولی تا کم عالم فراغت می کن
 دوشلش اولی ز را آگوشه لباسه جری اولی صوبه
 قورسن صابون سورسن صوبین صقوب آتش

در فقر

در فقر

آذن او و ارس طوزنی به و به ویرسن آذن و شور و
 بوقی به قورسن آذن برک طوتا رخلرس آذن مقام
 و محدته ایر کور رسن امدی مرشدیم دین و طالبی قول
 ایلمین بولوغ اوزره اولی که طالبی ارشاد الیکوب بومینوال
 اوزره بوزره نور علی نور و اگر بولجی بوزره و مکتب
 طالبی ترینه اتمک کار و کلد ز را بر سر نور شد ار کامش
 ار کانسینه مشایخ دیگر اید ز را نشینی بوحالیم بویخته
 اولی اولی که روح اصافیل زنده اولی و روح اصافیل
 زنده اولی که روح محمد علی به ایرشعز روح محمد علی به ایرشعز
 صفاتی آدمی اما معنیده ده دودر قول تعالی و ما یستوی
 الاخی و الباهر یعنی برادر کلد آنکم آرنک ذاتی صفاتی
 کوزایه کوزن و کوزمین بر دکلر ز را کوز سنایه کوزلی
 بر دکلر وینه بیور الذین یظنون انهم ملاقور بهم و انهم
 الیه راجعون یعنی آنکم بلاقو بیور لر با یف آنر دوز که حب
 لرین کورجیلر در و آنر ملایت بولی لدر بو آیتک معنی سی

بود که هر که دید از حق کور را اول که حق شناسد و هر که
 کور را می داند در میان کان فی هذه الحی و هو فی الآخرة الحی
 حق نونند که در میان حق در **هر که کور دی زیده عالم**
 غافل و غوطه آید کور است ای **نقطه ذات عالم اسما در**
 من عرفنا نفسی فهمنا **او که سیدی و اقی مولا در**
 اشته هر که سیدی بود حکمتی **جاهل ناشی اول اسواد در**
 ای ویر از لوقاش و کریم **عزیز رحمان نسل اسرار در**
 ابدی ای طالب فقر و فنا حق تعالی آدمی برآندی دور خالی
نستله بری بر سر منفر دالمو: مرکب ابدی قوله تعالی
لقد خلقنا الانسان من سلاله من طین و من نار و من
هواء یعنی صود طیر قدن آتشدن دخی یلدن برآندی
فرهم دراکت ایل: زیر اگر متین و بهدایت آدم بهلدی
و کندی ذاتی و جانی و کائناتی بالجمله آدم بهلدی: اول
چار عصاره ایه مرکب ابدی و اول چار عناصره مقابله سنده

دور اول

دورت روح برآندی وجود عزیزه یار ابدی و اول
 دور روح مقابل سنده دور حائقان بنیاد ایلدی
 و دور حائقان کث اوزرنده دور موکل فرشته قودی
 و اول دور فرشته اوزرنده دور قوت ویدی و اول دورت
 قوتک مقابل سنده دورت کتاب و اول دورت
 کتابت مقابل سنده چار حروف و یروپ و اول دور
 حروفک اوزرنده اون ایکی نقطه قودی و اول ایکی
 نقطه عدد و نج اول ایکی امام در نته کم نظم ایله سیور **نظم**
 اختیار عالم اولدرش عالم احتیاج **رویل اولدی کون یوزند**
 عرش و فرش و هر دیار **مصطفی کون لری نور حسن**
 شاهم حسین **دون و کون مدح ایده رم لوق عا**
 لده غیر کار **عابد و هم باقر و جعفر امام کاظم**
 مدحک سید دیم ایتم قرار لیل و نهار **شاه ششم**
 در تقی هم بانقی هم سیدی **بونری سومینه لعنت خوار**
 مکی صاحب زمانک قویلم قیانی **یمینه**
 اسلمه ویرانی نیم حبت علیکم السلام

وونی چارده معصوم یا حاجت الکر و فاطمه الزهرا
 کلمه در اسم شریفی اصل کائنات عدد دخی کلمه
 و یکی سکر حروف فردا عدد دخی در و یکی سکر حروف
 هرینه بر الف و ردی یکی سکر اجزا ایدی و اول اجزا
 نک هرینه بر لام الف قودی و اول لام الف هر اجزا
 نک قایم مقامی اولدی زیر کم اول لام الف ایله یکی طغوز
 اولور و یکی طغوز سورة قرآن اولنده حروف مقطعه
 ایله کلمه و اجد کبر عدد دخی فاخته الکتا کلمه
 و فاخته الکتا عدد دخی لوزاون دور سورة کلمه
 و اول لوزاون دور سورة نک ایله فاخته ده کلمه
 نه کم بقروال عمران فاخته الکتا ده کلمه زیر فاخته
 الکتا ده یکی بر حروف کلمه در زیر فاخته الکتا
 یکی بر حروف که خط خوانا عدد دخی در کم ام الکتا و سج

المثنی وجه جمال خوانا در که یکی بر حروف ایدی ای
 طالبان فهم ایدک سورة بقروال عمران بسم الله در و
 بسم الله عدد دخی کلمه در زیر بسم الله اول دیک
 بسم الله سکر بر است ال او رلز اگر سکر سکر بر است
 است حرام و نور کرک نک ایله کیم یا زلف و حق
 الحاصلی نه ایله بسم الله سکر اولاز زیر بسم الله ام
 الله در و ام مستانک عینیدر حقیقت اسمی
 و مسمانی کلا زیر حق تعالی و الله الکتا الحقی
 است اسمی بیدر تسمانی دخی اکلا تا کم حق کیم اید و حق
 فهم ایدک و حقه اقرار فلف یولک کوچی در و کوچی
 آت ایله ایچونه مرشد کردرا ایدی شکاک است او
 لودیر سکر بسم الله کیم در و بانی نذر و کیم در بسم
 در و الله اوله نقطه نه در و سکر نه ایله
 یا شمسک حرام اولد یغذون مراد نه در اکلا ایسمک

مستمانه واقف او کس و ستادن مرد کبیر و اول
 بانک السند که نقطه نه در کیمه پشایرند و اول نقطه کیمه
 اندر که اول نقطه آگه است بد و غلج احد و غلج کیمه
 محمد حرام و اور سبورین و سیکه طالب اولورین و حلال
 قالورین صورت آدم معینه حیوان اولورین و حلال
 کلورین یا کلیمه اهل نارا اولورین و اصل صفاتی قبول
 قبولورین که حق تعالی آدمه کوچ ایلز قراند و سبور
 ان الله لا یظلم الناس شیئاً و لکن انفسهم یتظلمون
 یعنی حق که به ظلم است هر کس شیئی ظلم کند و به ایدرس
 ریش کند و به ظلم است او که ریش ظالمه رفا و لیک حق
 الظالمون پس ظالم شوند در کم کند و راه ظلم ایدر
 او را اوله کل سن کند که ظلم ایل بهیل که بسم کبیر
 و انک ارکانی برینه کتور تا هدایت قبول سنه کوز
 آجاسن و بیه بین که هدایت کبیر و ولایت نذر

اطری اولی و ثانی

ایدی اول بر نقطه اسم علی ولی الله و اول و آخر
 هو الاول و الآخر و الظاهر و الباطن و هو کل شیء علم
 بانک السند که نقطه بود در انا نقطه تحت الباء
 بانک السند که نقطه علیدر بالذات **بیت**
 علی در نقطه اول هدایت علی در آخر نور و لایست
 علی در هر دو عالم ذات مطلق علی در قدرت و هدایت
 علی در صورت رجا علیدر علیدر رخی زور قیامت
 علی در حال مختار علیدر علی در سوزش جانانه لغت
 علی در ای و رانی تنده جام آنی سومینه لغت بغایت
 ایدی ای طالب فقر و فنا بلد کیمی علی کبیر و ولی کبیر و هو
 العالی العظیم کبیر کبیر و عظمت و لو قدرت در که جمیع
 موجوداتک عیننده و قولاً غنده و دیننده حاکم
 اوله حضرت شایسته و لایسته رفا ما بصر عالم ادر
 ایدر مزوجها لست شیشه سنی طاشه جالوب و مغه
 قوتی و قدرتی بیتمز

حکمت کبیر

بالکثر طاش اولاد دیوار دیکشدر پس مرشدن تختیا
 جدر نه تم رسول هم بیورر لولا المریه ما عرفت رجا
 اییدی طاکت دیکتی ویدر کت غنایتی وارنگت
 هفتی ایستخنی وکلا ستری کوزمک محکین دکلدر
 نه کم **بیست** مرتضی بلجان چو آن اولور **صورتاجا**
 نی ولی بی جا اولور **مرتضی** حکیم اقرار ایلر
 اوش شهادت سیل آکانه طان اولور **مرتضی** فهم
 ایون آدم درر **تیمک** صنفه که نسان اولور **مرتضی**
 مرتضی نیک یولنه جا اوینادان **عشق** قریا اولانه ویرا
 اییدی ای صاحب ارکان دین والی سرور نور کزین
 بو همتک اصلنه ایزه کم دیرست اوزینی بر مرشد صا
 دوق القول ای کشر یوحف ظلمده قانورس صافین
 صفتک سر مایه سن الدن کیدرس و خور و قیر اولورس
 طامک بوز لور و عقل باشدن کیدر کوز یوملور

شیرینی

سوز طوتور

سوز طوتورال آفاق یار اولور وجود کهنه سی
 خاکه دوشرا اول زمان خالت نیجا اولور ایدی ای طاکت
 دورمه اولورمه سیمه ایجه کوله اوینامه غیری خیاله توکل ویرمه
 همتا ایرش رهنما نیک خاک یارینه یوز سور و بلفک
 لوکشدن و طمع و حرص و غدا و رتن و کبر و کین دن
 و حسد و الق و صا کفدن و بالکلیه هر کس صفتدک
 ولوتندن بعید اول اگر استرک مقصود حاصل ایلر
 خیال عوامدن کسل آینه قدسی کل کوکل آینه سر محلا
 قیل سیلان کوله صاف شرب اول دال ازرده اوله اهل
 بخل اوله شسته توپه یار مرشد آدمی مهادینه اولشدرمز و بنور
 زیاکم دنیا بختد دیرسن نفسنه او یار سین و طمع ایلر
 بو ایکی نیت اید اول اون علامت دخی برابر کلور
 مطلق شیطا دیوب تبرا ایتد غلک بو اون ایکی شید
 و بو اون ایکی غلقتل ایلمک دیرستک نفسنه

چ

منته
عبد الوه
ابن

کج طمع ایتمه بواون منسه دخی وجود بولیمه و دخی فقر فنا
 د دگر نفک مہوا و ہوس نوشتن ال حکمکہ
 نہ تم حق تعالیٰ بیورر انکم لنا تون برجال شہوہ
 من دون النساء بل انتم قوم تجہلون یعنی ای قوم
 لوط تحقیقا سیزہ کلور سکر ارا و غلا ندرہ شہوتہ یعنی
 لواط ایلمکہ عورتہ دن معدایغہ عورتہ دن اوراق اولو
 بلکہ سیزہ اول قوم سکر کہ جاہل سکر یعنی کہ بیز سکر
 حقن و کند سکر دن زیر رسول دم بیورر الجاہل
 عدو و لوکان ابوت احدی شتہ حدیث شتہ
 آیت فہم وادراک ایل نہان اولیم دیرسک
 واکرا بوجہل اولام دیرسک وایسکا قولہ تعالیٰ
 ماکان جواب قومہ الا ان قالو اخرجونی و بیکم آل لوط
 من قریشکم انہم اناس لا یبظہرون یعنی حق تعالیٰ
 اول قومہ خطا ایدکہ لوط قومیدر حقیقا رک
 کو یزدن

کو یزدن و کوی دن مراد کو کلہ ریغہ ای قوم لوط آرید
 فلکزدن نفس لذتہنی تاکہ آریوب آدمی لردن
 اولہ سکر اگر انہم سکر شیطانی لردن اولور سکر
 تیرا سیزہ سختقا اول تاکہ ملعون مل عمل
 قوم لوط دیگر باب ای سکت فقر و فنا فہم
 ایدکہ اول بیوردی کہ لقد خلقنا الانس من سلالت
 من طین و من نار و من ہوا یعنی براتم انسا
 صودن طبرافدن آتش دن و لیدن چار عناصر دن
 مرکب قیلدی ایلدی آدمی چار عناصرہ بنیاد ایدکہ
 اول چار عناصرہ مقابلہ کنند وجود عزیزینہ دورت
 روح قودی و یار و فادار ایلدی بری روح نباتی
 بری روح حیوانی بری روح جسمانی بری روح
 و اول دور روح مقابلہ کنند دور حائقاہ نبات
 ایلدی بری قولاف بری کوز بری بور و بری آغز
 غ

من

بری نباتی
 حیوانی
 جسمانی

واول دور حائكا كهت متعابه كنده دور مؤكل قود
 برى لغت اماره برى لوامه وبرى ملهم برى لغت مصممه
 در واول دور لغت اوزرینه دور عالم وردى بر
 عالم ناسوت برى عالم لاهوت برى عالم ملكوت برى
 عالم جبروت واول دور عالمت متعابه كنده دور
 فرشته قودى برى جبرائيل برى ميكائيل برى عزرائيل برى
 اسرافيل واول دور فرشته اوزرینه دور قوت
 وردى برى قوت شامخ برى قوت سامعه برى قوت
 باصيرة برى قوت ذابقة واول دور قوت متعابه كنده
 دور كتاب ووردى برى زبور برى تور آبرى آمل
 برفغان كه قران عظيم لك اندر واول دور كتابك
 اوزرینه دور حروف كه ورسش برى با برى چا
 برى زآ برى كا و بود دور حروف اوزرینه اولان
 اول ايكى نقطه عددى اوان ايكى امام هما مدر واولان

اول ايكى امام

در قوت

چشمه

اوان ايكى امامك نسلى و آل اولاد اوندرت معصوم
 باكدرو بوندرين آناسى حديقه الكبرى وفاطمة الزهراء
 و بوندر حديقه يكرى سكر در اصل كائينات عددنجه وجمع
 موجودات بوندرت مجتبه وار اولاد و بوندرى سكر حروف
 مفردات اول حضرت شامخ عددنجه كلمه و جه كرم
 او مدر و سجد كاه كائينات اول سبدن و جهنده
 يكرى سكر اولاد على و آل بيت رسول اسماءى نقش
 اولت در امدى اوان ايكى امام بوندر امام على امام حسن
 امام حسين امام زين العابدين امام محمد باقر امام جعفر صادق
 امام موسى كاظم امام على الرضا امام محمد باقر امام جعفر صادق
 امام حسين امام محمد باقر امام جعفر صادق امام جعفر صادق
 و فاطمة الزهراء و چهار و معصوم با ششم بوندر
 محمد اكبر بن امام على عجله الله اكبر شهيد كراين امام حسين و قاسم شهيد
 عبدالله بن الحسين امام حسين و قاسم شهيد بن امام زين العابدين

و علی الاطرب امام بزرگوار حیی هادی و عبدالله ثالث ابن ابی طالب
جعفر و طاهر صالح و طیب اولاد محمد تقی
 جعفر الثانی و قاسم ثانی اولاد علی التقی صلوات الله
احمد محمد سی یکری سکر اولور اصل کاینات عدد دخ و
یکری سکر مقابله سند کندر و محمد علی زاده ولام الف
مقابله سند کندر یکری طغوز اولور و محمد علی بری لام
بری الف ندر انچه نکته کیم بو مخلده عینا اولور ولام الف یکری
یکری طغوز حروف مقطعا عدد دخ در امدی مجموع قرآن
کریم و نظام کاینات بو یکری سکر آل و اولاد محمد علی ث
دوست دفعه و ارا و محمد لولا لما خلقه الا
فلا کشف شانه و ارا اولور و بوندر روح اضا فیدر
و تخت فیه من روحی بوندر حقنه در و بوندر داخل
اولندر کروه ناجی و گروه فقراد کریم بوندر شک
ایت و راه طریق تدریج کورخ اهل ایام دیدنی
 و شهادت ایلی

حروف

بیت

و شهادت ایلی و نماز قید غنی و اولور طوت غنی و حجه وارغی
وزکات و یردنی فایده سزاول و بوجها نک ایچند
هر نیه پرستش ایلی حرام اول و تیرانه سحق اول
امدی ای طالب فقر و فنا فهم به چار غنا صرد در مراد
آتش لی صو طیر قدر کامیدی روح نات صوبه
مایل در روح حیوانی اوده مایل در روح جسمانی
طیر غنه مایل در روح انسان مایل در و قول اق روح
نبات بورون روح حیوانی به کوز روح جسمانی آغز روح
انسانیه مایل در نفس لوا قوله نفس ملهم
آخره نفس مطینه بورون و نفس ماده کوز مال در
عالم نکوت لوا میه عالم لا موت مطمئن عالم ملکوت
ماده به عالم جبر ملهم به مایل در میکانی عالم نکوت
اسرافیل عالم لا موت عز رای عالم ملکوت جبر آل عالم
جبر مایل در قوت سامعه مکانی قوت شمعه
اسرافیل قوة باصره عز رای قوة زایفه جبر مایل در

زبور قوت سامعه تورات قوت سامعه انجيل
 قوت بهره قرآن قوت زايقه مايلدر **يا** زبور
 چاتورانه زانجيل بقرانه مايلدر **چارده** معصوم
 خاديجيه وفاطيه مايلدر **و** حديجه وفاطيه كيرى كز
 حروف مايلدر و كيرى كز حروف لام الفه مايلدر
 و لام الفه محمد على به مايلدر **و** محمد على كيرى طغوز سورة
 قرآنك او ايلنده كه مقطعه مايلدر **و** مقطعا يوز
 اون دورت سورة قرآن مايلدر و يوز اول دورت
 سورة قرآن التي بيك التي يوز الشمس التي آية ما
 يلد و التي التي يوز الشمس التي آية اون كز بيك
 عالم مايلدر و اون كز بيك عالم آدم **و** مايلدر
 و آدم حقه مايلدر و حق آل اولاد محمد على به مايلدر
 ننه كم بيورر لولاك لولاك لما خلقت الافلاك **ايدى**
 یری و كوكی و اون كز بيك عالمی حق تعالی اولاد محمد
 علی نك عشقه خلق انبیا **سیت** هر كه طوتر
 اندره بعينه

صیحه

اندره بعينه كين **و** او كز بيك نارد و زور خوراهين
 اگر كز بيك سعادت بولك سين **و** چار اول آل اولاده يقين
 هر كه ويرم از انك بولنده شاد **و** كوزى كورد كورد كورد كورد
 لغت حق صدر از اولك **و** آگاه اولدر ز اول ديوشين
 من و يراني يم على نك بولنده **و**
 حان و باشتى و مرشم عين اليقين
 ايدى اى طالب فقر و فنا بوجيه عالم و لوح و قلم ايجنده
 خلق ايدى ايه جميع موجوداتى آل اولاد عشقه بنياد
 ايدى و اندره بلدردى و اى كالم آل اولاد بليس و جان و
 كوكلدن عاشق اوليه سن و فقرنى قبول قلميه سن ايدى
 بوجها نده يد و كين ايجد و غاك اولود و غاك و باحد حاك
 حرامد زهر قالد **و** زير كرم بوجها حق تعالی برغنه مثالی
 يصفه شدر و كندى كرم لطفندن بوجيه حضرت محمد
 عليه السلام اخلا ايلدر و اول آل اولاد ننه خن
 ايدى زير آشت و لايت حقنده بيورر انا و على من

نور واحد و در حق حق دمک در حق حق
روح پس بومعنی اول بوند نور واحد در نور واحد و طریقی
اراده شده قلمز کلمی حب دیر لک و بر لک اولور آمدی
بر کیش بوندک اولادی بیدر لک و بوندک طریقی و ارکانه
اوزرینه اولی و فقری قبول قلمز به و دوستی دوست
دوخته دو شمن اولی و جان و بکشین بوندک بولنه و
عشق تو فیل و فدا ایلم و صلا کیوب و بر از صحبت
جمع ایلیوب بنم دیسه بنکدن آرمه به و خاندن محمد
علیش اولاد نیک قوی قربانی اولی و فضل لقا ایل
لحق طریقه اول امام جعفر الصادق ارکانه قایل اولی
و آنک فقری کور و ب اول فقره اوزین و برسه ایلی
صلا طریقه بوندک در و طبعی شکر زبیر کاشف شتر
من عرف امام جعفر الصادق بنم بوندک که آل اولاده
قول اولد که جهانی فی الجمله بیکسر ایچند بر حشر
اولیه و بردخی بوندک که کفاف نفیدن غیری بر حبه

قبول ایلم

طریقه

روح

قبول ایلم و بردخی شهره کوسن و بکشدنی بزه میه
فقر و فنا اولی آمدی اول شاه امام و به قصور تمام بو
اوج نسنه اهل فقر حقه سور شد زبیر اول
و خدای درین ایلم و مؤمنند کولین خوش ایلم امام جعفر
شوی فقری اختیار ایلم که دارد نیاده بر لاسی و ارش
یاسر اولاد علیدن یکم اولدک که دور کوز لوعبالر
و محبوب کوجکتر و زرو سیم به اهل فقرم دیرسن بکشدنی
و کذا بکشد ایلم اول و آخر بوندک و در سلور سن
اول شاه انبیا هم سور الدنیا حرام علی اهل الاخرة والاخرة
حرام علی اهل الدنیا و کما حرام علی اهل الله و حق تعالی سور
من برید حث الدنیا نوتیه منها و الله مال فی الاخرة
من نصیب و شاه کرم علی محترم سور الدنیا ملعون
و طالعها مذموم آمدی و از فکر اهل خفیت و محمد علی ک
کلام شریفین و بوندک ایلم که سور ماین نی آدم بیت
آدم اولد که لا جرم انسد فعلی بد در کوز لری بکشد
دنیا به میل ایلمدای آخی صحنه کیم باید رانی مفید

سن صحیح

صورت آدم اچي آدم کل ۶ اصل غیر درانک نایند ۶
کیمده وار در شهوت و غرض ال ۶ معنده نیت و کل غایرید ۶
بو ویرنے دنیا به صل آید ۶

فارع اولدی حمدون برهنه زرد
ایمیدی ای طالب فقر و فنا آتیه نیست و محمد و علی
سوزارینه التفاته ای محبوب ظاهر آشفه شهاده
ایلیوب معنده امان کتور من بودلیل الیه اهل نادر
قول تعالی و الذین کفرو و کذبوا بآیاتنا اولئک هم أصحاب
النار هم فیها خالدون یعنی آنکه کافرا و اولدیر و یلان
طوتدیر آیتلری آنرا و دایسیدر و ابدا و دده
قالحمید در تاج شیطا اولور لر قوله تعالی ان علیکم
لعنتی الی یوم الدین و ای آکا کیم آیت و حدیث و کلام علی
ایکا کتور میه یا رحمتی و شفاعتی و امانتی کیمدن اولور

الحمد لله وادركت ابد حقك هدايتي و محمدك شفاعتی
 و علی عنایتی در که قرآن عظیم فتح اولی شد در زر که علی
 حقنده لا فتنا الا علی لا سیف الا ذا الفقار حقه نازل
 اولی شد ابد در حقك قدرت و محمدك شفاعتی و علیك

ماہنامہ دربار

همتی در که کلمه شهادت کفر و زندقه غالب گردد **در** **ا**
ای شریک قتی حق ایمانک و محمد شهادتک و
علی به افراک و آل و اولاده نیازک بمزید **صل**
کائنا نذر و کیمک ایچون خلف اولدی اصل کائنات
حقدر و حق محمد علی **در** و آل اولادینی بکمد و آنلرک تقا
ضای و طریقی اوزره کتمک **در** اگر آنلرک تقاضای و طریقی
نه در دیرک فقر و فساد را امدی راست سولید که
فنا آدمدر و بقادفی آدمدر یعنی صفا ندر که فنا در
ذاتدر که بقادر و بقا اولدر که بسم الله **در** آذن
الم الله لا اله الا هو الحی القيوم **در** که بسم الله **در** و
اول و آخر **در** و صورت حقنه بیورطندر **در** اولدی
بصور کم فی الارحام کیف یشاء و بوضو و صفا
اول صور ندر که بار **در** کندی الیه بوضو **در** که
بسم الله **در** و بسم الله **در** بی حروف **در** فاما اول **در**
حروف که فاحیه الکتاب **در** کلمه ندر **در** ندر **در** ش
ج ز ش ظ ف **در** احمد **در** سورة بقره و آل عمران

بوی دی حروف اول درین کلمه در و بود که حروف
 فای ده بود که بسم الله در الرحمن در که در که
 المص کتاب که کتاب در و کتاب در مراد نشاند
 و نشاند مراد بملک در الرحمن در که الترتیب آیات
 الکتاب حکم یعنی شول حکم او شکر کتاب حکم اولی
 نشاند نیز سینه من لدن علمی سجد الحمد لله
 الترتیب آیات الکتاب المبین یعنی شول نشاند
 اشو صورت در اندون یعنی شول کتاب نشاند در علو
 و بنا و آشکارا بدین حسن و هوک آذن رب الم
 تلك آیات الکتاب یعنی شول نشاند در اشو صلو
 رتد و آذن العالمین الترتیب کتاب انزلناه الیک لتخرج
 الناس من الظلمات الی النور یعنی ای محمد سیزه اندر و ک
 تا که خلقی ظلمات در نور هدایت به جفا را سزا آذن الرحمن
 الترتیب آیات الکتاب و قرآن مبین یعنی عقد شول
 کتاب نشاندی یللو ایلزوات الیه صفات نه در
 آذن الرحیم که یعص کاف ما یر ما دیدر یول
 کوسبیر بکدر

کوسترچی در صد صا و قد و کر جکره آذن مالک
 طه ما انزلنا عليك القرآن لتشقى نفعه ای محمد سید
 اوز ریزه اندر دکت شول قرانی اوزین فهم ایتخان شول
 ایچونه دکل آلا اوزین فهم اتمکیچ و عارف بالله اولمقیچ
 ذکر اولنه تاکه اوزین فهم ایدنه **آذن** یوم الدین طسم
 تک آت الکتا **المبین** یعنی شول صورتی که خطوط
 خط کتابت ایتدرندن بللور در فهم ایلرین **آذن** آت
 طسم تک آت القرآن و کتاب مباین یعنی شول صورتی
 که کتابت ایچنده بللور که لوح محفوظ **آذن** نعدام
 احسن الناس **آذن** و آت الهم غلبت الروم **آذن**
 نبی تعین الهم تک آت الکتا حکم یعنی
 تکریم حکم اولدی شول کتاب ایتدرنه نفع انشا
 ندرین اوز نفکده کوروب اوز نفستین فهم ایدنه
آذن اهدنا الهم **آسنزل** الکتا لا ریب فیہ یعنی
 اندر دکت کتاب که اول کتابد و کان یوقدر که

کتابخانه

الحمد لله

آئذن الصراط المستقیم والقرآن حکم آتک من لیس
على صراط مستقیم یعنی یا محمد قرآن حکم اولدی تحقیق
من مرسین سفیر لون سن طغول اولوزه **ایدی باقی**
اکایم پیغمبر و شما اکان کتوروب نیم حضور طغری کل تر
مستقیم ص والقرآن ذی ذکر یعنی طغری کوستر
قرآنک ایچنده ذات ابدی دیکدر **آئذن صراط الدین**
ای دیگ که ایزد کتوروت یوقرانی حتی طاعت کون او
لدر رحمت قلمی **آئذن العت** معشوق کذا لک یونی
الک یعنی حکم اولدی بوصفات قدرت ایل سیر
نجه برده حتی اولید اوز کزده **آئذن علیهم حم**
والکتاب المباین لعلم عقولون یعنی حکم اولدی
کتابک ایچنده بللو ایلر فرام ایدوب آکلیه سز ای
وعنده ام الکتاب یعنی ام الکتابک ایچنده لوح محفوظ
کوره سز **آئذن غیر حم** والکتاب یعنی حکم اولدی
بو ام الکتاب حطی وجهنده بللور **آئذن المغضوب**

حم تنزیل الکتاب یعنی

قره
کتابک
ایچنده
ذات ابدی
دیکدر

بدر صحیح

حم تنزیل الکتاب یعنی حکم اولدی ام الکتاب حالنده انزال
الکتاب **آئذن علیهم حم** تنزیل الکتاب من الله
یعنی بوحکمت حکم ایزد که نقش ایزد آتی بدی خطک
عددی **آئذن ولایت** والقرآن المجید یعنی فضیلت
کتاب اولدی قرآن مجیدک ایچنده بغایت ادراک
ایله سز **آئذن الحفظ الضالین** ان والقدم و ما یسطرون
بیان اولدی ایزد اول قدرت قلمی سطر اولدی و هر کده
اولان خط ایزد ایزد همان ضایع اولدی سز این
ایکری یونکر می سز سوره کت اولدی مقطعات کت سز فاکه
الکتابک ایچنده منیدر اول سید کت سز **آئذن علی**
فاکته الکتابک ایزد ام الکتابک بخشی تانی قرآنک
سینه و اقی اوله سز زبرجیع قرآنک سز یوسوره
لرک اولنده در باشند در **قال علیه السلام** فی کل کتاب
سز اوله سز قرآن فی اوایل سوره یعنی هر کتابک سز
وارد و قرآنک سز یوسوره لرک اولنده در که شو
یکری سز سوره کت حروف مقطعات در و جیع قرآنک

خط ایزد ایزد

الکتاب

ایچنده
ذات ابدی
دیکدر
آئذن
علیهم
حم
تنزیل
الکتاب
من الله
یعنی
بوحکمت
حکم ایزد
که نقش
ایزد آتی
بدی خطک
عددی
آئذن
ولایت
والقرآن
المجید
یعنی
فضیلت
کتاب اولدی
قرآن مجیدک
ایچنده
بغایت
ادراک
ایله سز
آئذن
الحفظ
الضالین
ان والقدم
و ما یسطرون
بیان اولدی
ایزد اول
قدرت قلمی
ستر اولدی
و هر کده
اولان خط
ایزد ایزد
همان ضایع
اولدی سز
این
ایکری
یونکر می
سز سوره
کت اولدی
مقطعات
کت سز
فاکته
الکتابک
ایچنده
منیدر اول
سید کت
سز
آئذن
علی
فاکته
الکتابک
ایزد
ام الکتابک
بخشی
تانی
قرآنک
سینه
و اقی
اوله سز
زبرجیع
قرآنک
سز
یوسوره
لرک
اولنده
در
باشند
در
قال
علیه
السلام
فی
کل
کتاب
سز
اوله
سز
قرآن
فی
اوایل
سوره
یعنی
هر
کتابک
سز
وارد
و
قرآنک
سز
یوسوره
لرک
اولنده
در
که
شو
یکری
سز
سوره
کت
حروف
مقطعات
در
و
جیع
قرآنک

که اسم ذات را و اسم شما را عینید زیر آن که قرآن اول و اندر
 ذات الله در سجده که اسم ذات را اول سید بن اسم الله سبز به بر آید ال صوفی
 رواد کلدی و بر دخی بوی صلوٰۃ اوج قسم بری صلوٰۃ حضرت
 بری صلوٰۃ کفر بری صلوٰۃ جمع و بسم الله دخی اوج قسم در
 ایدی پس مسمی یکتا الله اید بر در پس اوج کلیمه
 اولدی صلوٰۃ عدد دخی در که اسم الله در و بر ذات بر صلوٰۃ
 دخی بر ذات که صلوٰۃ حضرت اید صلوٰۃ سزا و آن
 جمع اندک صلوٰۃ اولدی و صلوٰۃ جمع اوج بش صلوٰۃ
 حضرت اید صلوٰۃ کلدی و لدی که بر ذات که بسم الله عدد دخی
 در و جمال آدم عدد دخی در و دخی جمع قرآن صلی اوج قسم
 در بری حروف محکمانه اول حروف بوحروف که نون در
 اگر تر یقین طس حم ق ن قول تعالی هو الذی
 انزل علیک الکتاب منه آیات حکمات هذا ام الکتاب
 و آخر متا بهاء فاما الذین فی قلوبهم زیغ فیتبعون
 ما تشاء منه ابتغاء الفتن و ابتغاء تاء و یله و ما
 یعلم تا وید الا الله و الراکون فی العلم یقولون

امنا به کانی

حرف

کلمه

در بری حروف محکمانه اول حروف بوحروف که نون در

امنا به کل من عند ربنا و ما نکر الا اولو الالباب ایدی
 بر شمی دخی حروف متا بهات در اوج بر حروف نون در
 کتاب شمس دخی در شمس خط ع بر قسمی دخی مفرد اندر
 و مقطعاتی که محکمانه تولد اید با حله مفرد اولی
 یکری سکا اولور که فی الجمله قرآنک صلی در و صوم دخی
 که اور جد را اول دخی اوج قسم در اوج بیوز و التمس و اوتوز
 زیر اوج اوج بیوز و التمس کون فرض اولی ایدی دخی
 حضرت احدی تن کفیف استی اوتوز کونه قرار اندر
 زیر ایدی نماز الی وقت فرض اولی کفیف ایدی بش
 وقت قرار اندر دی اول سید اور و دخی اوتوز کونه
 قرار اندر زیر بر سل و بیوز التمس الی کون بر ای اوج
 یوز التمس عند و بر ساعت بر کونک قائم مقامی در انجونه
 نماز الی دن بش وقت قرار اندر و اور و اوج بیوز التمس
 التمس اولوز کون بر قرار ایدی قول تعالی من جاء
 حسنة فله عشر مثا لها ایدی نماز و اور و حسنة
 فسق کلدی و چونکم هر کون بر ساعت قائم مقامید و هر کون

در بری حروف محکمانه اول حروف بوحروف که نون در

اوان ایکی ساعت اوچون اولوز کون اوان اکیشر ساعت
اوچون التمس ساعت اید کاوردی الحیث لا تقوم
 الساعة الا لایوم الجمعة حتی تقرب الزمان لیكون کنته
کالشهر و الشیخ الجمعة و الجمعة کالیوم و الیوم کال
بسم معلوم اولدی که کذا لک جوسی بومفید بوسید یلد
 برای او روح اولدی آبدست دخی اوچ قسم دری
الدری لویق بری وزین و بری ایا قلین بومفید و سجده
 دخی اوچ قسم دری سجده عبودت بری سجده
مکینه و بری سجده تعلیم در بسم ایلی جمیع علوم و عما
وانک قنی بسم الله در کنا الله اوچ حروف در بسم الله
اصلی میری حروف در که وجه الله در بسم الله
ای کمالک حرف بسم الله در کنا الله اوچ حروف در بسم الله
کیم اکا سجده اید و بانی ایلی لعت اول شیطان کیم کرا اهدر
اوش صلوة و صوم و حج هم زکات بیلش شک اکا مفتاح در
یکم بر لر نیرنی این کده ایر زاول مقصود دینه نی رادر
من و نیرانی در دندم خاک یا دلده و یردم هر زکات اول شاور

بسم الله
 الحمد لله

بسم الله

الحمد لله

الحمد لله ای طالب فقر و فنا بسم الله اوچ حروف در خجلی
عد ایست اون طقوز حروف در که بوند زب بسم الله
م یم الف لام لام ام حی ای اوچ دخی اصل عددی
یکم ایلی اولدی برین ذات قدیم و یردک یکم بر اولور
که خط هو اعددی در که اول دخی بر ذات زیر احسن تقو عیدر
و بر دخی بسم الله اون طقوز حروف در نقطه سی دخی اون
بر اوچ دخی اصل عددی اون توز اوچ اولور برین ذات
قدیم و یردک او طوز ایلی اولور وجه کریم ادم دم عددی نجه در
ای کمی ای طالب نماز دخی بسم الله عددی نجه اوچ قسم در
کرک صلوات حضر و صلوات سفر و صلوات جمعه اوچ قسم در
بسم الله عددی نجه نجه مقدم ذکر اولندی بسم الله خونک
بسم الله وجه کریم ادم عددی نجه اولنج نماز دخی وجه
کریم ادم عددی نجه زیر اصلوات حضر صلوات جمعه ایله
جمع ایست اولور وجه کریم ادم عددی نجه چیقار
و بر دخی سفر نماز بسم الله نقطه سی عددی در کاون
بر در حضر نماز بسم الله نقطه سی عددی در کاون
اولور حروف مقطعه خاتم عید السلام نقطه سی عددی نجه در

الحمد لله
 الحمد لله

اگر آیدست آله سین ایکی الین دیر سکنه دك یورسن
 ایکی اکت دیر سکنه دك سنة مفصل در صلوات
 عبودیتی آنک اوزرینه قلا رسن و یوزین یورسن
 اول دخی اوندرت خط سیاه در ویرلرین اون
 دوت دخی خط سیاه در که قیل توقدر سنة اولور
 خط استوائ سنة اولور کتابت وجه کرم آدم سنة
 علمی در که لساندن جاری اولدی سنة دیک
 الین یوزونه سورسن که دورت کتره درت سنة
 اولور که یوزاون ایکی خط هدا بقدر ایکی استوی که
 یوزاون دورت اولور سنة یوزاون دورت سورة
 نکت علمی آنک معلوم واجرا ایدرسن سنة بکره
سنة دیوب ال یوزه سورب حقه شکر و ثنا اکت
 کبی قرآن عظیمی فی الجمله وجوده کتور سنة حتم انش اولورسن
 اما بونی سکنه در سینه کل سنة بر دخی ایکی آیاغن یورسن
سنة کتابت دورت طپوق سنة اولور کلیمه
 کلامک عد دخی در زیر آیات جمله اعضا دن مقدر
 اول سیدن سجده

اول سیدن سجده سنة عبودیت آیات سنة آیات
 منزله ایز سنة وسجده سنة ملکیه الدر خدمتکار دور
 خدمت ملکن صادر اولور سنة وسجده سنة تعظیم
 جمال در حسن سنة لها بها نذر سنة سلطان تعظیم واجید
 ایدرای طالب فقر و فنا جموع قرآن یوزاون دورت
 سورة در و سنة حروف سنة و بردخی لام الف یکر می طغوز اولور
 اوچ حروف دخی واردر الف ذه سنة و صادره سنة و
 نونده سنة ظهور ایدر سنة اولور سنة و یوزاون
 دورت سورمدور اصلی اولور سنة ایکی حرف در مجموعی یوزوق
 آلی اولور سنة تم حرف تعابیر و علم آدم سنة الاسماء
 کلها سنة و اسماء حسنی در که فاتحه سنة کتابت سنة فاتحه دخی
 یوز یکر می درت حرف در یوزاون دورت حرفی قرآن سنة
 لری عدد دخی در و اون حرفی کافیل نون عدد دخی در زیر
 کافیل نون طغوز حرف در بر نون ایل دخی اون اولور
 و فاک نکت یوز یکر می درت حرفی یوندر در آل ح م د

و در دخی بیاض خط و درت دخی از میوی خلیج تا فرقی که
 خط استوی در تمام خط جالنده مندرج
 که اصل کائنات در و بردی افلاک که قرار در اول
 اول درت کون کاله ایر و او درت نصیرم زواله
 یوز طوار و اول درت کون کیه سی و اربس حال
 آدم دم عدد دجه در که برکشش اول نور قول کعانی
 و القمر قد رتاه منارل حق اعداد کالعر چون القدم آنک
 عدد دجه برکشش ایلر **بیست** ای یوزک شفق
 القمر دن اشکار بود تعلیم ایلدی برورد کار
 بس و س خط در یوزک کوره فروزانده که هر کور
 کائناتک ایلد حشک ششک سجده کاف بنم ای
 خوب بکله دیدار یوزو که او شرفت اولد رفقا
 آنکیچو ایلر بر دم قرار بود ویرانی بنده فی ای شام
 ایلر شندن جدا ای خوشن کار آمدی بردی
 بود که فهم ایلر بریل او چپوز آلتش کون و فرق
 سکر هفته در و هر هفته ییدی کون ویدی کیه در

آفتاب

و در کون

و هر کون اول ایکی ساعت و کیه سی دخی اول ایکی
 ساعت و بردی اول ایکی بر جدر اول ایکی سا
 عتک مقابل سنده کلسد اول بر جدر نو ندر
 محل نور جوزا سرطان اسد
 سبد مینا عقب قوس جدر دلو
 حوت بریل اول ایکی آیدر یو اول
 و درت ایکی بر جدر و اول ایکی ساعت عدد دجه و اما
 بریل آلتش کون در و دخی برای او چپوز آلتش
 آدمک دخی او چپوز آلتش سکوی قرار در کون مقابل سنده
 و بریل سکر هفته در آدمک باشی دخی قرف باره در
 و درت باید ای تره و درت سکر اولور شش فرق
 سکر هفته عدد دجه در زیر کم بریل او چپوز آلتش کون
 هم فرق سکر میز اندر میز آن یوز سل معلوم
 اولاز ایلدی باش دخی کوده دن آیرلسه و بود

باید از اول زمانه و بر دخی کون اونی یکی ساعت در
 اونی یکی باید اونی یکی ای عدد دخی و اونی یکی
 برج عدد دخی و بر کون دخی اونی یکی برج حکم اید
 اونی یکی ساعت عدد دخی و آدم دخی دخی اونی یکی
 برج معلوم او کور **بانش** **جکبی** **بیون** **تورکبی**
قوت **خوز** **اینگل** **سرطا** **کوکس** **تدکبی**
کوبک **مینان** **فاسق** **سند** **زکر** **عقرب** **کبی**
بود **لر** **قوس** **دیز** **لر** **جدی** **بالدر** **دلو** **کس**
طبا **حوت** **بیدر** **بر دخی** **برای** **که** **دورت** **هفته** **و** **نبر** **هفته**
 یدی کونذراتم کتاب عدد دخی زیر اکم درت یدی **ب**
 اولور حروف مفردت عدد دخی **بر دخی** **الف** **یکری** **طغوز**
حروف **اولور** **ولام** **الف** **ایکی** **حروف** **اولور** **اولی** **اولی** **امیدر**
 برای دخی گاه یکری سکر گاه یکری طغوز گاه اولوز کونده
 دور اید حروف مفردت عدد دخی **ا** **لام** **الف** **مقابل** **سند**
 دور حروف کلمت **پا** **چا** **زا** **گا** **پس** **بوند** **ای** **اولوز**
 ایکی اولور

ایکی اولور **حروف** **بسم** **الله** **عدد** **دخی** **و** **بسم** **الله** **و** **حکیم**
 آدم عدد دخی در که **بسم** **الله** **کتابت** **و** **جهنم** **مکتوب** **در**
 و بر دخی بود که بر هفته یدی کونذر وجه حوی عدد دخی
 اما بر هفته **سک** **کنا** **دوت** **عدد** **دی** **وار** **س**
 حروف مفردت **یک** **یک** **ایکی** **عدد** **دی** **اولور** **دوت** **حروف** **دخی**
 لام الف اسم الله مقابل سند **بسم** **الله** **اولور**
 اول بر هفته **س** **عترک** **قاج** **مقا** **میدر** **دورت** **باقی** **قالور**
 که اولور چهار عناصر عدد دخی در که لام الف بدلر و اولور
 حروف بوند در **پا** **چا** **زا** **گا** **ولود** **دوت** **حروف** **کون** **اون**
 ایکی نقطه سی وار در **بسم** **الله** **ای** **اولور** **ایکی** **سک**
 سکر حروف اولور و لور حروف **ک** **صلی** **فاحه** **در** **زیر** **آ**
 حکمت و قوت و قدرت آدم عدد دخی در **ای** **دی** **آد**
 مک حاکم حکمت الله **و** **الی** **قدرة** **الله** **و** **آباغی** **قوت** **الله** **در**
 زیر آدم قوت ایله یورر منزل ایر و قدرت ایله
 ایشد و حکمت ایله سولیر زیر آسوز یوزدر

و یوز عددی **حیم** میعاد در که یوز طنابدر ق
 عدد **خ** برد می بود در کم آدمک بر یانی الی باره
 و بر یانی الی باره در کم یوز اولور **حیم** میعاد عدد **خ**
 وقت عدد **خ** اگر بیان صورت بر الین او ندرت
 مفصل و بش بر می و بش طرقت و برد می اصل عدد
 یکری بش اولور و یکری بش در می بر آیا غلک الی اولور
 و الی دخی بر یانک یوز اولور ق و القرآن مجید
 عدد **خ** و طناب **حیم** میعاد عدد **خ** در **ز** زیر وجود
 آدم **ز** و غنقا باشد **ز** و زلف و قاش و کرک بال و پر در
 و یوزک عرندر و ظهرك کرکدر و خط حاکم لو حدر
 و سوزک محفوظدر و اعزک مشرقدر و قولایات
 مغربدر و کونش نطقدر **س** کونش مشرقدر و طوغ
 مغربدر و ولایتوب قاش و سوز **و** آی دخی مغربدر و حلال
 اولور مشرقدر بدر اولور نطقدر **د** دخی آغازندن طوغ
 قولایات **س** قاش و سوز **س** قولایات **آ** یدر که مغربدر

سوز
 نطق
 کونش

و الی مشرقدر
 و الی مغربدر

و آی مشرقدر و دوز جان و دل اقلنده **ه** لال اولور
 و اندن مشرقدر کلور بدر اولور و اندن دولار زیر
 کیم آی قرائتقدر **خ** کیم در و کیم ولایتدر **آ** یدر
 و کونش نبوتدر کونشدر **آ** کونش **خ** و ولایت مشرقدر
 کیم در و نبوت آشکار در کونشدر **ز** زیر اشرفیت
 ظاهر در ظاهر اولور کونشدر **و** اما طرقت باطندر
 کیم در **آ** کونشدر **س** کیم **س** اثبات یوقدر **ز** زیر اشرفیت
 انبیا **و** طرقت اولور **د** امدی **آ** یکسی **د** دخی
 ذاتدر **ز** زیر کونشدر **ق** قولای طرقتدر و معرفت
 حیدر و حقیقت علی **د** و برد می شریعت کونشدر طرقت
 قولای قدر و حقیقت یوز و نذر و معرفت آغاز **د** و نظام عالم
 بودرت با بدر و دوت بابک اوزره اون سکر بیک
 عالم نظام بغلشدر **س** امدی شریعت آدمدر که
 آیا غلک یوزر ظاهر **آ** یل **س** و طرقت آدمدر که
 ال **آ** دوتار کونش **آ** یل کورر و معرفت آدمدر که **آ** یل

و الی مشرقدر
 و الی مغربدر

و الی مشرقدر
 و الی مغربدر

و حقیقت آدم در که یکی اسر صوکی آفر او دکی بنار
 طیراقت کی ساکن اولور **در** و بر دخی آدم اون سکر
 بیگ عالمدر زیر آفاق آلتی بو عذر اکیسی
 اون ایکی بو عذر و باش دخی آلتی بو عذر اون سکر
 اولور هریری بیگ اعتبار یه اون سکر بیگ عالم
 عدو **در** آلتی سی بر لره و آلتی سی کو کله و آلتی سی بیکر
 که عرش معل **در** و بر دخی بو کیم فرق مقام و دور باید
 و بودرت بابک بر یکی شرعیتد اکیسی طریقت او چینی
 معرفت و در دخی حقیقتد بر اول شرعیت علم اوزره
 در کلیاً نفقده و نطق اغز دن کلور و اغز اون با
 بدر اکیسی طریقتد و طریقت ادب اوزره در که کوز
 در و کوز دخی اون باید که طریقتد اون مقام و ادب
 و او چینی معرفتد و معرفت عمل اوزره در و عمل
 قولاق اوزره اول دخی اون باید که فرق مقام
 معرفت اوزره **در** در دخی حقیقتد حقیقت حیا اوزره

و حیا اولور

که اون مقام شرعیتد

و حیا اولور و نذر اولور دخی اون باید که فرق مقام و ادب
 تمام اولور و پس بعدی عزیز من بر کبشی ده علم اولور
 ادب اولور از ادب اولور عمل اولور عمل اولور
 حیا اولور حیا اولور آدم اولور و آدم اولور
 کبشی حیواندر اولور تفاوت فرق و ار که حیوان ناطق
 نه گم ادب سر حقیقتد بیو میشی **بیست**
 ادب سر آدمک بو قدر ایاقی **یک** ایچده قهر طوطی و
 حیا سر اولور نک یانه وارنه **۶** قول طوطی است
 شیخ عمل سر اولور عالم بی عالم اولور **۷** آکالعت ایدک بو قدر
 کیمیک دعای وارنه معانی **۸** او در شیطان اکاهیت لغت
ح ویرانی علم شها کر حجت علام

او رطبتد ریم اسم ویرانی
 ایدر ای طالب بر کبشیده علم عمل حیا اولور
 کیشینک جایته وار کانه ویرینه و هر او مورینه لغت
 اولور که بن ابدال دیوب دغوا ایدر و دغوا سنده

ع و ا
 ع و ا

یله نخی حقیقه بود که شینک حاجت لغت زیر
یلاجی در قوله تعالی قن افتر اعلی الله الکذب من
بعد ذاتک قادر لیک مع الظالمون پس برکتی
فرمود عوا سین قیل واجر وسند اول س
کافیه شرا مستحق قوله تعالی الا لعنة الله
علی الکاذبین امدی حق تعالی لغت ابتد یعنی
که پس لغت ابتد سک سند افنی لعنة
مستحق سین نه کم بوزر
لغت اول سوز اول زیر ک جانه آل یعنی م صالحی
دو کانه اول کیش هم دخی لغت اول سوز
که واردی اول یلاجی یا نه تا ازل جهد ایلز
حق پس قنی شول عهد اول پیمان کمیده کم وار
شهرت و خرص و طع لغت انک میدم ار
کانه یو و آن ابدال علی یه خاک بانی
یوز سور وب باش اند زیر میدان نه

امدی ای طالب بود

امدی ای طالب بود جبال در که اول کلاس فرو فنا
اولدم دیه سین و صکره دونه سین واللهی باللهی
لعنة سحق اول سور سین بلا شک زیر پیر فرو فنا
باش قویوب صکره دونه لغت ابتد یا خود
دو غیوب سکه صفا آل سند کیر وب صکره اول
صفات ایم ینه طالب دنیا اول سور نیک به شک
شیطان کند س اول سور کلمه دونه دونه زیر
کل نک مالی دونه نک باشی دیش صفا نک
تبدیل اید زیر آ یلاجی نک بوزی دو خشد نحو نک
اقراری یو قدر و اقراری اول یجف یا فی یو قدر
ایمان ای صفا آدم و صفات اکم پیر در
پس پیر فرو فنا اول لیان صفا تند دو شیر
و صفا تند دو ن آدم اول ما آدم اول
پیر در و پیر ار ندر سیر دخی پیر در ایشن کم

آدم اوله سر اکر ابر مز سکر حیوان قالور سر
 قوله تعالى اولئک کالانعام بلهم اضل فاولئک
 هم العاقلون پس غفلت مراکت حیواند را ایدی
 بلهم اضل اولدیر ضلالت و مذلت و حورق
 آندره نازل اولدی زیر اکم صور تا آدم معینه
 اشکدر خود اشک آدم بر اولماز اولی و آخری
 تو یوزینه دید کلری تویر یوزینه بته دیکدر
 غافل اولماز زیر فقیر دخی بوحیالی ایلر دم
 پیر لر لطف و کرمدن کوسر دیر اهل دنیا
 و اهل طمع پیر لر ایل آشنا اولماز ایمشی یا پیر لر
 یا دنیا کرکدر انکی قریوز بر قول توغه صغاز و
 رسول هم سورر الدنیا ملعون و طالبرها مغبون
 و دخی سورر الدنیا جیفه و طالبرها کلاب الحیدر
 رسول حضرت هم اصلا هوای نفسیل سوز سوم
 مشدر والا وحی حق ایل قوله تعالى وما یبطق

عن الهوی

عن الهوی ان هو الا وحی یوحی ایدی پیر لر
 سوز غافل اولماز کم پیر لر هر سیرده حاضر و ناظر در
 صنفه که کور مز لر ایدی کل بری پیر لر نطقنی حقله غیر بین
 نظری بخدا فقر و فنا اول مونه و ارا بیه فقر و فنا ده
 واردر یوخه صکره او تا نور سن ایدی ای طالب
 بکل که الف بر در بوکونه آتات انا
 الی آخره بین الف بر در التمهیدر الله جمیع اشیا ده
 موجود در نه کم بر الف بویر می سکر حروفک قائم
 مقامیدر اول سبیدن ان الله بکال شیء یخبر
 و اما جمیعندن منزله و مبرادر اگر جمله سید بر او
 لیدی امر معروف نهی عن المنکر اولمیدی و هر شیا
 اوز باشنه قدرت قوت صاچی اولیدی هیچ آ راده
 مرشد اولمیا یدی اولمیده دیر ملکه صا غلقده
 صیر و لفته با یلقده یوخه و لفته هیچ کم نک
 که به احتیاجی قالمیدی بر دخی هر کیم خطا

که حق فنده در دینک هر کس می کند و خودی
 نشان و پریدی و حق اثبات ایدیدی حق کنیدی
 اولیدی اگر خیر اگر شر هیچ آمده اولیدی و سنگ
 بنک اولیایری و شریعت طریقت معرفت حقیقه
 اولییدی و قرآن عظیم کلام یددی اولک دیرک اولیا
 یددی همان بر ذات بر صفات اولیدی هر ایش
 حق ایشلییدی لیکن اولان اگر بوی اول حق
 که بیزدی ایددی بر ذات بر صفت پیر زدر زیر
 حق پیر زده موجود در انکیچو کر آنکه مرات حق و جو
 دنده اثبات ایددی در انکیچو ارارنده سنگ بنک
 وجوده کلام زین حق تعالی بر کل شیء ها الا وجه و
 ترجعون اول سوز بوسوز در که پیر بر سوز **نظم**
 هزاران جبه دن باش کو سترک سن **۶** آنکیچو خلی
 صالح سن کانه **۶** اگر بر حرقه دن باش کو سترک
۶ منافق کور دی هب یمانه

ایدی کانه

ایددی کانه دوشمک دیرک مرشد کامل و پیر زده
 سنگ بنک ایددی آره دن کید رفانی جهات اعتبار ایددی فقر و فنا
 اول **۶** اوزوکی ظلماتن قورتر **۶** تا کم کوز کدن پیر زده
 اول **۶** اگر کیشی اوز باشد حقه ایددی فقر کائنات و
 لولالمی با معرفت رقی بیور مزی و جمیع کائنات
 حق از نکر کرک کسید علی سطا و کرک ایددی موسی سطا
 و کرک قیغوسن با سطا و جمیع سلف پیر آن و عزیز
 پیر زده احتیاج بر اولیاییدی **۶** ایددی آیت حقه تیر
 تا کم سوزک سه زا اول **۶** زیرا اشیاده بالقوه قدرت و
 اما قوه یوق صفا و از ذات یوق **۶** کما و ارا **۶** یوق
 سرمایه و ارات یوق حیات و ارا **۶** یوق ایددی
 ایددی طالب فقر و فنا اوزوکی پیر زده و مرشد ویر تا کم قوت
 قدرت ایزد سن تا کم صفات ذات مظهر دوشمک و
 بر ذات اوله سین **۶** و بر دخی کانه بنک بر اوزنکی
 بنکدن قورنار ایانه زیان دلمیه **۶** ایددی اگر اوزنکی

ایددی اوزوکی
 ایددی اوزوکی

ایددی اوزوکی
 ایددی اوزوکی

و سعادت طوبی میداندن آید در کتب عالم ربانی اولاد
امانت حیانت ایتمد **و اگر اوزنگی بپیرزه و بریدگ**
امانت حیانت ایتمد اولاد **فوقه ان الله لا یحب**
الخائنین دفتر سینه کج **زیرا** قدرت صاحبی هر
لر در و سنده اولاد قدرت امانت در پس اگر اول امانت
خیانت ایتمد **بیره** طش در دگ **نور** علی نور
قدرت قوت ایشندی ذاة ایه صفا بر اولدی بختی
ظهور ایلدی **و** کمان کندی بنفک سورلدی **ایمان**
ظهوره کلدی **خیانت** کندی امانت اصلنه دگدی پس
اگر بولوغه صفاتی ذاة و ذاتی صفاته مرات دو
شور و ب امانتی حقه و یردگ **ایه** یوری غم نیمه زار
حق پیر خود محمد علی در **بوند** بر ذات در **اول** بر
ذات بسم الله و بسم الله **هدایت** و **هدایت**
باقیدر **پس** بر کون اوله اول سنده که امانتی
استیله و استمک اولدر که جمیع پیرلر که کلدیلر جمعی

الجهان بان

صحنه

برجه دن باش کوستردیلر طریقت اولیا اوزره
یورودیلر حقیقت امرینی طوطی دیر نهی اند غنک فی دیر
سلوک اولیا د یوزد و نذر مدیدر منزل ایدیلر
فی الجمل خلقندین جان ایلدیلر **بیت** غافل اولم
کوزک آج سینی انسا ایده کور **مهدم** اول اصل
دل ایلد تنی جان ایده کور **زیرا** کیم بیره ایشوب
تنی جان ایلد **زنگ** جاهل قالورسن **الجاهل** لاشی در
لاشی اولیجف اشیانک **بهر** بریدن دکلر و دیدار
ایرمنز **بیت** که بونده کورماین جا آنده کورمنز
قالور اول حالی جانانه ایرمنز **کوزند** بونده کوردی
حق جمال **او** کیم کورمنز آنک یوقدر کمالی
کالی اولمین جاهل در راول **نه** بیسون اول نذر
جل جلالی **آ** کایوقدر وصال جا جانان **شویم**
ایندیکامهدم قیل و قالی **ایرشمه** شد آگاهم
مطلق **نه** کندی غروبندن زوالی **و** برآن
آبدال نیازت شر ایچنده **کوزر** سجده ایدر مردم و صالی

آید ای طالب فقر و فنا نظرا یه بویکری سکر
 حروفک هریری بر الف ای مقار نذر نته کم ذکر اندک
 بهج بریه الفدن غیره و آیری دکلدر نیچوم الف عالم
 اصلدر که الفدر و اول یکر نی سکر حروف آصندن
 غیره دکلدر آدم ذات دخی پیرلردن غیره دکلدر
 آید یکر نی اصلنی بلیم و بلیم طالب اوله
 و پیرلرک سکر صفاتی قبول اینله و اهل شهر
 و اهل آفت اوله نفسی هوا سنده کز
 صفاتی ذات مظهر و بشره مقلد و مقلد
 امانه صحیح دکلدر زیر کم الف اوج حرفدر الله
 محمد علی عدد و بر نقطه سی دخی وارد از اوجی بر
 و اول نقطه علی در زبیر فقر دکلدر علی در بر ذات
 آمدی بر نی دعوائی فقر اید و فقر و اقتضاسنی
 برینه کتورمه اول که حضرت شاهی سومز و بنده
 دکلدر دل ای بنده سیم دید و کی و سکر صفاتی کیدی

تقلیدانه در

تقلیدانه

تقلیدانه در قوله تعالی حتم الله علی قلوبهم و علی سمعهم
 و علی ابصارهم عشا و لههم عذاب الیم
 آید یکر نی انکدر حقند در که کو کتری و قولی قری
 و کوز لری مهر نمشدرا اول سبدن که عا کالوا
 یکذ بون یعنی آنکیچوم کو کتری مهر نمشد که یلا سید
 ای طالب جهانه کلمکدر مراد پیرلردن و پیرله
 یشکدر و پیرله یشکدر مراد وجودنی خالص
 مخلص اید و بشترتیدن آریوب باک اولمقدر
 بیت هر که شرکونه آریوب آباد اولور
 جسمی پیرلردن آنک بنیاد اولور اولکه استر
 پیرلری بیت جان ال طالب یکن عاقبت استاد
 اولور مرتضی نک فقرینه دل و یرمین بوطر عقیده
 بیلک مرثاد اولور فقر شاهی هر کیمه میراث اولور
 کوه علق اید و شها فرماد اولور ای ویرانی و یرمه دل
 دنیا یس کیم اکادل و یرمین آزاد اولور
 امدرای طالب بر دخی بودیم لام الف یکر نی سکر حروفک

قائم مقامیدر که بویکری سکر حروفک عددنجه در
 دورت کتابه داخل اولشد زیر الف بر در و هم
 اولوز در اولوز بر اولوز و بر لکیده اولوز ایکی اولوز
 پس کلمه اتھی در که وجه کریم آدم دم عدد
 دجه در نه کم نظمه سولر بیت لام الفذن عرشی
 سیران ایلدم حق بولدم جسم جان ایلدم
 نه فیکت بر جنبه قوردم خیمه نیجه جدم عرشی سیران
 ایلدم کاف و نون امر نه قلدیم سکنی دیله کلدیم
 نظمی کان ایلدم کشتی نوح ایله کزدیم ستره
 غمفت در یاسیر عا ایلدم بن ویران آبدال
 غریم کم شهری شکر منت دلده مهمان ایلدم
 بستر ایطال فوفنا لام الف کاف و نون عددنجه
 در که ایکی حرف در ماکان و ما یکنون آندن وجوده کلمه
 زیر نون الی در کاف یکری سیر اولوز ایکی دخی
 اصل عددی سیر ایکی اولوز اوئی کاف ایله نوندر
 الفتن قالور

ک
 شای

و ایکی سکی که اصل عددی در آلتش ایکی اولوز
 ایکی بی و سه آلتش اول سبید نکینه
 محمد دم در که حرف ندر و ایکی حروف باقی قالور
 کاف ایله نون عددنجه و بر ص دخی وجود آدمدر
 زیر وجود آدم آلتش الی آر شد سیر آلتش
 ایکی دخی کاف ایله نوندر و دورت عناصر آلتش الی
 اولوز قولعایس و القرآن الهمیم انتک
 المرسلین علی صراط مستقیم ایله جمل کیده
 کاف ایله نون سیر ایکی اولوز اوئی انبیا ط
 عددنجه در آلتش ایکی قالور استوار سید یوز یکر
 دورت حروف فاخته عددنجه در و شش جهات آله
 یوز اولوز ایکی دخی اصل عددی یوز اولوز ایکی او
 لوز وجه کریم آدم دم عددنجه در و بر دخی کاف
 اجزاده آلتی حروف در یوز اولوز سکر اولوز
 بسم الله عددنجه زیر بسم الله جمله یوز اولوز سکر
 زیر

و بر دخی وجود آدمدر

اولوز اولوز سکر اولوز

۱۳۸

و بر دخی کاف هم نون آلتی حروف بسم الله دخی آلتی
 حرف بود در بسم الله کاف این نون عدد دخی
 و بر حرف دخی باقی قالوریدی حروف اولورام الکتاب
 عدد دخی **نظم این سوره** ای یوز که در حرف بسم الله
 صورت حق حتم بیت التهمز **کاف** و نون در پیده رفع اید
 ظاهر اولد کنت کنز التهمز **حال** حروف سوره یس در
 او شمرط استقیمه را التهمز **عین** و لام بی تک معنی
 آشکاره کون کی التهمز **ای** و رانی پیده دور اید
 کونست لکن کون یوزین اول شمرط
 امدی ای طالب فو قنا بو حکمتک **تو** و **قد** تک آلتی
 دیدر تک مجموع خوانده هر نه یکم وارد فاحه الکتابده وارد
 و هر نه که فاحه الکتابده وارد کاف این نون ایکنده وارد
 و هر نه کاف این نون وارد بسم الله وارد
 و هر نه کم بسم الله وارد باده وارد و هر نه که باده
 وارد بابت نقطه سنده وارد **واو** اول آلتی که
 نقطه حضرت علی در که بسم الله در **او** و **ما** و **خ** و **ف**

نقطه که

و ما یخرج عند اول بر نقطه ده موجود در زیر علمت
 بانی اول نقطه در **بو** پیده رسول **تم** بیور را تمامه
 العلم و علی بابها **اول** بر نقطه و این صفاتیل فهمت
 مجموع قرآنی فهم اینش اولورسون **واو** اگر آنک طریقی او
 زده و اینش اول سین نه تم بیور را حول و لاقوه
 الا بالله العلی العظیم امدی اول غفلت و قوت و قدرت
 و حکمت که مجموع علمت قیوسی علی در که پیدی همی وارد
 بسم الله عدد دخی نه کم نظم اید ذکر اول نور **بیت**
 که فرقانده علیا در سل ای جان **و** صی صطفی اول شامردن
 که انجیل کرده سیر فرایا **ز** لورده در بریا اسم
 ولی تو را تیل یوس سلور لر **بی** ریادری ریا کوندن **عی**
 بری دخی ترا تیل در آگانام **بر** سی دخی خیدر سرجان
 ویرا ابدل پیدی اسم ابدی آنام **مع** نیده شوق الفریح **منا**
 بس امدی یونیدی اسمی بسم الله عدد دخی در که بسم الله دخی
 پیدی حروف در یوندر در بسم الله **ای** دخی جمیع جهات

حکم آید بسم الله در که علی در زیر بر ذاندر و اول
بر ذات باقیدر و همدایشدر غیری دکلدر بسم علی نک
آل و اولادی و نسلی اونی ایکی امام و چهارده معصوم
معصوم پاکدر که خارجیدر قتل اینست در که لعنت الله
علی القوم الظالمین **بسم** هر یک که اول ایکی امامی و
چهارده معصومی بیدر و طریقی اوزره کمتر **بسم** و بوندر
دن غیر نرسنه سور **بسم** و بوندر که فقرنی قبول
ایلمز **بسم** دنیاده و آخریده حقیقت لعنتی اونتک اوزره
در و کلیاید و سی احد و کی و کید و غی و جده واری بوغی و
مدره نه کم نظم ایله ذکر اولونور **بیت** اگر اولت
دیدرست خاص امت **بسم** نیازمند اولغل آل مصطفی
ایررسن مرشد و حقی بنابه **بسم** آچارسن کوزیک رب العالمین
کو درسن ذات حق لسن کما سیر **بسم** ویرسن اوزنی آکا بهایه
ویرانی نطق حق بویه بیورش **بسم** اوزر و کسیر شفا آل عبا
احمدی هر یک که آل اولاده جائیه اراده ویرمدی ایمانی

درست دکلدر

درست دکلدر **بسم** بیکه ارادت ایلی در بری دل ایله و
کو کل ایله در اگر دیکد و کو کل ایله اراده ویررسنه
اول وقت معلوم اولور که بوقانی جهانده غیری
مرادک یوقدر همان بومو در که آل و اولاد
علی در **بسم** و یا لکز دل ایله ارادت ویرن آنلدر که
بر از صقالین قیافتن دوزر و صالنه صالنه
کزر و دنیا محبتی ظاهر اصفاتنده معلوم اولور که
اولاد علی به نقدر محبتی واردر آنک یوزنر بی در
بسم ایدر بر آدم ایکی افندی به قول اولاز یا بللو کندر
نفسه قول اولت کرک یا اولاد علی به قول اولت
کرک ایدر اولاد علی به کو کلدن محبت آیدن
آنلدر که فی الجمله دنیانک لذتند و مجتهدن
ماک اولمشدر در زیر اشیطه دکلری اوج قسم
بری نور بری اوغلان بری دنیا سومکدر و حضرت

درست دکلدر

رسالت علیه السلام بگو او چنانکه حقنده حدیث شریف
بیوزشدر عورت حقنده اگر بوسه لعنت
و او غلام بیوزش ^{حقن} الصبغی حبیباً و لو کان نبیاً
و قوله تعالی و لا تقر بوالفواحش ^{حقن} زنا به لو طه به
یقین اول ^{حقن} و دنیا حقنده الدنيا جيفة و طالبها کلاب
بونک کی چیه حدیث شریف بیوزشدر بونکر اوجی
موافق در زیر عورت و او غلام دنیا ایل
اله کیر و دنیا طمع ایل اله کیر و شره بونکر اله
غالب اولور ^{حقن} کل آمدی اوز و کی بونکردن بخت
اید و بکندیکی بیلر قدمنده خاک ایل و اول
علی عشقنه سینه چاک ایل ^{حقن} صفین بیلر دیز
وار طمطراق ایل ^{حقن} بستر آمدی نفکی قوتیه
یم دیر سک اولاد علی به یقین اول بیت
قولا ق طوت سوزیده ای جان بری اول ^{حقن}

ماوی نفس

ماوی نفس شهوتدن کیری اول ^{حقن}
اوزک بخت ایوب کل راه عشق
حقیقت دل و جان دن جعفری اول ^{حقن}
بواوچ نسنه ایتکل سکایار
حسب آل شاهی غیری اول ^{حقن}
دیگر سک مقصودک میبک مرادین
مجدد طیبی و طاهر ی اول ^{حقن}
ویرانه صدق بنده اول علی به ^{حقن}
کاک اولی و آخری اول ^{حقن}
ایمکی ای طالب بوموجوداتک اچینه کزن
و نور عیننده کورن اول نور ذات مطلقدر که اسماء
ذات و صفاتدر ^{حقن} زیر کم اسماء الله در که جمیع اشیا
نک عیننده موجود در اما جزوی در کلی دکلدر
اسماء کلی آدمدر نیچونکه احسن تعویذ و صور
امر و شات قطط دره که طسم ^{حقن} طسم صور
خلق الله تعالی آدم علی صورته و علی صورة الرحمن در

حروف و حروف آدم دم عددی در زیر مجموع
و ارض و سما و طغوز حروف و زره بنا و طغوز
و بو طغوز حروف و خلقی خلقت آدم او زره
بنیاد او و طغوز زیر جمیع اشیا نکت و سبع سقا
نکت اصلی و فرعی آدم در و آدم دن آشکار
او طغوز زیر اکرم جمیع اشیا نکت رجوعی نه
و انسا نکت رجوعی فقر و فنا در و فقر و
فنا نکت رجوعی محمد علی در و محمد علی حقد
که هدایت و نبوت و ولایت در که بر ذرات
زیر آهر این محمد علی دن ظهوره کلمه در و
جمیع موجودات اندون وجوده کلمه در زیر
ایکسی بر ذرات و بر صفات در که بوند در م
م د ع ل ی م ا م د ی بوند اصل کائینات در

الاول محمد علی

الاول محمد علی در اول سبب بسم الله
یدی حروف در و فاکه یدی آیت در و محمد علی
یدی حروف در بر ذرات در که **بسم**
ما که بلدی بوندی بر ذرات حق روشن اولدی کوزینه مرآة
حق فاکه و بسم نکت عینیدر و او ش محمد
مهم علی آیات حق کل بری کل آکله بر لک رمز
اسمی بر در مهم صفا ذات حق کوریم عین
الیقین شایسته یوزن و یدی چونک او ش
بکافوست حق من و یرانی در و مندم آشکار
ایدم بر لکدن او ش آیات حق
ایدی ای طالب فقر و فنا بو ذات صفا قدیم
بر کیشی نکت کتور بلاء شهره اهل نادر در

زیر آ حدیث قدسیده بنور لوا اجتماع النکات
علی حب علی ابن ابوالطالب ما احرقت
النار یعنی جمیع جهان علی ابن ابی طالب
حب اولی جهان فی قالدردم دیکدر
ایندی ناره یا نه مق دیکر سکت اولی علی
اقرار ویر و هر کیم اقرار ایلمز اهل ناردور
اهل جنت دیکدر صورتا آدم معنی ده حیوانند
اگر آدم سجده اتمیوب آدم سجده اولماز
دبب شیطاد و بومعنی ادراک اتمیه
و یودر و آدم دن مراد محمد علی در و آل او
لا دیدر بیش دیکدر تسبیح مردن اولیدر

سجودم

سجودم ساجدم انک اولیدر
وجودم شهرتک شاهی محقق
بیکت کم فضل حق نیز دنا اولیدر
اریند مجلسنده ای دل آرام
غذا مز چشمه حیوان اولیدر
کوکل دیدارده قرشو اول سبید
ایلماز و آل و حمیرا اولیدر
ویرانی در ویشته لطف ایندی حمیدر
ایرندی او حیره سلما اولیدر
پسر ایندی محمد علی نک آل اولادینی بودورت
باب الیه تاغیان مشکلین حال ایلمدی

۵۳۵
 ۱۵۰
 ۱۷۵
 ۱۴۰
 ۱۸۹۰
 ۱۸۰
 ۱۶۵
 ۱۶۰
 ۷۰
 ۸۵
 ۹۵
 ۶۰
 ۸۵
 ۵۵
 ۷۶۰
 ۶۴
 ۸۵۶

حیات الانبیاء سلام الله

آدم	نوح	ابراهیم	احمد
۵۴۵	۱۵۵۰	۱۷۵	۱۴۰
احمد	یوسف	موسی	داود
۱۸۰	۱۶۵	۱۶۰	۷۰
یحیی	عیسی	صلوات	هود
۹۵	۶۴۰	۶۸۵	۵۵
عیسی	حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم		
۶۴	۶۴		

مشهورات

عمر نوح، صبر نوح، حزن یعقوب، حسن یوسف،
 سفره خلیل، سلطنت سلیمان، غربت یونس، آواز داود،
 سیاح عیسی، عصا موسی، کریم یحیی، صدق ابوبکر،
 عدل عمر، حیا عثمان، شجاعت علی کرم الله وجهه،
 رضوان الله تعالی علیهم اجمعین

هجرت انبیاء صلوٰه الله علیهم وعلیٰ نبیائهم
 حضرت ابراهیم علیه السلام مکہ مکرمہ دن شام شریف
 حضرت موسیٰ مضر دن مدائن ہجرت ایلد
 حضرت عیسیٰ بیت المقدس مصرہ ہجر ایلد
 حضرت محمد صلی الله علیه وسلم مکہ مکرمہ دن مدینہ منورہ بہ ہجرت ایلد

نزول جبریل علی انبیاء علیہم السلام

علی آدم	علی ادریس	علی نوح
۱۴	۶۴	۵۵
علی ابراهیم	علی موسی	علی عیسی
۶۴	۶۵۵	۶

علی نبی محمد المصطفی صلی الله
 علیه وسلم
 ۱۵۵۶

۳

۱۴
 ۵۴
 ۶۴
 ۶۵۵
 ۱۵۵۶
 ۶۴

حیات رسول و چهار یار و امامان

فاما اصح روایت این معلوم اوله که حضرت
رسالت پناه صلی الله تعالی علیه وسلم یکم ایوج ییل
پیغمبرق اتدی عمر شریفی آلتمش اوچ ییل اولدی
اوچ بیگ معجزاتی ظاهر اولدی حضرت جبریل و ام
اولوز بیگ کنی ایندی یکری یدی بیگ کنز حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه وسلم اندی و اوچ
بیگ کنز قلدان سایر پیغمبر لره اندی و حضرت ابو
بکر ابی ییل دوشای خلافت اتدی عمری آلتمش اوچ
ییل اولدی کند و اجلدن وفات اتدی حضرت
رسول قاتنده یا نور و حضرت عمر اول ییل آلتی
آی خلافت ایدوب عمری آلتمش اولدی ابو
لؤلؤ ددکری اسمی فروز ایدی اول منعون حنجر
ایله اورق شهید اتدی حضرت رسول قاتنده یا نور

ایم خلافت
سال
۸
۲
۱۱
۱۱
۲۰۹
۲۰۹
۳۰
۳۰
۰

و حضرت عثمان

و حضرت عثمان اول ییل اولون برآی خلافت ایلدی
عمری سکت آلتی ییل اولدی کند و اونده ابوبکر
اوغنی مروانک حیل سنه ناشی شهید ایلدی
اول سبیدن حضرت رسول بیورمش که اوران
غازی اولون شهید اولدی زیرا ابلسنک دخی
مروانک اتدی قصد دن بی خبر ایدیلر و ابی
مشهور در و حضرت علی کرم الله وجهه دورت
ییل طغوزای خلافت ایلدی اصح روایت ایله
بشریل آلتی ای خلافت اولوز ردی و بر روآینده
چهار یار باصفا خلافتی جمع یکون اولوز ییلدر
هر وجه اید حضرت علی کرم الله وجهه عزیزی آلتمش
اوچ ییل اولدی جمعه کونی رمضان شریف او شنبی کونی
صبح غارنده سجده ده ایلک طبع اوغنی علیه لعنه
شهید ایلدی و حضرت امام حسن رضی الله عنه

طغوز آی اول کون خلافت ایدوب عمر شریفی
وقیل اولدی یا آقا ترکیکه شیطان عورتی لغز الله علیها
زهر ایله شهید قلیدر و حضرت امام حسین عم
دوریل خلافت ایدوب عمر شریفی الکلی سل اولدی
کر بلا ده شربت شهادت نوش ایلدی صفوان الله علیه

در بیان هفتاد و نهم شهید کربلا رحمة الله
حدیقه سعده طغوز در که حضرت شاه شهیدان کربلا جو تک
التمش التبعی سلیده ارض کرب و بلا ده نرول بیود یعنی و
اولدی لک مخالف بر رو آیتده او توز بیک نقر اکا
اصح روایت ایله یکر ایکی بیک مبارزا اولوب و لشکر
حضرت امام حسین عم بر قول ایله یکبار نقر و بر قول بیک
ایکی مجاهد اولوب او توز ایکی اللو و باقیسی یا یان ایدر
و ایند شهید اولان حزیرانی ایدر ایک فرزند امام حسین
او خو اوغلی علی دور دیک حرک قوی عرو ه بش خو ز بهر ملو
آلنجی عبد الله بیاده ید خیمی بر بر سکر ز خو و بش طغوز ز
عمر بن حالد او نخجی او غلی سعد بن زید او ن بر نخجی وقاص

سعد
بن مالک

۴۰
۱۰۰

بن مالک اول اکنجی شرح بن عبد الله او او خو م از ربا نیجا
اول دور دیک او غلی خیم بن مطهر اول بش خو لال بن
نافع اول آلنجی عبد الرحمن بن عبد الله بهر ملو اول ید خو خیمی بن
مسلم اول سکر ز خو عبد الرحمن بن عرو ه اول طغوز خو مالک بن
الشکر یک خو عمر بن مطهر یک خو حضرت فضل بن علی مرضی بن
تمام او طغوز اول مش او طغوز بر نخجی باشم بن عبه وقاص
که عمر خو ملوک عوز اده سید او توز ایک بنی بیر شیب مطهر
بن سیدی حمزه با حر بر سیدی نیز بن مجاهد بن الشکر
بن معتل بن سید بن شیت بن بنی جعفر بن سیدی بن جوسی
سید بن حارث و مالک بن عبه اتفا قر شهید اول دیر
فرخ بن فارس که امام زین العابدین از اد لوسی ای دی ای
حظ ن سعد بن سید بن زید بن سید بن عبد الله که
محمد حنیفه اقربا سند ای دی بنی جی جی بن حارث بن سید
عمر بن حباوه حارث بن عبد اول بن مجاهد اتفا ای میدان
کی قر شهید اول دیر بن محمد بن مقدار بن عبد الله بن دجانه شهید
بن سعد که غلام حضرت علی ایدر و قیس بن ربیع و شیت بن سید

اولی بن علی

۵۰

۱۰۰

والله اعلم

سوز کلیشی مقاطعه سند التزام اولنه
۵۰۰۰۰
۸۰۰۰۰
۶۰۰۰۰

کمز یوغنه قرق بیک غرو شنه
۱۰
۸
۸۰

بومنیوال اوردن اقر اولور
ضرب اولور

۶	ک	۱۰	۵۰۰۰
		۹	۰۰۰۹
<hr/>		۹۰	<hr/> ۴۰۰۰۹

ک
 طغوز یوغنه
 بو قدر چقا - بومنوال اوزددر
 به نه

دیکر حصہ: اودنچ ویرلہ
کشدنہ کہہ باشندہ غوش
کشدنہ کہہ باشندہ غوش
کشدنہ کہہ باشندہ غوش
کشدنہ کہہ باشندہ غوش

قرق کسے آتی اویج ویدکہ یا خود الدفہ کہ باشند غوش ع

[illegible]

غفلت اولمیه

قرده جمله
 ۹۹
 ۱۲۴۰
 ۴۵۶۰
 ۷۲۴۰
 ۴۶۹۲
 ۰۲۴۰
 ۱۷۱۶۲

ضرب
 عدد
 ۳۲۸۰
 ۰۰۳۲
 ۶۵۶۰
 ۹۸۴۰
 ۱۰۴۹۶۰

مزان

مزان

تفریق
 ۷۶۴۹۶
 ۴۲۴۴۲
 ۳۴۰۵۴

تصویر
 ۷۵۸۰
 ۴۷۵۸۰
 ۴۷۹۰
 ۷۵۸۰

تصویر
 ۷۵۸۰
 ۷۹۰۰

روانه بهم

اچمه یاردا اوچه تقسیم
 ۸۶۴۹۰
 ۴۸۸۰۶

پارده غروشد در تده تقسیم
 ۹۷۶۴۰

سنا ۲۴۴۱۴
 بر نقطه
 کینه
 شوقدار
 غروشد
 ایدر

۲۴۴۱

ضرب الوه

اچمه غروشاون اکی تقسیم
 اولد قده بر نقطه تقسیم غروشد
 ۲۴۴۰۰
 ۲۰۰
 غروشد فالوب

غروشد کیم اشک

۱۸۵۵۵۵
 ضرب
 ۳۷۱۱۱
 ۵۵۵

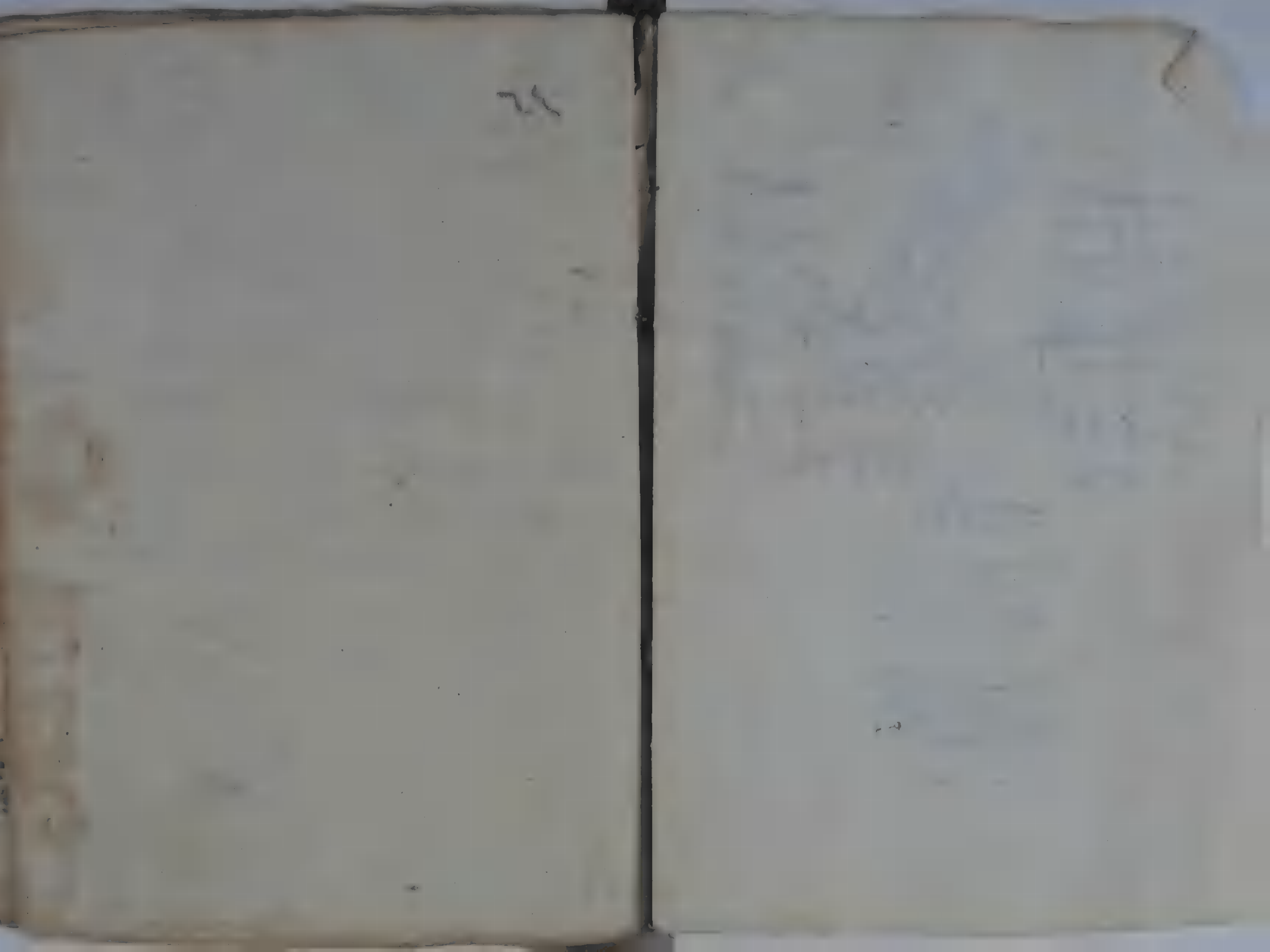
کیسه اولور
 واللی شوقدار

۱۸۹۸۹۵
 ۳۷۹۷۹۰
 ۳۹۵۵

۱۸۹۵
 ۳۹۵
 ۱۸۹۸۹۵

غروشد اوچه اشک
 یومندال اوژدا اولور
 نقطه
 ۷۴۵
 ۷۴۵
 ۷۴۵
 ۷۴۵
 ۸۹۰۴

۱۲
 ۸۹۰۴
 ۷۴۵
 غروشد اولور

از حضرت خواجه ابوالفتح
 محمد بن ابوالفتح
 در بیان احوال و اخبار
 و در بیان احوال و اخبار

در بیان احوال و اخبار

بشیر از ان اینرا خواند
 اعوذ بالله من الشیطان الرجیم و من احسن قولاً ممن دعا الى الله
 و عبداً صالحاً و قال انی من المسلمین بعد از ان
 اللهم ربی هذه دعوت النامة و الصلوة القيمة انی محمد بن عبد الله
 و الفضلة و الذریعة العالیة الرقیعة و ابنة مقام محمود
 الذي وعدته انک لا تخلف الوعد و ارزقنا شفاعته
 اللهم زوجنی بزوج عین برحمتک یا ارحم الراحمین و الحمد لله
 رب العالمین

مفید باشد در حفظ و تدبیر
 حفظ و تدبیر
 ۷۱۵۲۱
 محقق نام

لألف

خروج وقتی

اتقوا الله و اعلموا ان الله
 یضرب المثل
 بکم یا اهل
 البیت

اگر رسول کند رحمت چیست جواب دهید
 حفظ و حرکت کرده خدا را رحمت کنید
 اگر کسی که بخاوص قلب لا اله الا الله
 محمد رسول الله گفته باشد رحمت خداست
 زیرا ازین دعا آنکس را حفظ کرده و آن
 بنده را نگاه داشت اگر اندر عمر خویش یکبار بخاوص
 لا اله الا الله بخواند ابد لا با دوری و روزی و در
 و هم میباید دانست که نماز را اگر در روزی
 و زکات دادن و حج کردن و شهادت آوردن
 و ذکر الله کردن و قرآن خواندن همه اینها رحمت حق
 خداست یا تعالی است یا قوتی یا غنی
 یا از جهات ماند

و کند

نیز در این کتاب

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين
شکرت و ستایش محمد بن قیاس حضرت احد قدسی را جلالتی که هیچ
قبضه خاست و قطره آب بی عطای استعدادی که قبول
تجلی اسم ذاتی الهی و حال ادراک معانی و حقایق آن
کافی تواند بود مخصوص گردانید و خلقت با کرامت تقدسنا
الانسان فی احسن تقویم که عبارت از علمیت کلمات نامات
قدیم الت نوشتند و در مجمع کتب و خطبه خلافت و شریعت
نبوت کافال انبیا هم یکسان بنام او نوشت و خوانند و
مدعی او را از دیوان قبول و اقرار بودی رد و لغت را
و درود نامحدود بر نبی امی بام الکتاب و رسول کرامی بفصل
الخطا و اولاد او شریف الله علیه و علیهم اجمعین اما بعد
بر حسب اشارت فضايل مآب بنقطه و اثره الهام و کرامت
و قدوه خطه اسرار و سکت بر ازنده خلعت مقتدای و
فازنده رات بنوای خلافت و در خلافت سلاله
خاندان لطافت محکوم حکم سم و کاف منظوم نظر رؤف
توابع المباحی باسم القاب امتد الله تعلق طره شرفا حنا
خرابیدی
الیوم المأب

در مجمع کتب و خطبه خلافت و شریعت نبوت کافال انبیا هم یکسان بنام او نوشت و خوانند و مدعی او را از دیوان قبول و اقرار بودی رد و لغت را و درود نامحدود بر نبی امی بام الکتاب و رسول کرامی بفصل الخطا و اولاد او شریف الله علیه و علیهم اجمعین اما بعد بر حسب اشارت فضايل مآب بنقطه و اثره الهام و کرامت و قدوه خطه اسرار و سکت بر ازنده خلعت مقتدای و فازنده رات بنوای خلافت و در خلافت سلاله خاندان لطافت محکوم حکم سم و کاف منظوم نظر رؤف توابع المباحی باسم القاب امتد الله تعلق طره شرفا حنا خرابیدی

الیوم المأب بمقتضی الامور مخدور کلمه چند از تحقیق
جای آمده می شود بطریق استنباط امید حضرت ملاهم طهر
وصوب و مفتح الابواب و اثبات که موافق مراد سلیم و طبع مستقیم
اصحاب توفیق و ارباب تصدیق افتد انشاء الله و حده
لعرز چون استفسار جناب حقیقت شعار یدیم الله بر کات
انفان القدسیه اولاد از سرشته مقصود بود که ازل و مبدأ
و مرجع و اصل عبارت از ان سرشته است و ثانیاً از سرشته
من عرف نفسه فقد عرف ربه و ثالثاً از اعتبار عقد
وفیه و به در ضابطه علم حروف با آنکه ۴۴ حروف است
زیاده نیست و رابعاً از تطبیق امور شرعی با ضابطه
علم حروف و دیگر از سرشته و خلعت ختم نبوة بود و
این رساله پنج حقیقت ثبت افتاد و تحقیق نامه
موسوم گشت و السلام علی اهل التوفیق و اصحاب تصدیق
تحقیق اول در بیان سرشته مقصود یعنی اصل و
منشأ ملکونات و مخلوقات بدین ایستاد که تسبیل مبدأ

در مجمع کتب و خطبه خلافت و شریعت نبوت کافال انبیا هم یکسان بنام او نوشت و خوانند و مدعی او را از دیوان قبول و اقرار بودی رد و لغت را و درود نامحدود بر نبی امی بام الکتاب و رسول کرامی بفصل الخطا و اولاد او شریف الله علیه و علیهم اجمعین اما بعد بر حسب اشارت فضايل مآب بنقطه و اثره الهام و کرامت و قدوه خطه اسرار و سکت بر ازنده خلعت مقتدای و فازنده رات بنوای خلافت و در خلافت سلاله خاندان لطافت محکوم حکم سم و کاف منظوم نظر رؤف توابع المباحی باسم القاب امتد الله تعلق طره شرفا حنا خرابیدی

در مجمع کتب و خطبه خلافت و شریعت نبوت کافال انبیا هم یکسان بنام او نوشت و خوانند و مدعی او را از دیوان قبول و اقرار بودی رد و لغت را و درود نامحدود بر نبی امی بام الکتاب و رسول کرامی بفصل الخطا و اولاد او شریف الله علیه و علیهم اجمعین اما بعد بر حسب اشارت فضايل مآب بنقطه و اثره الهام و کرامت و قدوه خطه اسرار و سکت بر ازنده خلعت مقتدای و فازنده رات بنوای خلافت و در خلافت سلاله خاندان لطافت محکوم حکم سم و کاف منظوم نظر رؤف توابع المباحی باسم القاب امتد الله تعلق طره شرفا حنا خرابیدی

و من انما ايجاد وای طلب حقیقت که حکم انما امره
اذا اراد شئاً ان يقول له کن فیکون مرصد و منشأ
جميع مصنوعات و مخلوقات انطق تحت و در آن
حالت که همه مخلوقات در کتب عدم بودند حضرت حق عز و ج
بتلفظ خود که امروز آدمیا بدان متکلم اند متکلم میکرد
کما قال ان الله تبارک و تعالی قراء طه و ستر قبل
ان یخلق الخلق بالف عام یعنی بدستی خدای تعالی
و تبارک خواند سوره طه و ستر را پیش از آفریدن خلق
بهار ارسال و طایق تحریف کردن این معنی و معرفت
تقدیم این حروف که طه و ستر و اخوات ایشانند بر جمیع
ماسوی الله آنست که مقتضای المؤمن مرآت المؤمن
در مرآت وجود خود را نظر کن و ببین که مرآت افعال که از تو
که خلیفه زاده حق و از منصب خلافت بحسب اراده
حکم ان الارض لله یورثها من یشائی لفی فیستی
صادر میشود و از قوه بفعل می پیوندد و مصدر آن چیست
و از بجاست چون برین لاج در آینه وجود خود
نظر کنی

نظر کنی آن فعل را که از تو صدور میکند و تو فاعل آن
اول در دل خود موجود یا بی وجود فکری و چون توجه
معرفت آن موجود فکری خود شوی مرتبی یا بی
او را از بعضی از این حروف که اصل کلام است و آن
موجود فکری خود را مطابق موجود ارادی حق عز و ج
یا بی که انما امره اذا اراد شئاً ان يقول له کن و بعد
از آن چون متوجه صدور آن موجود شوی فکری که
غیر تو بر نیستی او مطلع نیست نسبت با غیر تو معدوم است
ببینی که همان موجود است که در لفظ تو وجود قولی ظاهر
میکرد و غیر قابل از طریق بران مطلع نیست و چون
متوجه معرفت آن موجود قولی خود شوی ببینی که
مرتبت هم از این حروف که اول در دل خود بود و این
موجود قولی خود را مطابق موجود قولی حقیقی یا بی
که ان يقول له کن بعد از آن چون متوجه نزول و بروز موجود
آن قولی که محسوس است بکس سمع و غیر مرتبت شوی

می شاید کسی گوید را اسما و اعداد حروف تعلیم کنند
 از روی تلفظ و خط و بیک در میان نباشد **مثلا** شخصی
 مجموع قرائن از یاد ضبط کنند و بخواند و ترجمه و تفسیر
 قرآن را هم از یاد ضبط کند گوئیم هر چند این چنین کس
 بقوة سامعه از آواز قرآن محفوظ باشد اما قوه باصره
 او را از قرآن بهیچ حظی بهره نباشد و اگر کلمه کفار و کفر
 و غیره را و هر کتابی بر صحافی ثبت کنند و در مقابل صحیفه
 که بقرآن و کلمات خدائی مکتوب باشد در نظر آورند فرقت
 نتواند کرد و درین اهدیه آن کور و بی بهره باشد و
 این مرتبه شیطنیت است که شیطان آواز خدا می شنید و
 بیکرو هیت آنرا نمی دید و حق تعالی چون سجده آدم
 فرمود که کتاب ناطق حق و شغل و بیکر اسما و حق جل و علا
 بود اینا نمود و گفت اینا خیر منه خلقتی من نار
و خلقت من طین شیطان تصور کرد که مکر آتش
 و طین

توضیح

بود طین لطافت و عدم قبول بیکر و صوت بهتر از خاکست
 که قال صورت است لا جرم از من اهدیه حسن و جمال و عجب
و دلالت صورت خدائی که خلق الله آدم علی صورت و
رأیت ربی فی صور امری قطط و رأیت ربی فی لیلته طراج
 فی صورت شایب قطط محروم ماند و مردود شد کما قال
صائب تاویل عز قصده و جلت کلمه نظم سجده آدم کرد
 او چون ملک ماند اندر و هم و در تحسین و شک گفت
 من از آتشم او از کلمت سجده کرد نه خاک را بس که است
ره زن او این قیاس است این قیاس رستی را بود این جای
 هراس که آدم خاکی چرا سجود ند غیر سجده از چه رو
 مردود ند خطره های وجه آدم ستقیم در آراء طین
 کریم آدم خاکی از آن سجود ند چون نند ند بی بصیر مردود
 گفت ذاکتی را که دارم باورش ند آدم خاکی ند ند ند
 مبنی برین مقدمات حکم ند ند ند و اگر ند ند ند

کی آید صح

وحدیث فصیح من عرف نفسه فقد عرف ربه در آینه
وجود خود نظر کن و کیفیت ظهور و صدور مضمونات
عاطر خود را که کلمات تو از من آمده کن و نتیجه و فایده
کتابت خود را که از برای اظهار فکر و قول خود وضع کرده
به بین و ازین مشاهده و نتیجه بر کیفیت انما امره اذا
اراد شئاً ان يقول کن فیکون بر سر و فکر خود آتش
خود را خود اریکه ارادت حق بهین و لفظ خود را خود
قول خود را و خط خود را که فعل شست خود را خلق حق
شناس و ازین بر تو بافتاب راه پیر و ازین قطره بدیا
بر سر و مشاهده کن که چون حضرت حق عز شانه خاست که
بحکم کتب علی نفسه الرحمة یعنی نوشت بر نفس خود
رحمت را یعنی کلمه که مظهر اظهار حقیقت اراده و قول خود
کند بکتابت آن رحمت که عبارت از کلمه حق است کما قال
الله تع و ما ارسلنا الا رحمة للعالمین مریسر و القرا
الحکم

بدان صحیح

الحکم آنکست که رسیدن بمقتضای علم باقیم راه نداشت
قدیم او توان بود که الطوفان الی الله تع بعد انفا سر الخلق
ظاهر مصحف وجود خلیفه خود را چه گونه بشکل لوحی خلق
کرد و در ازای هر کلمه از کلمه مجردة خود که جامع
جمیع صفات ذات حقند و باطن حقیقت خلیفه اویند
خطی بر وجه او نوشت که قسمت آن خطوط در تحقیق
دیگر بیاید ان شاء الله تع و در روشن او بسیار آخو
تعبیه فرمود و بدین رجا بین او را به مفصل تمام کرد
و باز تمامی شخص او را به سیصد و شصت باره
استخوان مخلوق گردانید و شش جهت را با و قائم کرد
تا بحکم سیصد و شصت مفصل شخص آدم به هر جهت او
منقسم شد به کلمه الهی و کلمه خدائی چون
خانه این گشتن خلیفه ساخته شد بحکم علم آدم ایما
کدام حضرت خالق حکیم و صانع علیم به کلمه ازلی

ازین خود را درین خانه بجای فرمود و تحت فیمن روحی
ان اول بیت وضع للناس للذي ببكة مباركوا وهدي
للعالمين فيه آية بينا لمقام ابراهيم ومن دخل كان
امنا بيت عبادنا منظر آدم است و آية بياة
آن کلام الهی که اصل کلام خدای و خلقت است که
قال بل هو آية بينا في الصدور الذين اولوا العلم
السمان منا اهل البيت سبحان الله زهري مجر کلام
وزهري خصا خیر الانام و مقصود از وضع این خانه
برین نهج است که طالب من عرف نفسه از خوا
نذن خطها و پیکر ما که بر ظاهر شخص او مکتوب است
معنی خود را و معنی کارت خطوط خود را بدانند که
علم بالقدم علم الانسا عالم یعلم بهیچنا که کتب ظاهر از
اشکال الف و کبی که کاتب صوری وضع کرده است
مراد کاتب که معنی آن اشکال است میدانند که

الظاهر

الظاهر عنوان الباطن قال الامام الرضا عم اول حلق
الله لیعرف به کتابت حروف المعجم ای طالب تحقیق
بدان شخص وجود او مثل خانه است و از ان خانه
دو دریچه کشاده است یکی بعالم غیب و یکی بعالم شهادت
و بر هر دریچه ~~یک~~ شبکة تعبیه است و حضرت بانی و واضح
این خانه لا ینقطع بنور ازلی و ابدی خود که عبارت
از کلام اول است بر دریچه ای که بر طرف عالم غیب کشاده است
بجلی دارد روح و حیات و آگاهی عبارت ازین
جلیست و آن بجلی بحسب شکاة به ~~صفت~~ صفت مذکر است
میشود و مربوط آن نور را دل بخوانند و از دل
مجلیست و منتقل است بر شبکات درجه عالم شهادت
و بحسب شکاة صور مخارج به ~~حرف~~ حرف تلفوظ است
و مربوط آنرا زبان میکنند و از زبان مجلیست
بالت قلم بر صحیفها دفترها و مربوط آنرا کاغذ و لوح

بخوانند و این تجلی آخر و نهایی تجلیات و تشریف
 است و بعد از این ابتداء سیران کیمت از روی معا
 و دت و رجوع از خط بلفظ و از لفظ بقلب
بغیب یا ایتهای النفس المطمئنة ارجعی الی ربک
 راضیه مرضیه مقام اطمینان مقامیست که ماورای آن
 مقام نباشد و آن مقام ظهور حقیقت بصورت و بیکر
 آدم و هم و از اینجا ابتداء رجوع است بسوی رب آن
 صورت تا خط را بخوانی آنچه در لفظ است ندانی
 و تا لفظ را ندانی آنچه در دولت شناسی و آنچه در
 و است شناسی بعالم غیب راه نیایی و چون بعالم
 غیب راه نیایی به عالم الغیب و شهادت به او از حقیم
 نباشی اما امره اذا اراد ان يقول له کن فیکون حضرة
 حق عز شأنه در ایجاد موجودات مرید است و متکلم است
 و خالق است بر سبیل تشریف مقام اطمینان است مقام خلق
 و درین مقام میفرماید فتبارک الله اعلى الخالقین
 و ازین مقام

در این مقام
 ظهور حقیقت
 بصورت و بیکر
 آدم و هم
 و از اینجا
 ابتداء رجوع
 است بسوی رب
 آن

و ازین مقام رجوع است از خلق بحق عز شأنه بقول او
 و بارادت او و از ارادت او بذات او تا خلق را
 تبارکی قول را شناسی و تا قول را شناسی ارادت را
 ادراک کنی و تا ارادت را ادراک کنی عارف موصوفی
 با ارادت را شنوی خلق را بدان تا قول را بدانی
 و قول را بدان تا ارادت را بدانی و ارادت را بدانی
 تا موصوفی با ارادت را بدانی که صفت عین موصوفست
 و مدرک عین مدرک لما قال عی یامن دل علی
ذاته ندانته بافتاب تو ان دید که آفتاب کی است
 گفت کنزاً مخفیاً فاحسب ان اعرف فخلقت الخلق
 لا اعرف ان الله جمیل یحب الجمال تا جمیل جمال نشود
 با خود عارف نیاز دارد و چون حضرت حکیم خالف چشم و ابرو
 و زلف و کسوی خلیفه و خلیفه زاده کار خود را مظهر
 در باری و فریبده کی کردانیده است و در هر غزوه هزار مرتبه

و فتنه

و در موغنی صد هزار گنج نعبیه فرموده و بهر عشوه
 از چشم و شبوه از ابرو چندین هزار عارف آشفته
 و مشتاق سراسیمه را در وادی خیره القهرم زوای
 کجرا کویا خندان حسن و جمال و نکران غنج و دلال
 گردانیده است در شب معراج جمال جمیل خود را باین صفت
 بی مثل و لباس بی شبهه بر حبيب خود جلوه داد کما قال ام
رأت ربی ليلة المعراج فی صورت امری قطط رأیت
ربی فی ليلة المعراج فی صور احد احسن صورة که
صورت خلیفه اوست کما قال الله تعی لقد خلقنا الای
نسان فی احسن تقویم و تجلی حضرت حق عز و جل
 باین صورت بر حبيب خود از دو وجه خالی نیست
 یا آنکه بعبادت خواست پوشیده و یا آنکه بحقیقت صورت
 اوست و بعبادت بآدم داد معاد الله که ذات و ابر
الصور لباس عاریت پوشید که عاری باشد بلکه پوشانند
 که خلق الله تعی آدم علی صورته انا عرضنا الایمانه
 الایة ان امانه

الایة ان امانه

الایة ان امانه که مطلق است در خین ظلومی و هو
 برداشته اند صورت خدا نیست که ظهور لطق از لازمه
 این صورت و بی آدم کسی اند که حمل امانت
 که نطق و علمیت نطق است در وقتی که در غایت ظلمت
 و جهل بوده اند کرده اند یعنی در کم مادر و ایام طفولیه
 خواه و لی خواه بی چنانکه مقرر است که تا جمیع اعضا
 بنی آدم ساخته نشود یافت خطای بی وجه اولی
 نمی گردد و حضرت الهی نفی کلمات خود که روح است
 و نفی فیمن روحی نمی دمد و خلوص و خجالت انبیا
 و اولیا و متابعان ایشان از آنست که دست
 حیانت ازین امانت کوتاه کرده اند و نطق خود
 و علمیت نطق خود را بجا آورند نطق و علمیت نطق
 سپرده اند که ومن احسن دینا من اسلم وجهه الله
 و بهر تر مار میت افر میت و لکن الله ربی رسیدند
 و نهستی خود را که موجب درستی دریا که آیت است

معجم

روند او

معجم

اذا

از بزم آید

516

حقائق سائنس کو کلچر قائم

七

از اجل عرف نفس قوتیست مدرک خود و مدرک
بدن خود **حکما** آن قوت را بنف ناطقه می نامند و این
نفس ناطقه در عالم محسوس منصرف است بآلات یعنی
در بر سر آلات بصیرت تصرف میکند و در سموعا بآلات سمع
و در عالم معقول مدرک است بالذات یعنی ادراک او در کلیات
و هسته این آلات نیست و آن قوت که وصف او نیست
که مدرک است بذاته و متفرق بآلات **و** در نیز دارا فضل
که امتا و لمّا لشکونوا شهداء علی الناس و حزب الله و یجاء
فی سبیل الله و لا یخافون لومة لائم در کلام محمد صوفی است
که است و حدیث صحیح و عشوقا الی لقاء اخوانی یقولون
من بعدی آن حدیث در کتاب این است آن قوت مذکور
سفر حضرت که اسماء این در لغت عرب القوی فی نیست
الی آخره و سیمای این ابیات ثانی آخره
و این صفت ذاتی و صورت اصلی حقند عزتانه
از قبل ذات حق مربی و مدبر بدنه و حیاه این اند

و بهر آنکه مظهر این نیست اما مظهری که ظهور این در این طریق
 نصیر باشد شخص آدم و فرزند او است که و آدم علم الاسماء
 کلمات و روح اضافی این است که و تحت و من روحی و این است که
 از راه چشم و از راه گوش شنوای و از بینی بویا و از دهان گویا و
 از دست گیر آوازه و از پا روان و موت بدنه عبارت از قطع تعلقات
 تجلی این است از بدنه و مهربانوار این است که در
 ظهور اول و عین ذات متکلم اند که قال قل یٰ اهل الذمه من عرفت الله
الم الله لا اله الا هو اگر خواهی که معجزاتی کنی و بدانی که این
 سه حرف اند که از راه چشم شنوای و از گوش شنوایند
 و بر عرش دل متجلی اند درین آیت متماثل شو که
اذا دکت الارض دکا و کادکا و جارتک و الملائکه صفّا
و مغائر تعدّی و کثرت اسماء اینها نامها و وحدت ذات
اینها نسبت و ازین تعدد و کثرت که بحسب مظهر
و مخرج لا حق اینها شده است از برای ظهور در محال
و جلال ذاتی لم یزل و لا یزال اینها نیست و درین مرتبه
 که بصفت که از

از ظهور اول در کتب این مقامات می آید

در کتب این

که بصفت کثرت متجلی اند تجلی اینها بر این است که درین واحد
 هم مظهر لطف اند هم مظهر قهر تا معلوم شود که کثرت اینها
 عین وحدت اینها است مثلا مرکبی از سه حرف از متکلمی
 ظهور کرد که آن مرکب ملایم طبع بعضی و ناملایم طبع بعضی بود
 آنرا که ملایم بود کلمه لطفش میخوانند و آنرا که ناملایم بود
 کلمه قهر و حال آنکه یک کلمه واحد است که بحسب قابلیت
 هر کس اثری دارد این اختلاف در اثر است بحسب قابل
 نه در ذات آن کلمه برین پنج وحدت ذاتی اینها نه در کثرت
 اسماء اینها باز یاب و بدنه خود را در تحت تصرف و حکم
 این کلمات به بین و مشاهده کن که هر وقت کلمه مهیب
 استماع میکنی بی درنگ تغییر در چهره و رنگ و اعضا و
 جوارح چه گونه پیدا میشود و با استماع کلمه فرح انگیزی
 بی درنگ زردی چهره سرخ میگرداند و لایم و الیه رجوع
 چون طالب مال کثرت عیار این سه کلمه که لطف حق
 و نفس و ماهیت اویندیشد عارف رب خود شد

من عرف نفسه فقد عرف ربه و در در ملک هستی خود
 از ازل تا بابد لا ینقطع حق لمن ملک لیوم الله الوا
 حد القهار بحکم ولی یطوق ولی یسمع ولی یرى کون
 حق از زبان حق شنید و ازل را قرین اند و ابد را
 ندیم ازل یافت و ربت او که عارف اول و معشوق
 آخر است بالفی و او که عالق آخر و معشوق اول است
 بدین زمانه در ترم آمد شعر یا حبیبی و قرة العینی انا عینک
 و عینک عینی شعر آنچه بعضی گفته اند که حروف تاجی عرض اند
 قایم اند بجهت که جسم است همیشه همیشه من قال حروف تاجی
 محدث فهو کافر قد جعل القرآن مخلوقا ندانسته اند که همه
 اجسام مفروض و صور این حروف اند و قایم باین حروفند و
 محکوم این حروفند و بر عدد این حروف موضوعند که اگر
 گویند که ظهور ایشان قایم باجسام است راست است و اگر
 مراد این باشد که وجود ایشان قایم بجسم است غلط است
 و خلاف فرض است نو مادی بفرست که انما امره

میگوید
 اذ اراد

فیقول

اراد شیا این یقول که کن فیکون اگر تأمل کنند بدانند که
 هیچ شیئی بی ایشان در ذهن وجود دارد و نه در
 خارج بلکه آنکه در ذهن است و آنچه در خارج است این
 حروفست مثلا الف تا موقوف نشود الف زبانی گویم
 و چون موقوف نشود الف لفظی خوانیم و چون مکتوب
 شد الف خطی نامیم همه شیا مادامکه در ذواته خالق
 مسطورند کلام نفسی اویند و چون امر بیرون
 ایشان نافذ گشت کلام قوی اویند و چون این
 امر تکون یافت کلام خطی اویند و اگر بالفرض ایشانرا
 از شیا جدا کنی شیارا وجود نماند و اگر مثلا با خود
 گویی که ایشانرا از شیا جدا کردم و شیارا موجود
 یافتیم این تصور و فرض وقتی صادق باشد که از خود
 که فرض کنند آن زمان که ایشانرا از شیا جدایی
 کردانی و شیارا موجود فرض میکنی از خود نیز جدا توانی
 کرد و خود را به ایشان توانی یافت و این معنی محالست

کاتال امام الحاذق جعفر الصادق ع هم ان قیام
الوجود والوجودات کلها فی ثمانية وعشرين حرفا
ظاهرة لم نزل وباطنه لا یزال وحرف زاید علیها
غائب فی الوجود وظاهر فی الوجود یعنی لام الف لا
که در وجود غائب است و در موجود ظاهر و الحرف
الاول والاخر والظاهر والباطن از آن وجه که مراد
از من عرف نفسه فقد عرف ربه وحکم ما ارسلنا
من رسول الا بل لقومه معرفت تن باشد العلم
علمان علم الابدان من عرف نفسه وعلم الاديان
فقد عرف ربه مبنی برین مقدمه ای طالب معرفت
ابدان ارشد که الله تعالی شهود والعباد از سر
تاویل در لوح تن خود که لوح محفوظ است عبارت
از نیست و بدست قدرت و قلم قدرت حکمت محتر
و منقش است نظر کن و متوجه ادراک حکمت
مفائل و اعضا و جوارح و خطوط وجه خود

شود

و این کلمات
که در این لوح
محفوظ است
بیست و هشت
حرف است
و این کلمات
که در این لوح
محفوظ است
بیست و هشت
حرف است

شود کلمات آیات الهی ازین لوح حکم بل هو قلم
مجید فی لوح محفوظ بخوان قالوا الحمد لله لم
شهدتم علينا قالوا انطقنا الله الذي انطق
کل شیء ای طالب لقاء الی عانت هذا از رو
انصاف و صفای خود از خود سبیل کن که چه حکمت
مقتضی آن بود که هیئات انسان برین پنج موضوع
گشت که هر شیء دو مرتبه در دو مرتبه نطق یکنوازه و آنکه
دو باشد در مقابل هم باشد بی تفاوت و آنکه یکی
بالدبر و وسط بعضی خط استوی باشد و بعضی از
مواضع وجه که اشرف اعضاء است است بخطوط موی
مکتوب باشد و بعضی ساده و در دهان که محل لظن است
و دندان سه باشد و اگر سه نباشد سه و در خلقت
بدن و رگها و عروق و اصاب و مفائل آن همچنین و
فکر کن که اگر خلقت انسان برین نهج نبودی چه نقصان
لازم آمدی و چرا در حسن تقویم بودی و چون این
اسم جنس است و بعضی هستند که تقویم این از حیث

بلکه از حق معنی هم عاریست چه گونه لقد خلقنا الانسان
 فی احسن تقویم در حققت نشان ایشان صادق آید چون
 این سؤالات و افکار از باطن سائل سر برزند و در
 عید و طلب جواب شافی و بیاف کافی مستولی گردد
 بالضروره سائل این سوال پای بند این مشکلات
 خواهد بود و حکم الامور مرمیست باوقاتها کشف
 این اسرار و سؤالات و مشکلات از کتب و رسال ماضیه
 نخواهد شد بوم بکشف عن ساقی و یدعون الی
 السجود مکرر بختیاری ارشاد مرشد کمال و صاحب
 تاویل کمال فصیح که مظهر و مخبر جمیع موجودات است
 رقوم این نسخه معلوم و مفهوم این کتوز مفهوم
 تبدیل امکان حکم لا ینفع لکم انما نرغب انما نرغب
 عنان از انوار انقاس او که مشکاة و مصباح انوار
 الله نور السموات والارض است روی نماید و ستر
 معنی الظاهر عنوان الباطن که از صاحب منزل عالم
 بطریق اجمال ظاهر شد فتح باب بیان بر سبیل
 تفصیل

ای قلم
سید

تفصیل از کشف و شرح او مکشوف و شروح شود
 چنانکه موعود لا تحرکت به سائل که تعجل به آن
 علینا جمعه و قرآنه فاذا قرأناه فاتیق قرآنه من
 ان علینا بیان یغنی مجتبا با و زبان خود را که بشتاب
 افتی با و اکنون ای طالب معرفت احسن تقویم و ای
 سائل سبیل صراط مستقیم حکم الظاهر عنوان
 الباطن در ظاهر شخص خود نگاه کن و مجموع مفصل
 و اعضاء خود را حکم حدیث که در مصابیح است لیصد و شصت
 مفصل بیان و این عدد را بر هر چای خود طرح کن
 شش بار سید عدد و شش بار سید بالذوال
 دو مثال یعنی مثال سید و مثال سید را در اشرف
 اعضا که وجه است از چند وجه باز یاب تا وجهی
 فی الدنیا و الآخرة باشی اول چه خط موی برین نهج
 خط سر آخط ابرو سید خط مژه سید خط عارضه سید
 خط بینی سید خط شارب سید خط عنقه سید این سید را

نیم
نیم

تفصیل

نیم

محل است پس ^{خط} باشد و چون خط سر و عنقه
 بر خط استوار در میان ابرو و تابش از ساریت شگا
 فته شود چنانکه ابرو به هم ^و هم بشکافت ^{خط}
 ظاهر شود ^و قسم دیگر آنکه چون این شانزده
 خط بمو بروجه حکتوب است شانزده خط دیگر
 از بیاض مفر و میشود برین نهج خط بیانی بر
 خط استوار که زیر ابرو ^و خط زیر چشم ^و خط
 خط گونه ^و خط دو پهلوی سنی که در اندرون
 موندارد ^و خط دیگر آنکه از پهلوی سر سنی تا بر
 گونه و بالای شارب کشیده است بر شکل ذوقی
 و چهار حرفت خط سرخی هر دو لب بر خط استوار
 این شانزده خط بیاض و آن شانزده خط سوا
^و باشد ^و قسم دیگر گوش ^و چشم ^و و این آ
 و هر یک مرکب از چهار عنصر ^و باشد و چون
 دهن بر خط استوار متفقا شود ^و کرد و دندان
 است

فحی
 ای بیاض
 و عنقه

منقذ
 ای خط
 خط

تقسیم
 و یک

فصل

می باشد و اشرقت الارض بنور ربها از قسمة
 وجه متوجه سمت یمن و رجلائین شود بین که
 دو دستی باعتبار مفصل انگشت ^و مفصل آ
 و از آن با پنجان و حکم فاعسلوا و جوکم و ایدکم
 الی المرافق و اسحقوا بروکم و ارجلکم الی الکعبین
 چون بند مرفق و کعبه اح ^و کنی ^و بدین ^و مفصل
 باشد و رجلائین نیز همچنان ^و بنظر عشق و محبت به این
 و نظر کن که هیئات انگشتان دست و پا چه کونی
 چه گونه هیئات کتابت اسم الله دارند و شامل
 کن که چنانکه اسم الله پنج حرفت انگشتان دست و پا
 نیز پنجست دست و پا چهارده مفصل است و همچنانکه
 از پنج حرف اسم الله چهار حرف در لفظ است حرفت
 و یک حرف می دو حرفت از پنج انگشت دست و پا
 چهار ^و مفصل است یکی دو مفصل و اگر چنان بود

معنی وجهت ویدانته و اصحاب الرحمن از کجافهم توانستی کرد
 و در حدیث وارد است که قرآن بشکل رحل محفل شود
 و در سخن آید و محال بحث گذشته اما آن بود که حضرت
 خالف حکیم پنج عضو از اعضا، نه سارا بصورت سبع مثلاً
 که حبیب و بعلطای آن مضمون است کما قال الله تعی و لقد
اتیناک سبعاً من المثانی مخلوق کرد اندیده است
 که وجه و دلت و دست و ازین پنج عضو یکی سر آمد
 و اشرف است و آن وجه است اکنون نظر کن و ببین
 که حضرت حق عزت از جمیع سوره قرآن در پنج
 سوره لفظ الحمد را مصدر کرده اند اول لفظ الحمد
 بر نهج ام الکتاب تحویل کن تاسع المثانی کرد و برین
نهج الف لام حی میم دال و ازین پنج سوره الحمد
یک سوره سر آمد که قرآنست و بام الکتاب
وسبع المثانی موسوم است و ازین الحمد که ام الکتاب است

تاسوره

تا سوره انعام فاصل در میان است و از الحمد انعام
 تا سوره کهف همچنین فاصل دارد و از الحمد کهف تا
 بسوره سباء فاصل دارد و مابین سوره سباء و مدثر که
 پنج فاصل نیست و در پنج الحمد کتابت مخصوص خود بین
 از سبع المثانی وجه تسمیه سبع المثانی ذلت فاصل
 در میان است و از ذلت تا بدلت دیگر همچنین و از سبع
 مثانی ذلت تا سبع المثانی با همچنین فاصل دارد
 و مابین هر دو با فاصل نیست سبحان رب العزّة عی یسوه
 تمثیل قرآن صامت با قرآن ناطق از وجوه است
 اما این مختصر را بنا بر اختصار سخن و اشارت با اصول
 قواعد است اکنون چون طالب ستر من عرف نفسه
 من خود را که از روی لغت نفس راوست بدین شکل
 و هیئات مناشده کرد و بتعلیم معلم حقیقی از لوح
 وجود خود که لوح محفوظ الهیست خوانای خطوط الهی شد

این سوره سباء و مدثر که
 پنج فاصل نیست و در پنج
 الحمد کتابت مخصوص خود
 بین از سبع المثانی وجه
 تسمیه سبع المثانی ذلت
 فاصل در میان است و از
 ذلت تا بدلت دیگر
 همچنین و از سبع
 مثانی ذلت تا سبع
 المثانی با همچنین
 فاصل دارد و مابین
 هر دو با فاصل
 نیست سبحان رب
 العزّة عی یسوه
 تمثیل قرآن صامت
 با قرآن ناطق از
 وجوه است اما این
 مختصر را بنا بر
 اختصار سخن و
 اشارت با اصول
 قواعد است اکنون
 چون طالب ستر
 من عرف نفسه
 من خود را که از
 روی لغت نفس
 راوست بدین
 شکل و هیئات
 مناشده کرد و
 بتعلیم معلم
 حقیقی از لوح
 وجود خود که
 لوح محفوظ
 الهیست خوانای
 خطوط الهی شد

در دل خود که مهربان است او است چو نظر کند به بیند که
بی اختیار او **سه** کلمه الهی که نور ازلی اند چه گونه
تجلی میکنند و سرجه دل او را چه گونه منور میدا
رند و آگاه میکردانند و او بواسطه تجلی ایشان
چه گونه بر حقیقت همه اشیا مطلع میشود **مطلع** بی حجت
کرد چنانکه دید **نه** و مدرک نفع و ضرر و معاد
و معاش میکرد و چون طالب تحقیق از عنوا ظاهر
خود تحقیق باطن خود را برین گنج ادرش کرد حکم باطن
خود را که **سه** کلمه مجروده است بر ظاهر خود که **سه** شکل
و بیکریت جاری یافت و دانست که مرتبی ظاهر و
باطن ایشانند خواه در امور معاش و خواه در معاد
حکم الم ترالی **ترک** کیف **مدا** اطلاق رت خود را
بجقیق دانست و چون این ادرش **سه** کلمه او شود
و ملک وجود خود را از شبهه واهی و اعتراضات

تقلیدی

تقلیدی خالی کرد اند و مستط شود و بنور ذوق
به بیند که مدرک و مدرک و عاقل و معقول
ورث و مربوط و اسم و ستایشی واحدند و در
صدد اولیای کثرت قبای لا یرفهم غیره در آید
لایذوقون فیها الموت الی موته الا ولی اما این
سعاد ابدی و دولت سرمدی وقتی روی نماید که
بمصطفی **سه** کلمه که در و را تقلیدی از آینه ضمیر
رفع شود که قبول سخن اهل تحقیق از سر صدق
موقوف بآنست و عبارت از مجاهده نفس نه کم
خوردن و نه کم اشتهامیدن است و بس بلکه تسلیم
شدن است به پیش مرشد کمال بر نهایی که عین او
شود و خود را نه بیند **نظم** استاد تو عشق است
بدخا چو رسی او خود بزبان حال گوید که چه می

حقیق **سیم** در بیان اعتقاد **دست** در خلقه
 اشیا و قواعد دین بدون عقد **با آنکه**
 در **موجود است** بدان ای طالب **لک**
 اسرار اعداد قواعد دین و ای مایل به سبیل ارشاد
 و یقین که **حسب** ظاهر اجسام بسیط که جمیع مکون
 مرکب از ایشان و فیض ایشان مرکبست یعنی
 عناصر و افلاک که گروی شکل اند و هر شیئی که گروی
 شکل باشد چون **بط** منقسم شود چنانکه فلک
 البروج منقسمست بضرورت دو نقطه در محاذی
 یکدیگر باشند که اول و آخر دایره از آن دو نقطه
 اعتبار توان کرد و خود دایره حرکت کند آن دو نقطه را
 از مقام خود حرکت نماند و باقی نقاط که اجزاء دایره
 باشند بر گرد آن دو نقطه دایره و طایف باشند
 چنانکه **طایف** چنانکه **دو نقطه**

خط استوی
 بیان

چنانکه

چنانکه در دو قطب که ظاهر از فلک هشتم مری اند از مقام
 خود نقل و تحول ندارند پس سیرک باطن و حقیقه
 این صورت را حکم الظاهر عنوان الباطن برین **کلی**
 اعتبار باید کرد چنانکه بر رکی فرموده است **الحقیقه**
 کائره به چنانکه غایت شیخ مقدس حرکات افلاک
 و نظرات آنچم بواسطه آن حرکات و ترکیب عناصر
 ظهور نوع ایشان بود که آخر مخلوقات است و علت
 غایب از خلق نهان ظهور ایشان کمال بود و آن **کمال**
 آن مظهر است که چنانکه نهایت حرکات افلاک **حرکات**
 ظهور شخص اولت سید حقیقت افلاک **ظهور**
 بر منتهای شود و این معنی یعنی منتهای شد سیران
 افلاک و حقیقه افلاک و عناصر ظهور مظهری وقتی
 تواند بود که آن مظهر حقیقه افلاک و آنچم و غیبات
 کما هو حق شده باشد و چون چنین باشد حقیقت

چنانکه
 چنانکه
 چنانکه

و معروف و عابد و معبود و هیچ و کس نیست
بلکه اثبیت مرتفع است و دلیل بر آنکه حقیقت
آسمان و زمین آن کلمات است که حضرت حق عز و جل
تعلیم آدم کرد آن است که حواء آدم بآن کلمات
معلم ملائکه شد که فلما انبتهم باسمائهم حضرت
حق فرمود الاقبل لکم انی اعلم الغیب السموات
والارض و فیها واضح است که غیب سماء و زمین
آن اسمائست که حق تعالی تعلیم آدم کرد و چون
آن اسماء که غیب آسمان و زمین بودند ملائکه از
آدم تعلیم گرفتند بر سبیل و بوی سجده آدم کردند
و هیچ علمی علت آن نیست که عالم بآن مسجود
شد الا علم اسمائی که علم عن و ازین جهت
بود که هیچ نبی بعد از آدم مسجود الا یوسف

که سخن نشان

نعم

که سخن شناس بود کما قال ربی قد اتیتی من الملك
و علمت من تاویل الاحادیث و آنکه یوسف دم
دید که ماه و آفتاب و نجم سجده او کردند و
یعقوب دم فرمود که و کذا الک کحیثک ربک
و تعلیم من تاویل الاحادیث یعقوب دم از علم
اسماء آدم و سجده کردن ملائکه او را بآن علم و است که
نتیجه مسجود شدن یوسف بخوم و سموات است
و است تاویل الاحادیث خواهد بود مبنی برین مقدمه
چون در علم قدیم حق عز و جل ثابت بود که
دایره صورت و معنی موجودات بطور مظهر کامل
آدم دم و خاتم دم منتهی خواهند شد و نوع
انسانی که خلاصه موجودات اند بشارت و لطف
ایشان راه بصورت و معنی خود و نامهای خواهند بود

مستند

و کتاب آدم **ع** حرف خوانند بود که اصل جبه کتب
ولغات بنی آدم است و کتاب **ع** خاتم مرتب از
ع از حقیقت ظاهر و چهار دیگر در باطن
آن مخفی که لام الف بدل آنست **ع** لاجرم بسیار
آلاتی را که واسطه ظهور است خوانند بود و بر
عدد و نطق است و کتاب **ع** است وضع فرموده اند
و همه موجودات را مراتب حال نهای است و است از
مراتب همه موجودات اگر دانند تا معلوم شود که اگر
مقصود ایشان بودندی و ظهور ایشان این است
و آلات نبودی که اقال عزیز **ع** لولا که ما خلقه
الا فلاک **ع** مثلاً فلک البروج سیصد و شصت درجه است
اگر خواهی که این عدد را در از ای یک نطق خاتم
با کتاب آدم که **ع** حرفت طرح کنی هم راست
نیاید البته بهر دو مثال طرح میباید کرد تا در

از ادوات

کتب

جبه

فی صبح

در از ادوات که از نطق خاتم

از ادوات کلمات خدای مقوم شود **ع** باز فلک
البروج را یک قسم دیگر است و آن **ع** منازل
قرکت و تخصیص این **ع** قسمت بقمر از آنست که
در از ادوات نطق صاحب دور خود دور میکند
زهی کمال و زهی عظمت عظمت و جلال **ع** و این
قسمت فلک البروج نقل کرد بزمان که وجود
از حرکت فلک دارد به سیصد و شصت روز
همچون فلک **ع** مثلاً **ع** کلمه آدم **ع** و **ع** کلمه
خاتم **ع** و **ع** منقسم میبود که قد استدار الزمان علی هیات
ای علی هیات صاحب **ع** و باز این قسم درجه است
ایام و زمانه نقل کرد بوجود مطلوب و مقصود ایشان
که آدم است سیصد و شصت سخنان **ع** و همچنین
این سیصد و شصت سخنان منقسم میبود بنها **ع** کلمه و **ع** کلمه

چنانکه در روزگار که خافضا خرج حروف است حضرت حق عز
 بقدرت کامل بطریق تصریح باز نمود که گاهی دند
 است آ بعد از دست کلمه تمام و گاهی بعد
 کلمه آدم تا طال بیان و سالکان سبیل الله
 که عبارت از خلف الله است که گفت کنز الحقیقات
 فاحسب ان اعرف مخلقت الخلف لا عرف
 بدانند که مقصود از خلف مکونات و احوال و مهنو
 عات مظهر آدم و خاتم است که یکی وضع شریعت
 است و دیگر مباین حقیقت که معنی شریعت است
 کما قال الله بعثت نبیا الشریع لا بیان حد
 الحقیقة لاجرم عدد دست هر چند داخل است
 علی حدی اعتبار یافت و هر عددی که در خلقت و عبودیت
 و عبادت و ارکان دین مثال است کلمه است تمام است
 و باز حضرت خالق قدیم عزتانه در خلقت لوح
 حضرت

وجود آدم

وجود آدم و بنی آدم دلیل واضح اثبات فرمود
 بر ختم دایره نوع انسانی و نبوت بوجود چیست
 که خداوند است نطق است و آن دلیل نیست که
 بروجه آدم و بنی آدم که اول لوح و دایره شخص
 اولت مثال است کلمه و کلمه خود سرچشمه کتاب
 کرد که در مثال متضمن مثال دیگر است چنانکه خطوط
 موی بر خط استوا است و بغیر استوا است
 و دندان است است اما در اصباح یدین و
 رحلین که ختم خلقت شخص آدم است و بنی آدم است
 مثال است زیادت نیست با استوا و غیر استوا
 و السلام علی من اتبع الهدی تحقیق چهارم
 در بیان سبب منقش شدن عدد دست حروف که اصل و آنست
 بعد از ویه و بنه در حق و باقی امور شریعت است
 اسرار اعداد و قوانین دین و بنیان ایام و امور
 و عبودیت حتی یا شیت البقاین که بنا بر مجموع قواعد
 در بیان دایره انسانی و اولانی

نسخه

نسخه

پیشش بر عدد حساب واقع شده است و بی اعتبار
عدد و رعایت حساب هیچ طاعت و ثواب مقبول
جناب خالق و باب نیست بلکه اگر در اعدادی
که قوانین دین و حصول یقین مرتب بر نه است تغییر
واقع شود مؤدی بکفر است و شقاوت است مثلاً خدا
یک است اگر دو دانی کفر است و اگر نماز بامداد که
دو رکعت است اگر سه دانی کفر است و در مجموع
قواید دین بجهان و هر آینه عند العقل که حواله اسرار
آیات بیانات کتاب مکنون که لا یحسب الله
المطهرون حکم انا انزلناه و انا عربنا لعلمکم
تعقلون با و است اعتبار و اختیار هر عددی
ازین اعداد را که امور شرعی مرتب بر آنست
میزانی باید و در حساب اعمال و عده میزان نیست
که فن ثقلت موازین و آن میزان قرآنست و
فن ثقلت موازین مرتبه است که اجسام را

که لا یحسب الله

که علم کلام روحانی اند در مقابل کلام روحانی
وزن میباید کرد و هر کس که اعلمت حسیه را
که ثقیل اند در مقابل کلام روحانی وزن نکرد
میزان او خفیفست کما قال ومن حفت موازین
فاته ما ویه و اول قرآن است که همه چیز در موازین
و سنجیده شده است کما قال الله تع و کل شیء احصاه
احصیناه فی امام مبین اما بعضی از اعداد
امور دین را که قرآن نمی یابند نظیر اعداد
فیه رکعت من حضرت ویه سفر ویه جمعه از آنست
که قرآن دو باب است یک بابت مفردات است و یک
بابت مرکبات پس آن معنی که در مرکبات یافت
نشود در مفردات باید است اما اطلاع بر معانی که
در ضمن مفردات است مشروط است بر تتبع اصطلاح
در متن عنده علم الکتاب که علم مفردات کلام علم اول است
کما قال الله تع و یقول الذین کفروا انست مرسله

آیات

فلنقن بالله شهيداً بيني وبينكم ومن عنده علم الكتاب
 ان الكتاب انزلناه اليك لتخرج الناس من الظلمات
 الى النور فبينه روشن ان كل مراد از علم الكتاب
 مقطعات وانشاءات انون نظركم اي جويدة حقا
 يق ودقائق مضمون انما عليك البلاغ وعلينا
 الحكمة ان اول الكتاب وراي ان الله استناون
 در اول بيست و نه سورة مفتاد و هفت
 حرفاً مقطعة آمده و اين مفتاد و هفت چهارده
 اصلند و باقي تکرار است و ان چه اصل
 اينست انکه تيقض طس حم ق ن و ح و ه و ت
 بوطاء اين حرف بر حسب خود ميت مي نهد که
 قوله تعه ولقد اتيناك سبعاً من الانباء والقرآن
 العظيم و حضرت مصطفی هم باقي از ان موصوف
 است که ام الكتاب که اين چه اند از جمله انبيا
 با و نازل شد و اين چه ام الكتاب از آنست که

ان چه

نست

من المثلان

ان چه غير مذکور بر شکل اين چه اند هو الذي
 انزل عليك القرآن الكتاب منه آية محمدين
 ام الكتاب يعني مقطعات و آخر متشابهة
 يعني ان چه که در مرکبات مذکورند و القرآن العظيم
 يعني مرکبات اين مفرد است که تا اين مفرد آکتب
 نمیشوند در ازاء معنی مقروء نیستند و از زمره
 انبيا حفرة موطى صلح بعد نزول سبع مثابا و
 خاتم انبيا و چون مرکبات فرغند و مفرد اصل
 حضرت بنی آتی رسول است باصل کلام و اميت
 بام الكتاب لا جرم عدد چه در قواعد دين اعتبار
 يافت و هر امری و عددی که در آن عدد چه مرتب
 میزن ان چه حروف مقطعاتند مثلاً حضرت
 مصطفی هم فرمود که سترون ربکم کاترون القرآن
 ليلة البدر يوم القيامة ما ه شب چه است و ام

القيامة

هن

تدني

الله

اسم ذات است از روی تحلیل ثانی چه حرفت برین
 نهج الف لام لام الف بی و اسم محمد رسول
 خداست و مظهر خدا و آئینه خداست همچنان چه
 حرفت برین نهج میم میم میم دال و همچنین اسم
 امیر المؤمنین که ولی خدا و مخزن اسرار کلام الهی
 حکم اتا کلام الله ناطق و آنا نقطه تحت الباء
 عین و لسان چنانکه عین و لایم و بی و بی چرا که علی صیغه قد
 فعل است فایم مستحق زکات هفت
 صنفند و مستحق خمس شش صنفند که مجموع
 چه باشد چنانکه خدای تعالی در قرآن فرماید از برای
 مستحق زکات انما الصدقات للفقراء والمساكين
 و العاملین علیها و المؤمنین و فی سبیل الله و
 ابن السبیل و رضى من الله و مستحقین

و اعلموا انما غنم من شیء فان حمله لله و الرسول

و اعلموا انما غنم من شیء فان حمله لله و الرسول
 و انما غنم من شیء فان حمله لله و الرسول
 و آنچه بفعل تعلف دارد یکی طواف حج و عمره است
 که چه طواف است بر سبیل و جوب و از ۷۷ حروف
 مقطعه که در او ال بیست و نه سوره مذکور است
 و چون مکررات بوجهی در مقام طواف حوز بعد
 چه اصل طواف کنند در جهرا تسبیح سنگ باید
 انداخت و این هفتاد و هفت حروف مقطعه هفت
 نقطه دارند هفت سنگ بکمره العقبة میزنند
 فی الجمله و عددی که در قاعده خلقت و قوا عددین
 مترتب است بر چهارده میزان آن چه حرف است
 و هر عدد که مترتب بر هفت است میزان آن
 نصف این چه است حکم سبع مثالی و ازین
 جهت است که چه طواف حج منقسم به هفت

مشار

حج

و هفت طواف عمره **قاعده** دیگر آنکه چون
 این چه حرف در تلفظ آید **حروف** دیگر غیر از
 ایشان ظاهر شود مثل چون الف کوی ف
 وجود خود کوی د و چون نون کوی و و این
 هفده باشد هر جا که عدد **ف** اعتبار کردند نیز
 این **ف** حرفت مثل **ص** حضرت رکعت است
 درین مقام سایل را رسد که سوال کند که چه
 حکمت است مقتضای آن شد که عدد طواف حج
 و عمره چه واقع شود و عدد **ص** حضرت جواد
 گوئیم که در طواف حج و عمره **قائت** قرآن و **حسب** است
 و در **ص** واجب است لاجرم عدد **ص** بر عدد **ف**
 نهاده شد که در حالت **قراءة** ظاهر میشود
 و این هفده **ص** در پنج وقت از آنست که
 چه **حروف** مقطعه پنج نقطه دارد که دو نقطه

صاد

بیان ده نوبت

بی دو نقطه قاف و یک نقطه نون است و چون
 اصل قرآن **حرف** و ازین **حرف** **ف**
 در مقطعا برزاج مژور و **ف** است یا نوده باقی
 می ماند که در مرتبات نازل است و در مقام
 خود که مقام مفرد است قرار ندارد و نماز سفر
 یه مقرر شد **و** بوجهی دیگر اصل قرآن **حرف**
 حرفت و حرف لام الف حکم اذا بدلنا آیه مکه
 آیت و ما تسبح من آیه او تسبحا نأت بحیر
 منها او مثلها بدل است از چهار کلمه باوجا
 و تراوگا که ظاهر در قرآن مذکور نیست و لام الف
 از روی عدد **حروف** تکرار مثل آن چهار است و از
 روی توحید که وضع او دلیل است بر وحدت ذات
 حروف خیر از آن چهار است نسبت با حضرت
 محمد مصطفی صلعم کا قال **ع** لام الف حرف واحد

چهار

من كفر بآدم الذي فقد عرجا انزل الله تعالى على
 آدم وهو بري مني وانا بري منه ^{بشر}
 باین وجه اصل قرآن ^{کلمه} بالذی چون از
 کلمه هفده بدرود بنه بماند نماز روز
 جم بر بنه مقرر شد که تحت کلمه ربک صدقا
 وعدلا وبعثت بحوامع الکلم و نماز میت
 بر عدد مذکور آنست که میت ناطق نیست
 بحسب تلفظ از روی شکل کلام صامت و در
 قرآن آن چهار از روی تلفظ مذکور نیست
 و از روی شکل است ^{اکنون} چون اعداد
 صی معلوم شد در اعداد اصول از آن وقت
 نظر باید کرد که از آن وقت وقامت به پنج
 مذکور چون اعداد از آن وقامت که مخصوص

بصورت

بصلوة است در مقابل ^{کلمه} برین پنج معلوم
 در قاعده وضو که شرط صحت است نظر باید کرد
 و شکلها و حروف در مواضع که شستن آن
 واجب است مشاهده باید کرد و باقی جمیع قوانین
 و قواعد دین از صوم و زکات و حدود و غیره
 میرا برین ضبط و قاعده مترتب است اما این
 مختصر قابل قسمت آن نیست و السلام علی
 و علی الشریعة و شایع الحقیقة تحقیق پنج
 در بیان ختم نبوت بر وجود نبی امی حکم کل شی
 میرجع الی اصل ^{بدان} ای طالب سربمبدأ
 و معاد و حقایق که پیوسته که اول علم که حضرت اله تع
 بآن ابتدا کرد علم آسمان بود و آدم بر ملائکه و فرشتگان خود
 بعلم آسمان مبعوث بود و بآن علم استخفاف

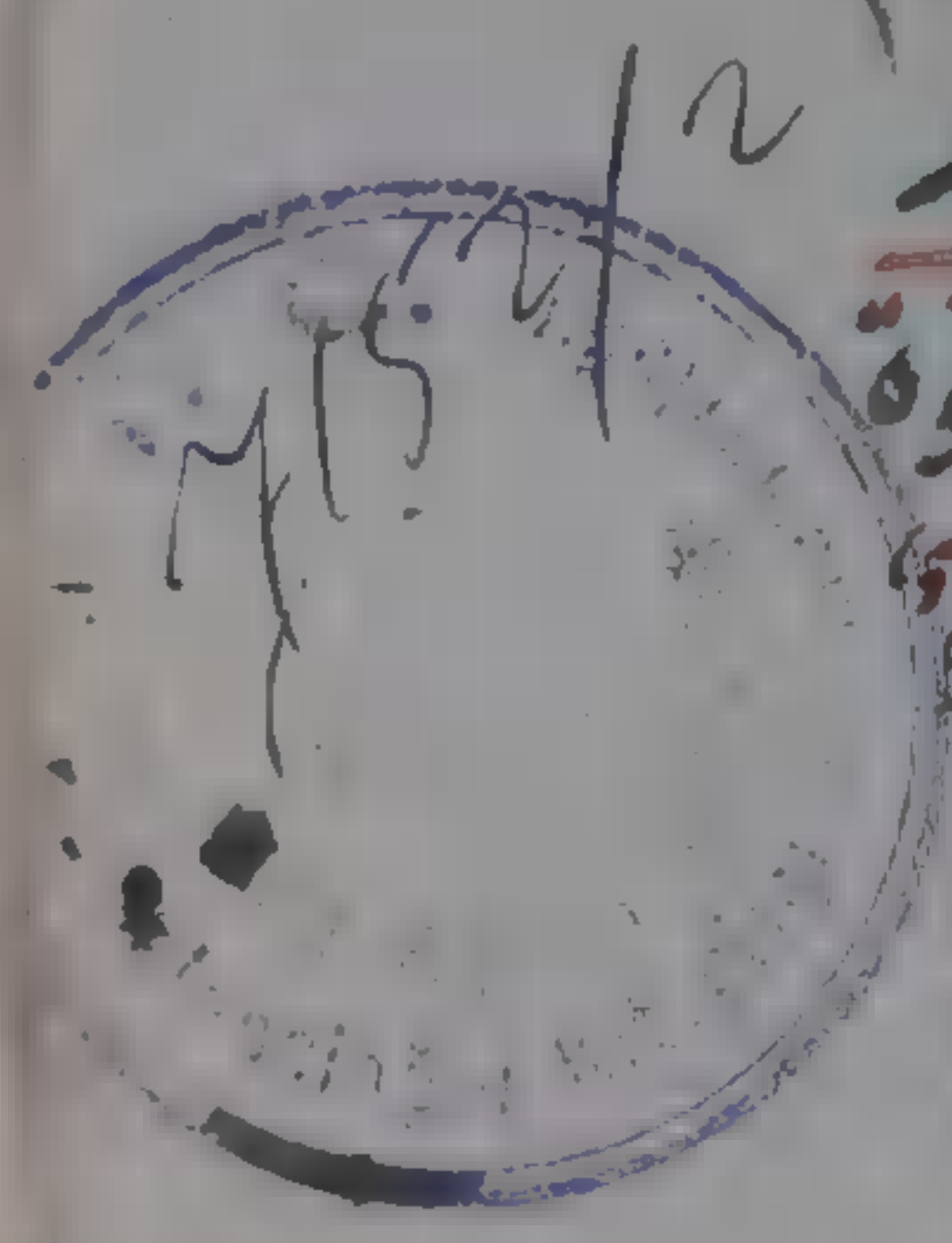
کلمه

مسجودیت داشت و بی شبهه هر کس که تصور کنی
 از ~~کتاب~~ حرفت خواه سرمانی و خواه عری و
 غیره ~~ب~~ حقیقتا مجموع جمیع معلوما که از مرکبات
 کلام معلوم می شود و مفهوم می شود ~~حرف~~ حرف مفرد
 خواهند شد و حضرت مصطفی صلعم تغییر علمای به
 اب ت ث الی آخره فرموده است و بعد از
 آدم ~~و~~ مهربانی که صاحب کتاب بود کتاب ایشان
 مرکب بعضی از ~~کتاب~~ بود و اصل کلام یعنی حروف
 تاجی در کتاب ایشان نازل نشد ~~ب~~ بلکه انبیا
 که هر صاحب کتابی در مذبح عو ث بفرع کلام
 اند و حضرت مصطفی صلعم مبعوث با ~~فرع~~ کلام
 بود با تم کتاب بحواله مائت و نیت و
 عنده علم الکتاب لا جرم کتب مرکبه انبیا قابل
 حو و انبیا بود و کتاب حضرت محمد مصطفی صلعم
 عند الملکم

حقیقتا
 مفرد

صاحب کتاب
 بود و فرمود

عند الملکم که حقیقت ثابت و در مفرد کلام
 و سر مفردات نه ملک را مدخل و نه بشر را
 چنانکه در نزول ~~کتاب~~ بعض و کفایت خبری کفایت علمت
 عالم اعلم گذشت لا جرم دایره نبوت از آدم
 که صاحب اصل بود بخاتم که هم صاحب اصل کلام است
 تمام شد و اجزاء نبوت بر ~~حرف~~ حرف کلام آدم
 و چهارده حرف مقطعه کتاب خاتم منقسم شد
 و مخبر است که ا قال علیه السلام لم یبق من النبوة
 الا البشر و قال هم الرؤیا الصالحة جزء
 من ستة و اربعین جزء من نبوت تمت
 الكتاب بعون ~~ف~~ و کتاب خرد الحفیر
 شیخ زین العابدین ~~بن~~ شیخ اسحق ~~ک~~ قدر
 قوی و ی فی الشریعین
 خیر و حب بن و مایان
 والف غفر الله لوالده
 و احسن اليهما و اليه
 آمین

بسم الله الرحمن الرحيم و بسم الله الرحمن الرحيم
حمد به خود ذاتی را که از عرش نام معرفت خود بخشن
و از خاک خود فرستاد و هر یک را از خفیه تعلیم با وج
تحقیق رسانید بواسطه شناخت ^{بلافاصله} نفس خود
و عرفان ذات و صفات خود و آن که اگر فضل عظیم
و لطف عظیم و نبود در خلاصه از درکات جهل و ضلال
بدرجای هدایت و کمال امکان عروج نبود که فلول
فضل الله علیکم ورحمة الله من لا یسرین و
درود نامعدود و صلوة بی نهایت بران مظهر
که از قریبها دین سالار که انبیاء یعنی محمد
مظهر صلوة الله و سلامه علیه و آله که جاودان
نام ارشاد و صحیفه کمال با طراف و اکناف عالم
از و روایت و محبت نام رساله شوق او را
مستحان عالم بالا و ساکنان ذروة اعلی و درج

هزار

خود ساخته اند و برال و احباب او که هر یک
بمقتضای المؤمن مرات المؤمن کلمات تامات
الکلی را از لوح چهره بهمدیگر بخوانند و ستراید
و ازل را از صحیفه جمال با کمال خود ظاهر میکردا ^{نمیدند}
اما بعد معاین و مقرر است که اشرف و افضل از همه
موجودات ممکنه ذات شریف و عنبر لطیف نه است
و مرتبه خلافت حضرت حق و منصب و نیابت وجود
مطلق بغیر از کسی دیگر نیست همچنانکه حق
تعالی در کلام تورات ذکر کرده است که خواستم که انبیاء
بیافزیم بشکل خود و صورت خود و هیئات خود
که پادشاه مرغیان هوا و ماهیان دریا باشد
آدم را آفریدیم همچنانکه در حدیث رسول علیه السلام
ثابت است که خلق الله تعالی آدم علی صورته

و در حدیث قدسی آمده است که حق تعالی بآدم **ع**
 خطاب میکند که **خَلَقْتُكَ لِأَجْلِ وَخَلَقْتُ الْكَوْنَانَ**
لِأَجْلِكَ یعنی ترا برای خود آفریدم و کائنات را برای تو
 آفریدم اکنون میباید دانست که این شرف و فضیلت
 که آدم را حاصل است از برای چه است و بواسطه چیست و از
 چه سبب و از این چنین منصب علی کرامت شده است
 تحقیق این سخن موقوف مقدمه است و این است
 که حق تعالی میخواهد که در مرتبه بی از مراتب موجودات
 جمیع کمالات خود از صفا جلال و جمال که عبارت از لطف
 و قدرت ظاهر شود و آن کمتر مخفی که وجود او بود
 بمقتضای این گفتگوت کمتر اخصافاً حاجت آن اعراق
 مخالفت الخلق لا عرف بر موجودات ظاهر گرداند و هیچ
 مرتبه بی از مراتب کمالات قابل این صفت ظاهر حق
 چنانکه شرط است نبود بغیر از وجود **نفس** زیرا که

ساکنان

باید
آیت

ساکنان افلاک را که فرشتگانند و از افلاک عزیزتر
 و شریفتر اند بکلم شرف الا ما کن بشر و السواکن سجده
 آدم کردند و در مقام سجود و تعلیم آدم در آمدند چنانچه
 حق تعالی میفرماید **وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا**
إِلَّا ابْلِيسَ ابْنِ الشَّيْطَانِ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ یعنی یا دین
 ای محمد آن هنگامی را که گفتیم مردانیکه را که سجده کنید آدم
 پس همه سجده کردند بزرگوار بپس که کشتی کرد و تکبر نمود
 و سجده آدم نکرد و از کافران شد و مقررت که سجده کنند
 فروتر خواهند شد از کسی که او را سجده میکنند و دیگر
 آفتاب ماه و ستارگان سجده یوسف هم کردند که
 فرزند آدم بود و برتره که از آدم فروتر بود چنانچه
 حق تعالی از حال سجده کردن کواکب خبر میدهد
 اذ قال یوسف لیله یا ابی انی رأیت احد عشر کواکباً

الهم

چنانکه صحیح

بت مع

وشمس والقمر را بپایه های ساجدین یعنی یادکن یا محمد
 آن زمان را که گفت یوسف مرید خود را که ای پدر من
 دیدم یازده ستاره و آفتاب و ماه را که سجده من میکردند
 پس کنان افلاک را که از آنجا که اجرام نیرة سماوی که
 ستاره مانند چون در مقابل مقام سجده آدم و آدمی زاد در
 باشند معاین و مقرر شد که مرتبه انسان از این افضل باشد
 و چون افلاک و ماهها را قابلیت ظهور تمام حضرت حق نبود
 نماید آن مرتبه انسان و حیوان و نبات و جمیع زیر که مراتب
 ظهور حق آنهاست اکنون می باید دانست که با وجود
 انسان مرتبه حیوان را نمی رسد که مظهر جمیع کمال الهی گردد
 زیرا که روح انسان که مدركات و صفات حق و تخلیقات
 و کلیات اشیا و معقولات عالم هست و لطف که مقصود بالذات است
 از وجود آنهاست حیوان را نیست و مرتبه نبات را هم
 قابلیت نظارت تمام حضرت حق نیست زیرا که از مرتبه
 انسانی بدو مرتبه فروتر است از جهت آنکه او را روحی
 ندارد

حیوان
 ظهور حق

که اگر آری صانع و آفریدگار خود کند نیست و معقولات
 اشیا همچو انسان ادراک نه و روحی که ادراک الم و لذت
 و امور جزوی کند همچو حیوان او را نیست بلکه او را وحیست
 که نشوونما را قابل است و بس و جهاد خود قابلیت هیچ
 از اینها ندارد پس نمائند آن مرتبه انسان که روح الهی را
 مظهر شده است که محل آثار آن دماغ است که اشیا کلیه را
 ادراک میکند و هم مظهر روح حیوان که قابل حس و
 حرکت و مدركات الم و لذت شده است و محل آن روح
 دل است و هم مظهر روح نباتی که قابل نشوونماست
 و مدركات الم و لذت نیست که محل آن جگر است پس
 بواسطه این معنیها خلافت حق بدو محقق نشده است
 اکنون در وجود آدمی هر عضوی او را شرفی و فضیلتی
 بر عضوهای دیگر باشد مثلا از جمیع اعضا وجه او را
 بر سایر اعضا شرفی است و آن اینست که جمیع خواص

ظاهر و باطن در وجهت و انطق که شرف انسان
 بر سایر مخلوقات بواسطه آنست در وجهت و حسن و
 جمال و لغو زی و کمال در وجهت و توحید **بیت**
 چشم و گوش و نطق و ادراک و کمال و فوز و یقین
 و حسن و جمال حق تعالی داده است آن وجه را بشنود
 از من ای پسر این وجه را این همه در وجه آدم حق زیاده
 و کمبود قدرت در روح او داد و داد و اگر چنانکه کم شده بی را
 خواهند که بشناسند و معرفت او چنانچه حقیقت است
 حاصل کنند **بیت** ازین وجه میراست و از پنج موضع دیگر
 از اعضا او بیاج وجه ممکن نیست پس مجموع کمال
 صوری و معنوی در وجهت است اکنون نظر جمیع
 معلوما ازل و ابد وجهت و همه کمال ظاهر و باطن
 در وجهت است و نقوش که صورت احکام کائنات
 در وجهت است مصور گردانیده شده است می باید

صاحب
 کمال
 و حسن

ای از اعضا
 و وجه

که از این

که اعز و شرف همه مراتب جسمانی و جسمانی باشد
 زیرا که چون نسخ کتابت کائناتست می باید که از
 همه مراتب اجسام و جسمانی افضل و اشرف باشد
 و ازین وجه که تقریر رفت نمی تواند بود آن آلاوه
 آدم و صافی چون خواهد که با کتاب آسمانی خود کند
 اول او را بیان اثبات این وجه می باید کرد و تعیین
 نظر الهی کردن و همه کمال را در یکی مرتبه باز نمود
 تا دلیل باشد بر حقیقت او و برهان قاطع گردد که او
 صاحب کمال است چون این مقدمات بیثبوت رسید
 بدان که در کلام امیرالمؤمنین علی کرم الله وجهه آمده است
 که نه کتاب مبین و کلام الله مطلق گفته است
 فانت کتاب المبین الذی باخرفه یظهر المضمّر
 یعنی تو کتاب روشنی که بحرهای او ظاهر شده است هر چه
 پوشیده بود و **و قال** و ان تک تعرف حل الرموز

صاحب
 کمال

تعیین

صاحب
 کمال
 و حسن

فجسمك لوح به اسطر **یعنی** اگر میباشی که بشناسی
 حل کردن رمزها را بسجیم تو لوحیت بآن لوح سطر باشد
بیت جسم تو لوحیت بر وسط است **جان** تو
 بحرست جهان قطر است **و در حین بعضی از متوحده**
 آمده است که **شعر** انا القرآن و تسبیح المثنی **و روح الروح**
 لا روح الا وانی **یعنی** منم قرآن و هم سبع المثنی **و**
 و جان جان این جان اوانی **و** جان اوانی عبارت
 از روح حیوانیت **یعنی** جانی که در حمله با باشد **و** هر چند که
 گویند این بیت از حقیقت سبع مثنی کاشی و اثق
 نیست **و** این سخنان که میروم فرموده است که من کلام
 ناطق خدایم و تو کتاب مبینی ظاهر اجمال دارد و مجرور
 مدعا است و تا این دعوی بشاهد عقل و نقل بشود
 نرسد طالب سالك صادق و صادق و حقیقت او چندی
 حاصل نمیشود **این معنی** پیش از صحابا **و** ارباب توفیق محقق است

لله المنة و الحمد
 بهیچان

و همچنانکه حق بود در اظهار تنزل در مظاهر آن که و
 خود انبیا و رسول باشد علیهم السلام ظاهرند و احکام الهیه
 خود را آشکار گردانید و همچنین در اظهار تاول و بیان **ظهور**
 کتب سماوی هم نظری از مظاهر آنست ظاهر خواهند شد
 زیرا که کمال قابلیت و استعداد او منحصر درین مرتبه است
 و دیگر آنکه میامعلم و متعلم البته مناکبت شرط است
 و همچنین در مرتبه تنزل حق بود که ظاهر کرده بود و خلائق
 روزگار انکار حقیقه او میکردند و می گفتند ما سمعنا بهذا
 فی الملة الاخری در مرتبه تاول هم همچنین در مقام مرتبه انکار
 خواهند بود زیرا که درین عالم هر چه ظاهر میگردد روشن
 شود بصد می شود **جاء** اشیا بصد است که اشیا و تبیین
 با صد را یعنی اشیا مبین و متعین بصد می شود **و**
 حق تعالی خبر میدهد از انکار منکر انبیا را آیت افکام
 جاءکم رسول بما له تهوی انفسکم **و** تکریم و فریقا گذیم

خبر

ظهور

من الله شانه میگذارم که نماز با مقدار سه رکعت است
 صاحب شرح او را میگوید **و حق جل و علا یکیت اگر**
 کسی دوداند و حبس قتل میشود **در معلوم شد که در جمیع**
 امور **دارد و در جمیع ادیان و مثل این قایده مستقیم و**
 معتبر است و ترکیب **اججد** موضوع از برای این معنی شده است که
 در تفسیر کشف الاسرار آمده است که روایت است از امیرالمؤمنین **ع**
 از حضرت رسالت صلوات الله علیه نقل میکنند وین **لکل عالم لا یعرف**
 تفسیر اینجا یعنی وای بهر عالم که تفسیر **اججد** را نداند
 و آنچه در تفسیر **اججد** گفته میشود و وضع او بر آنست
 اینست الف یک و بی دو و جیم سه **بسم** طالب بر آن چهار
 در قاعده علم حروف از ضبط **ح** **ا** **ج** **د** زیرا بسیار
 از تحقیق تمام این موقوف بر اینست **این ح** **ب** **ا** **ج** **د**
 چهار مرتبه دارد یکی **احد** یعنی یکبار **دویم** **ا** **ب** **ج** **د** یعنی دهنها
وسیم **مات** یعنی صد بار **چهارم** **الف** **ب** **ج** **د** یعنی هزار بار
 و این **ح**

و این **ح** **ا** **ج** **د** **ب** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز** **ح** **ط** **ی** **ک** **ل** **م** **ن** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز**
۶۰ ۴۳ ۲۱
بسم **ا** **ب** **ج** **د** **ب** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز** **ح** **ط** **ی** **ک** **ل** **م** **ن** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز**
۶۰ ۴۳ ۲۱
احد است و از **ط** تا **ص** **د** مرتبه **عشر** است و از **ص** تا **ح** **ا** **ج** **د** **ب** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز** **ح** **ط** **ی** **ک** **ل** **م** **ن** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز**
۶۰ ۴۳ ۲۱
مات است و از **ط** تا **ع** **ا** **ب** **ج** **د** **ب** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز** **ح** **ط** **ی** **ک** **ل** **م** **ن** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز**
۶۰ ۴۳ ۲۱
 هزار است چون خواهند که زیادت شود مرتبهها را که
احد است و **عشر** است و **مات** هزار اضافت کنند بهر کدام که خواهند
 و در قاعده حروفیه بر چند طریق **ح** **ا** **ج** **د** **ب** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز** **ح** **ط** **ی** **ک** **ل** **م** **ن** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز**
۶۰ ۴۳ ۲۱
اججد است و گاه باشد که با **ح** **ا** **ج** **د** **ب** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز** **ح** **ط** **ی** **ک** **ل** **م** **ن** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز**
۶۰ ۴۳ ۲۱
 این **ح** **ا** **ج** **د** **ب** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز** **ح** **ط** **ی** **ک** **ل** **م** **ن** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز** **ح** **ط** **ی** **ک** **ل** **م** **ن** **س** **ع** **ف** **ص** **ط** **ز**
۶۰ ۴۳ ۲۱
 آمدن مقصود مثلا گویند که کلمه **کن** هفتاد است **کاف** بیست
 و **نون** پنجاه و چون خواهند که این کلمه **کاف** و **نون** را به اجزای
 حروف تہجی بگویند راست دارند **کاف** و **نون** را دو حرف گیرند
 و صورت **کاف** و **نون** دو است گویند کلمه **کن** هفتاد و دو است
 با اعتبار آنکه **کاف** و **نون** هفتاد است و دو صورت **کاف** و **نون**

که ازین حساب جدا نیست و مطابق اجزاء حروف
 تسامی که عبارت از **س** کلمه باشد که برین ترتیب الف
 ب ج د ه ی **ح** جمیع الی آخره که همه اشیا و خلقت ازین بیرون
 نیست و این معنی که همه اشیا بکلمه کن مخلوق شد
 بوجهی است و کاد باشد که این کلمه که **ح** کنند نقطه
 داشته باشد اینرا بدان حساب دخل میدهند برای
 راست آمدن مدعا همچنانکه در حدیث است که
 سَتَفَرَّقُ اُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ وَرَقَةً **کلام**
 فِي النَّارِ اِلَّا فِرْقَةً وَاحِدَةً **ناجی** یعنی رسول دم فرمود که
 زود باشد امت من هفتاد و سه ورق بشوند همه ایشان
 در دوزخ باشند الا فرقه واحد زود بشوند و چون
 نقطه نونی که در کلمه کن است با کلمه کن که هفتاد و دو ورق
 دخل داده شود هفتاد و سه کرد پس آن یک گروه
 که در دوزخ نباشند و از اهل نجات اند ازین هفتاد و سه
 آنها باشند که بر نقطه رسیده باشند بنقطه خبر ده
 زیر کلام

این کلام را در کتب معتبره

اللامح

در کتب معتبره

زیر که در کلام میسر طو منین علی دم است که العلم نقطه کثر با اهل
 یعنی علم یک نقطه است بسیار کرد اینند از او را جاهل
 و در ج ی **ح** میفرمایند در بیان این سخن علی دم باین عبارت
 قول ج **ح** یعنی جاهل است بر یک نقطه که قائم مقام یک کلمه است
 و یک کلمه قائم مقام **س** کلام الهی اند نه رسیده اند و اگر
 در مقام تفرقه و کثرت باشد نه در مقام وحدت تا اینجا
 ج ی **ح** است و مقرر است که مادام که کسی در مقام تفرقه
 و کثرت باشد از اهل توحید نخواهد بود و بوحده نخواهد رسید
 و بهشت جای اهل توحید است نه جای اهل کثرت است و کاد
 باشد که در حساب رعایت بجد کنند و رعایت اجزاء کلمه
 و نقطه که در اصل کلمه است میکنند همچنانکه خلیفه **ع** ال
 و واقف اسرار کلام الله امیر سید علی نوره الله قبره فرموده است
 و الحف بیت جامع است و در ذل خود همانند دارد
بیت است اگر وجود شاست زاجد و اجزا و یکی نقطه راست

ج ی ح

ج ی ح

و هر دو با باشد که سه هشتاد و
چهار باشد و گاه باشد که در لفظی بحسب اجزای
کند و در لفظ دیگر بحسب یک کند و با یکدیگر را
دارند چنانکه گویند **آدم** است زیرا لفظی بحسب
جمله دو از ده است که بی وی باشد و **آدم** بحسب اجزای
دو از ده است چنانکه دو **آلف** و **دال** و **میم** و گاه باشد
که عدد حروف کلمه را اعتبار کنند و هیئات مجموع را
چنانکه گویند که کلمه کن چهار است بحرف و نقطه و هیئات
مجموعی که دلالت کند بر چهار عنصر و چهار طبیعت که
ظهور از کلمه کن یافته اند و گاه باشد که در کلمه
اجزای او نقطه اجزای اعتبار کنند چنانکه میگویند
که کلمه **کاف** و **نون** سه است زیرا که **کاف** و
نون و سه نقطه که با ایشان همراه است که
دلالت کند بر سه فلک و سه تشهد صلو
حضرو گاه

حضرو گاه باشد که دو کلمه را با هم اضافه کنند و یکی
حساب جمله را اعتبار کنند و در دیگری اجزای را معتبر
دارند و با یکدیگر مطابقت دهند چنانکه گویند **ید الله** و **جه الله**
که **ید** و **وجه** باعتبار حساب جمله هر یک چهار ده اند و کلمه **الله**
چهار ده است بحسب اجزای لفظ **ب** بین مثال **الف لام**
لام الف می پس **ید الله** و **وجه الله** که گویند در تحقیق
عبارت از **تس** باشد که در وجه و **ید آدم** متعین
گردیده است بحسب علمیه چونکه لفظی وجه **آدم** است
بیت صورت لوح است وجه **آدم** نشن نقش کرده است
هر دو و عالمش برمان چند برین مدعا گفته آید تا
بمقتضای آیه قل ما توأبنا نلکم ان کنتم صادقین یعنی
بلوای محمد بقوم یهودی و نصرانی را که بیارید برمان خو
د را اگر شمارا است گویند که نمانید و تا سخن به برمان
گفته نشود شبهه مرتفع نگردد و همچنین خط چند بر لوح

و بر لوح عمرو زید کتابت کند و دلالت بر معنی کند و نظر
خواننده و بیننده فایده میدهد همچنان در چهره آدم حقایق
بید قدرت خود کس طرح نوشته و ثبت کرده که چون در
نظر مومنین عارف درمی آید و ادای معانی ازل و ابد میکند
چون این معنی بشود رسید می باید دانست که پنجاه بیت
که در اول عرش نامه الهی واقع شده است مشتمل بر
کلمه ای بر وجه آدم بحسب سواد و بیاض و قیامات
خطوط الهی و بحسب اصل نطق و ازین فقیر بعضی از
برادران حقیقی میخوانند بقدرت و فهم ایشان نکته چند
تقریر یافت در بیان آن ابیات در قید کتابت آورده و
احتصار را رعایت کرده می شد از جهت آنکه احاطه بر
بسط کلمات و طول و اطناب آن نتوانستند نمود تا
یکی از آن برادران التماس نمود که همین تقریر که در ایشان

و آیه

قراءة میسر و اگر بر بیاض ثبت گردد و سواد کرده شود
از برای طبیعت مبتدیان است که در ابتدا تا تذکره باشد در نزد
احباب فضل و بابت التوفیق بسم الله الرحمن الرحیم **بیت**
کسی برسد که ای مرد حکیم **بسم الله الرحمن الرحیم**
نسبتش با آدم خاکی ز پست **کرشد عارف بهشت و چارو بیت**
در جواب آن سئوال او روان **این سخن از عرضه کن ای دلستان**
چون الف دارد دل را بر احد **بیاد و آمد از ره علم و عدد**
غیر نطق و صورت بر معتبر **نیست آدم بی گمان چیز دیگر**
نسبتش با بوجهای این بود **پیش آن کز فضل و اهل دین بود**
وجه دیگر آنکه در علم و وجود **و کس طه با ذات آدم را نبود**
یعنی تعلیم خدای و کس طه **بود با او در جمیع ضابطه**
و کس طه را نباشد با الف **چون دورا با یک شوی که مغترف**
پنجاه از غیر نمی شود او **بهمچو کبرانیای گفت و گو**
وجه دیگر آنکه در نوع بشر **کان کلام ناطق است ای جابر**

گفت کوه

پس روی اولیت نسبتی است این ترهیم بی شهادت
 است اول آدم خاکی بلی در کلام نا اطلاق حق همچو
 همچنین بی منش اعداد شد کثرت اعداد از و بنیاد شد
 نیز آدم منش کثرت بود چون وجود خلق از و کثرت بود
 در کلام بعضی از اهل شهود است کثرتی میشود ظاهر وجود
 معنیست که از آدم خدا شد عیا بر انبیا و اولیا
 مقصود از این ابیات هم بیشتر محقق میشود و اصل سخن ن
 درین باب آنست که اگر سائل سوال کند که بی نسبت را
 با دم خاکی چه نسبت است جواب آنست که الف بشارت
 بذات احدیت از ان رو که حق تعالی اول جمیع موجودات است
 و الف در مرتبه حروف که مرتبه اسماء صفات حق است
 اول واقع شده شده است چنانچه فرمود هو الاول و
 الآخر و الظاهر و الباطن و هو کل شیء علیم یعنی
 حضرت حق اولست و آخرست و ظاهرست و باطنست
 و او بر همه چیزها داناست پس الفراشت بحق و مرتبه او
 اولست اولین

بجهت اولیت و از روی فرد است و استوایت و یکانی که
 الف در کثرت دلالت بر یکی دارد و بی دلالت دارد بر دو
 و منش کثرت در مرتبه اعداد دو است و آدم در مرتبه
 نهانی منش کثرت است زیرا که جمیع اشیا صنفی
 و افراد این نوع ظاهراً ظاهر است بحکم تفرق آبی آیه
 یا ایها الناس اتقوا ربکم الذی خلقکم من نفس واحدة و خلق
 منها زوجاً و بنت منها رجالاً کثیراً و نساءً یعنی ای مردان
 بتو بید خدا را و بر بیز کنید برورد کار خود را آن خدایی که آفرید
 شما از نفس تنها که مراد از نفس واحده و در تفسیر همه معنی
 مفترق از مراد آدم است از ان وجه که هیچ نفس دیگر نبود که از او
 متولد شده باشد و آفرید از نفس واحد و زوج او را
 که حوکت و پراکنده کرد از این مرد و مردان بسیار و زن
 پس از این آیت معلوم شد که آدم منش کثرت خلاق گشت
 پس نسبتی دارد از این وجه و نسبتی دیگر آدم را به بی

خط از او

آنست که بی در قاعده حبس ببرد و دلا دارد
 و مضمون او دو است و آدم نیز دلا برد و چیز دیگر میکند
 یکی صور عنصر او با و دوم لطف با لطف یا کثافت یا تجرد
 یا ترکیب یا نور یا ظلمت بر هر تقدیر دلا او برد و چیز است
 فاذا سوتیه و نخت قیه من روحی ففعله که با جدید را
 دلا برین معنیست و دیگر آنکه در ضابطه تحقیق کلام
 برد و نشانیست یکی ناطق و یکی صامت ناطق بجه سخن
 گوینده و دوم صامت که این از بقرآن با چنانکه در کلام
 امیر المؤمنین علی هم واقع است که فرمود انما هذا القرآن
 خط مستور علی بن الدفین لا یبطق لبس و انما
 یبطق عنه الرجال و لا یدر من ترجای عنه بدستی که
 این قرآن خط نوشته شده است در میان دو پوست بزبان
 نمیکوید سخن گوید و از مردم سخن میگویند و او را بنا
 چارست از ترجمان بجه کلامی بود فرمود که سخن بزبان
 نمیکوید

نمیکوید پس کلام صامت باشد اکنون بر مقتضای کلام
 علی هم که فرمود انما کلام الله ناطق یعنی من کلام سخن
 گوینده ام پس مرتبه است مرتبه کلام ناطق خداست
 و درین مقام که کلام ناطق خدا بود نیست مقدم بر آدم
 هیچ فرد از افراد ممکنه موجود است نیست همچنین در کلام
 صامت مقدم بر فی سبب الله هیچ حرفی نیست پس از رو
 مقدم بودن یکی در کلام ناطق و دیگر در کلام صامت با یکدیگر
 مناسبت دارند و قول علی هم حجت است زیرا که امام متفق علیه است
 و حضرت رسول صلعم فرمود که اصحابی کانجوم باهم فیتیم
 الامم یتیم یعنی اصحاب من همچو بنده بهر کدام که از این
 اقتدا میکنند مدتی باید و دیگر آنکه حق تعالی آدم را
 خلیفه خود بخواند همچنانکه در قرآن فرمود که و اذ قال
 ربک للمالکة انی جاعل فی الارض خلیفه یعنی باد کن

ای محمد آن هنگامی را که گفت پروردگار تو مرده است که
 بدستی که من گرداننده ام در زمان خلیفه ی **و** خلیفه
 قائم مقام کسی را گویند **و** کسی که از بی کسی در می آید
 او را هم خلیفه میگویند همچنانکه در کتاب آمده است
 الخلیفه من خلیف غیره یعنی خلیفه آنست که از پس
 غیر خود در آید **و** چون گفتیم که الف این است بذات
 احدیته است بی از بی او در آمده است **پس** او در مرتبه
 آدم باشد **پس** به خلیفه الف باشد **و** دیگر آنکه میان
 آدم و خدا هیچ واسطه ای نیست نه در علم و نه در وجود
 زیرا که حق تعالی آدم را که آفرید بخودی خود آفرید و شخص
 دیگر واسطه او نشد بلکه حق تعالی او را بدست خود سرشت کرد
 حضرت طینه آدم بیدی اربعین صبا خانه همچو انبیاء
 دیگر که ایشانرا شخصی دیگر از نوع ایشان نیست که سبب
 تولد ایشان میشود که آن نبی دیگر با بخلایف آدم

که او را هیچ

وجود و صبح

که او را هیچ فردی از افراد این نوع سبب تولد وجود
 او نشد **و** آدم در علم نیز نسبت با حق تعالی هیچ واسطه
 ندارد چنانکه فرمود **و** علم آدم آسمانها و کلها یعنی آموخت
 خدا آدم را همه آسمانها و انبیاء دیگر که در فرا گرفتند
 علم از خدا واسطه در میان دارند که آن نبی دیگر باشد
 یا نوشته ای که از جانب خدا علم را باین نبی آورده باشد
و مقرر است که او استاد همه فرشتگان بود **پس** تعلیم
 دهنده مرآت **و** شاه دو جهان علی الارائین
 همچنانکه حق تعالی در بیان او ستاد می آدم نسبت ملائکه
 میفرماید که یا آدم انبشهم با کما یرهم یعنی ای آدم
 آگاه گرد که مرآت را با کما مستیار این است **پس**
 چون او استاد فرشتگان بوده باشد او را واسطه
 در علم نباشد زیرا که واسطه نبی در علم یا نوشته است
 یا نبی دیگر و معین است که پیش از آدم هیچ نبی

دیکر نبود و فرشته که منصبش کردی باشد واسطه
 علم او را نمی تواند شد **و همچنین** در میان الف که پیش از
 بذات احدیت دارد که مرتبه ذاتست و میان بی
 بیج واسطه بی نیست نه در علم و نه در وجود زیرا که
 حسب علم که مراد معلوم با میان مراد علم معلوم الف که مراد
 یکی با و میان معلوم است که مراد دو باشد بیج واسطه
 نیست از آن جهت که اول یکیت بعد از آن دو
 بخلاف سه و چهار که با یکی واسطه دارند که آن دو است
 و در وجود نیز میان الف بی بیج واسطه بی نیست
 زیرا که اول الف است و بعد از آن بی بخلاف بی و بی
 و دیگر آنکه حکم کلام امیر المؤمنین که فرمود **جميع امر الله تعالى**
في الكتاب السماوية وجميع ما في الكتاب السماوية في القرآن
وجميع ما في القرآن في فائده الكتاب وجميع ما في فائده
الكتاب في بسم الله وجميع ما في بسم الله في بسم الله وجميع

ما في الباء

ما في الباء بسم الله في نقطة الباء بسم الله وانا نقطة تحت
 الباء که از کلام علی است که نقطة وایره و لا نیست
 و بحقیقت آنکه در ج ی آمده است که پور در تحت پیر آدم
 پد رست و نقطة پور در تحت است که علی است پس آدم
 مرتبه بی داشته باشد حکم کلام علی هم چون جمیع اسرار الهی
 در ضمن جمیع اسماءت و ظاهر جمیع اسماء آدم است و دیگر
 آنکه چون قرآن در حقیقت جمیع عالم است و خلاصه این جمیع
 عالم آدم و خاتم است و ابتداء در قرآن به بی کرده است
 و ان شاء الله **و مقرر است که** بی حضرت رست آنجا که
 مفسران نیز برین رفته اند که با بین اشارت و نداشت حضرت
 رست **یعنی** یا **تیس** حرف نداشت و بین مناد است مراد
 محمد است صلوات **بی** باید که مراد آدم باشد **بیست**
 بی را تو ممکن ز بین جدا نیست **از اصل سخن** بنطق ما رس
 تا بسم الله گفته باشی **وین** بوم ز غیر رفته باشی
 تا کار تو از خدای اکبر **اجزم** نشود و نیز ابته

نسخه

و دیگر آنکه بسم الله در اصل بسم الله بوده است
از عدا اهل ظاهر چنین گفته اند که الف را حذف کرده اند
از جهت کثرت استعمال یعنی چون بسم الله بسیار گفتی
شود و خفت در کلام مطلوب بود الف را ترک کردند این
سخن اینست چند آیه ای ندارد بلکه فی بسم الله مرتبه آدم
دارد و گفتیم که الف اینست بذات احدی است و آدم خلیفه
حق است پس با وجودی که خلیفه الف است که خلیفه
ایشان بذات است می باید که مختلف گردد از نظر زیر اگر خلیفه
وقتی می باشد که مستحلف که با دشمن است از نظر غایب و
مختلف می باشد و الا جمع شده باشد میا خلیفه و مستحلف
و این محال است از آن جهت که خلیفه قائم مقام کسی
گونیذ یعنی آنکه سر از مقام خود رفته باشد و او که خلیفه است
در مقام او قائم شده باشد پس مرتبه خلیفه حق
که آدم است دارد از این ره که در بسم الله الف ظاهر است
مکتوب نیست اگر سائل سوال کند که چرا قید بآدم خاکی

حقیقت
محقق است

که از آدم

کردند جواب گویم که تا تاویل مطابق تنزیل باشد چون
در تنزیل است که ان مثل عیسی عند الله کمثل آدم خلقه
من تراب ثم قال له کن فیکون یعنی دانستای عیسی
پیشتر خدا را مجود دانست که آدم است که آفرید او را از خاک پس
گفت مرا و را ببین پس ~~پس~~ اکنون چون او را از خاک
آفریده با ما چار آدم خاکی باشد و دیگر آنکه کلام الهی
که مجرد بود از لباس و شکل و صورت و هیات و بیکر چون
خو است که خود را بر اعیان موجودات ظاهر گرداند و در
مشاهده و اعیان در آید و در مرتبه چار عنصر ظاهر شود
و از این چار عنصر خاک بود که قابلیت شکل و صورت داشت
پس کی توان بر نار و بر آب هوا نقش کردن خط خدا
این کمال و قابلیت خاک را بود در بار از حق این ادراک را
و دیگر حق تعالی خبر میداد از شیطان که گفت قال ان جبر
منه خلقتی من نار و خلقتی من طین یعنی گفت
شیطان من بهترم از آدم که تو آفریدی مرا از آتش

و آفریدی او را که آدم است از خاک ^{یعنی} آدم خاکی باشد
 ازین ده کدر خاکی گفت ^{اگر سائل سوال کند که}
 در تحقیق ای دیورجیم خطاب یکست جواب گویم که
 بآن مظهری که سجده آدم نمیکند و نکرده زیرا که
 خطاب فاجری بمنها و آنک رجیم و آن علیک
 لعنی الی یوم الدین ^{یعنی} بدر روز از بهشت بدستی
 که تو نفرین کرده شده و بدستی که بر توست لعنت من
 تا روز جزا و آن نسبت بانقطاع بواسطه آن
 بود که سجده آدم نکرد و الا هیچ کناهی از و صادر
 جز مخالفت با ملائکه در سجده کردن بآدم پس دیورجیم
 در حقیقت آن کس باشد که سجده او بآدم نباشد و السلام
 اگر سائل سوال کند بر مذهب امام احمد حنبل که بی بسم الله
 قدیم است زیرا که او بقدیم حروف و صوت قایل شده
 و قرآن قدیم میگوید و پیش او قرآن عبارت است

ازین مکتوب

نمیکنند

ازین مکتوب با علمای و

ازین

ازین مکتوب با کفایت است و آدم خاکی حادث است
 پس با یکدیگر چه گونه مناسبت داشته باشند و چگونه
 نسبت قدیم با حادث باشد ^{جواب} گویم که بسم الله
 کلمه خداست و آدم خاکی نیز کلمه خداست و کلمه خدا
 قدیم است همچنانکه ببران ثابت شده است که کلام الله
 قدیم اند اکنون این که بی بسم الله کلمه خداست هیچ
 اشتباهی ندارد اما آنکه آدم چه گونه کلمه خداست
 گویم که حق تعالی جبر میدهد که آن مثل عیسی علیه السلام
 خدا آدم خلقه من تراب ثم قال له کن فیکون چو دستان
 عیسی پیش خدا همچو دستان آدم باشد و خدای تعالی
 عیسی را روح خود و کلمه خود خواند همچنانکه فرمود اما
 لم یج عیسی ابن مریم رسول الله و کلمته القاء الی مریم
 و روح منه یعنی فرستادیم بسوی مریم جانمان را

و فتح کردیم در جهان ما را **یعنی** بدرستی که مسیح **عیسی** است
 پسر مریم است رسول خداست و کلام خداست که فرستاد
 ایم مریم و روح خداست و حق تعالی میفرماید لا تفرق
 بین احد من رسله **یعنی** هیچ فرقی نمیکنیم میان یکی از
 پیغمبران خود پس همچنانکه او **عیسی** است کلام روح خداست
 با وجود آنکه حکم فارغنا الیهما روحنا و نحنا فیها من
 روحنا که در باب مریم فرمود پس وقتی که عیسی را منصب
 باشد که روح الهی باشد پس در آدم این معنی غالب تر است
 زیرا که حکم و نفیست فیمن روحی نفی روح الهی در او
 بی واسطه است پس بطریق اولی که او نیز روح الهی و کلام
 الهی خواهد بود و بلکه گفتیم آدم بغیر از صورت بشریت
 و نطق چیزی دیگر نیست و صورت ظاهر او از جاز
 عنصر است و حقیقت عناصر را به بغیر از کلام چیزی دیگر
 نیست

نیست و نطق آدم بغیر از نطق الهی چیزی دیگر نه حکم
 آیت و نفیست فیمن روحی پس همچنانکه بی واسطه است
 بواسطه کلام خدا بودن قدیم است آدم نیز بواسطه کلام
 خدا بودن قدیم است اگر سایل سوال کند که آدم را قدیم
 گفتن کفرست جواب گوئیم که هر سخن که مخالف کتاب است
 باشد کفرست و درین مورد معنی توان یافت که اگر کسی
 آدم را با عالم را قدیم گوید کافر میگرد **یعنی** زیرا که در اصطلاح
 خدای و صاحب شرع قدیم را اطلاق بر مخلوق نمی توان کرد
 و گفته اند که اقل زمان که موصوف بقدم باشد سیاست
 و بلکه نزد علماء و فقهاء اسلام آنست که اگر شخصی گوید
 هر بنده و مملوک قدیمی که مرا هست او آزاد است یا
 بنویسد در وصیت خود این چنین که ذکر رفت
 مرا آزاد کرد از آن بنده کان او مرا که بر و یک سال
 گذشته باشد و این نکته در کشف مذکور است

نیست
 یول

یل دیگر

در بیان آیه والفرقد رنا هـ منازل حتی عادک العرجون
القدیم یعنی ماه را اندازه کردیم منزلها تا بآن غایت
باز میکرد و همچو جوب خوشه خرما که باریک و زرا نود
و گچ پلنده باشد پس یکی از مخلوقات که جوب خوشه
خواست حق تعالی قدیم خواند و دیگر هم حق تعالی خبر میداد
از برادر یوسف که بیعتوب علیه السلام گفتند قالوا اتانا الله
انک لفی ضلالک القدیم پس ضلال را که صفتی است
که گاه هست و گاه نیست زیرا که متبدل بهدایت میشود و حق تعالی
قدیم خواند تا معلوم شود که اگر کسی چیزی را از مخلوقات
قدیم گوید کفر نباشد و زندقه بی لازم نمی آید اما اگر عالم را
و یا آدم را که کسی مخلوق است کسی گوید که قدیم است مخلوق
نیست کافر میگردد زیرا که کفر آنست که مخالف حقایق
حق و کتاب او باشد و در حدیث نبوی و نهج مرتضوی
یافت نکرد و در حصصی بر اجراء آن کلمه کردن نباشد
اما آنکه گفتیم اگر عالم یا آدم را گویند که غیر مخلوق است

کافر نیست

کافر میشود زیرا که مخالف نص و آنست و هر چه
مخالف نص و قرآن باشد کفر است قال الله تعالی
خلق السموات والارض فی ستة ايام یعنی خدای
تعالی آفرید آسمانها و زمین را و آنچه در میان این
هر دو است در شش روز این بیان مخلوقیت عالم است
و در باب مخلوقیت آدم فرمود خلقنا من تراب
یعنی آدم را از خاک آفریدیم و این سخن که عالم
قدیم است یا حدیث قول حکماء فلاسف و علما ظاهر از
مشکلمین است و این نشان را درین قاعده صطلاح حاکم
که ظاهر آنرا از قرآن و حدیث استخراج نموده اند
و سخن می باید که از قرآن باشد و مطابق کلام الله و
حدیث رسول و تم باشد تا در باب معرفت الله دلیل و حجت
کرد و استسلام اگر سائل سوال کند که این جمله و جوه
که در بی بسم الله گفته شده است بطریق نسبت و تشبیه است
و حال آنکه فرموده اند که بی بسم الله آدم خاک است

و ازین کلمه آن مستفاد میشود که میانی و آدم خاکی محل
 ه و ه و باشد یعنی بی بسم الله آدم خاکی آن چنانکه گویند
 زید عالم یا قایم است یا الله التهننا و محمد نبینا جوا آنست که
 بی بسم الله کلمه است و آدم خاکی کلمه است و کلمه هر کلمه محمول میشود
 چنانکه الله التهننا و محمد نبینا اگر گویند که همچنانکه بی کلمه است
 و بی و بی هم کلمه است تخصیص کردن به بی جهت چیست
 جواب گوئیم بوسیله این مناسبات و تشبیهات درجی که
 ذکر رفت که غیر از بی هیچ حرف دیگر را این مناسبت بآدم
 نمی توان یافت و الله اعلم بحقایق الامور قولجده
 آدم خاکی که جان عالم است پیش ذاته حق و بی اسم اعظم است
 اسم اعظم اسمیست که جامع معانی همه اسمها باشد
 و جمیع دلایل و فتواید و خواص و لطایف که در جمیع اسمهای
 موجود باشد در تحت او و در ضمن او بود و این نسبت
 الا آدم زیرا که جمیع اسمها که در السنه مختلفه در آیند
 از مفرد او مرکب در ضمن کلمه الهی است و اصل او

این کلمه است و مظهر این کلمه آدم است بحسب ظاهر و
 باطن زیرا که **بیت** وجه او خطه ذوالجلال و نطق او
 خطه نطق لا یرال اکنون فرمود که **بیت** آدم خاکی که جان
 عالم است پیش ذاته حق و بی اسم اعظم است **بیت** جان
 آنرا گویند که قیام بدن با و باشد و بی او آدمی زار را
 حرکتی و سکونی نباشد و او را بدن تعلف باشد
 تعلف تدبیر و تصرف چون مقرر است پیش خدا شناسا
 که کلمه و جاهد و یکیت زیرا که عرب جان را روح میگویند
 و روح و کلمه هر دو یکیت بمقتضای آنکه در باب عیسی
 فرمود که کلمه القا الی مریم و روح منه و هر دو یکی باشد
 و مظهر نام کلمه آدم خاکی آمد و بی او عالم بهیچ صورت
 که او را معنی نباشد یا بهیچ بدن که جان ندارد و چون
 مظهر کلمه الهی آدمست هر معنی و خاصیت که
 در جمیع اسمها فرض توان کرد در تحت کلمه است

و این سه کلمه آدم مظهر و جامع است **بیت** کرمه شیا
مظهر سر خداست **آدم** شیا را درین ره نشو است
وجه او سه خط ذوالجلال **انطق** او سه نطق **لا یرال**
بسم او اسم اعظم خدا باشد یعنی تمام بزرگتر خدا باشد
بحکم و علم آدم **الاسماء** و کلمات فو لیج **آدمی** که
طالب حق بیا **بشنو** اسرار خدا را از خدا **اسرار**
جمع ستر است و ستر چیزی را گویند که بغیر از صاحب او
کسی دیگر واقف و مطلع نباشد و اسرار خدا این حروف
مقطعه است که در اول بعضی از سوره ها واقع شده
است **بیر** اگر بعضی از مفسران محقق بران رفته اند
که این حروفیات اول سوره سر خدا اند که استتار شده
الله **لنفس** یعنی خدای تعالی او را اختیار کرده است
برگزیده آن از برای نفس خود و در جن علی هم آمده
است که جمیع اسرار الله تعالی فی الكتاب السماویة و جمیع

و کلامه ما فی الخلد

ما فی الكتب السماویة فی القرآن و جمیع ما فی القرآن فی
فاتحة الكتاب و جمیع ما فی فاتحة الكتاب فی بسم الله
و جمیع ما فی بسم الله فی نقطة باء بسم الله و انا نقطة
تحت الباء عاید بهمین معنی است **و آن** کس که بیا
بگفته ستر قرآنست حق است که **بشنو** مرتبه اینست
که احسن تقویم و احسن صورتست ظاهر شده است
و بیا کتاب خود میکنند زیرا که **بیت** کس راه بند
گفته **نقاش** در نقش جهان بغیر نقاش **و کلام**
کرمه قرآن از لب پیغمبر است **ما** هر که گوید حق نگفت او
کافوست **و چون** در قرآنست که آن علینا بیان
یعنی بدرستی که بر ما است بیان او که قرآنست **و دیگر**
آنکه اسرار خدا که حروف مقطعه است بیان او را از
خدای باید شنید زیرا که من فسر القرآن بر این فقه کفر

یعه هر که قرآن را برای خود تفسیر کند بدستی که کافر شود
 اکنون بمقتضای القرآن بقدر بعضی بعضاً یعه قرآن
 بعضی یعه بعضی یعه و معانی است که مفرداً مبین مرکبات
 نیست پس همانند آنگاه مرکبات قرآن مبین و مفتر
 مفردات باشد مثلاً الم و سایر حروف مقطعه را مختلف
 کردند معانی آن زیرا که برای خود تفسیر کرده اند اما
 بحکم القرآن یفسر بعضه بعضاً معنی او آنست که حضرت
 حق جل جلاله میفرماید الم ذلک کتاب لا ریب فیہ یعنی
 الم آن کتابیست که در وی هیچ شک و شبهه نیست پس
 اسرار خدا را از خدا شنیدن بوجهی معنی آنست **ما قولک**
 چون آدم در راه وحدت شتاف **جل جلاله** خدا را باز یافت
 یعنی چون آدم شناسایی نفس خود نشد و نفس خود را در مقابل
 کلام الهی نشناخته کرد و معرفت اسماء خدا را
 حاصل نشد **و وحدت** آن حالتی عبارتست که در وی هیچ قسمتی
 عبارت از آن نیست **و بعد در ادنی**

و بعد در ادنی نباشد و این نیست الا مرتبه حقیقه
 آنست زیرا امیر المؤمنین علی هم فرمود **انا نقطة حکمة الباء**
 و نقطة و وحدت هر دو یک حکم دارند چون هیچ یکی از
 ایشان قابل قسمت نیستند **ما قولک** چه شد معنی او
 ملائک از آن سجده کردند پس هر ملک از غیب آن
 بدانکه ملائک عبارتند از بنده کائنات خاص مطیع حضرت
 حقند بوجهی و علم آدم **الاسماء** کلمات عبارت از
 کلماتی دانستند و حق تعالی تعلیم آدم کرد و او را
 بصورت خود آفرید که خلق الله تعالی آدم علی صورته و علی
 صور الرحمن و چون آدم بمقتضای یا آدم انشهرهم باهمان
 یعنی ای آدم فرستگان را از نامها **ایضا** آگاه گردان
 پس ملائک را با اسماء کلیه که ایشان را به **کلمه** است
 آگاه گردانید **حق تعالی** امر کرد ملائک را که سجده آدم

کنند چنانکه فرمود و اذ قلنا للملائكة اسجدوا لآدم سجدا
الا ابليس و این خطاب بملائکه از آن جهت
بود که آدم هم خلیفه حق و مظهر اسماء کلیه و بر صورت
حق بود و همه سجده کردند و شیطان را چون حکم قضا
و قدر مقرر شده بود که مردود گردد **بیت** میخواست
که ابلیس شود و شش بخت **ک** شد آدم خاکی همه رو بهانه
و رقم و کان من الکافین بر حیفة روزگار او کشیدند
قولی که اسم اعظم در میان آنها **آ** آمدند اند که سما خدایت
در اخبار و روایات آمده است که حق تعالی اسم اعظم خود را
در میان اسماء خود مخفی گردانید و هر که اسم اعظم او را بداند
همه شیایس بر او گردد چون آدم عار ذاة و صفات
خود شد و خود را مظهر **ک** کلمه الهی یافت و گفتیم اسم
اعظم آنست که جمیع اسماء معارف آن در تحت او باشد

و جامع همه بود

و جامع همه بود پس آدم دانسته باشد آن اسم اعظم را
چون شناسای وجود خود دست و او در حقیقت همه
اسماء الهی رسیده است **و** دیگر آنکه مظهر کمال
الهی محقق است که فلک و ملک و اجرام تیره باشد
که از مراتب علویات و انوار حیوانیات و
جمادات که از مرتبه سفلیات است پس سبانی نسبت باین
مرتبه با در میان واقع شده پس اسم اعظم است
زیرا که حق تعالی آدم را این خوانده است چنانکه فرمود
ان الشیطان للذین ان عدو مبین **پ** سر در میان
این اسمها واقع شده است **ف** فی الجمله این وجهیست و السلام
قولی که حق تعالی چون کل آدم **ک** خط بر ج آدم نوشت
چون در اول فرمود و ند که **ن** آدم خاکی که جا عالم است
پیش ذاة حق و کی اسم اعظم است **پ** میخواستند که باز نماید

میخواست

که چون کم اعظم است و بجای عالم یعنی چون از میان موجودات
 آدم را مظهر کلمه تمام گردانید و لطف خود را از وظایف
 کرد و چون تعیین وجود او کرد **س**ط برده او بقل
 قدرت ثبت کرد و مراد از شستن تقدیر و انداز
 کردن هر خطی است در مقاله هر کلمه بی قوه ج **ه**
 عرش حق یاری تو او را با خدا **ن**وز الرحمن علی العرش استواء
 بدانکه عرش از روی لغت تحت باشد اگر گویند و این
 عرش محیط است بر جمیع سموات و فلکیات **و** در اصطلاح
 طوائف عبارت از فلک افلاک که فلک نهم است یعنی عرش
 پیش صاحب شرع فلک نهم است و در مرتبه حسی
 جسمانیات او نهایت همه مرتبها واقع شده
 است و در قرآن است که الرحمن علی العرش استوی
 یعنی رحمان که صفت حق است از آن رو که بر جمیع عالم

محیط عالم

محیط همه عالم و موجود است بر عرش راست
 استاده است یعنی این صفت رحمت که وجود بخشید
 است نسبت با همه موجودات متساوی و یکسان
 و راست است **و** چو بگفتیم که عرش تحت را گویند که
 پادشاه بر و نزول کند و فرود آید اکنون آن پادشاه
 حقیقی بر عرش وجود آدم نزول فرمود و آن صفت
 رحمت **و** سعت رحمتی کل شیء که عبارت از **س**
 کلمه است رتشد بر عرش وجود او یعنی آن **س** کلمه
 با خلقت او راست بر نیز عرش وجود او که **س**
 خطها اندر از ای نطقهاست یعنی همینکه نطق **س** واقع
 شده است خطها نیز مطابق آنست **س** خطی اندر
 از ایات کلام **ی** کم و بیش اند **س** تمام **س**
 آن صفت رحمانیت باین صورت آدم راست باشد
 و همچنین عرش را گفتیم که نهایت جسمانی است آدم نیز
 مراتب جسمانی است

بچنان میخوان یعنی در غلط **ط** یعنی فرزند آدم
بحد بلوغ میرسد و مکلف میگردد و مفت **ط** دیگر
بیرون از آن مفت **ط** آتی اصلی بر چهره او پیدا
میشود که دو دایره **ط** و **ط** است و دو در مقدمه
بینی که اطفال و اکثر عورتان نیست **ط** کج
نه **ط** دیگر بخوان از هر دو لب **ط** تا به بینی خلقت آدم
زرب **ط** یعنی دو **ط** شارب و یک **ط** دیگر زیر لب
زیرین است که آنرا عرب عتقه میخوانند پس برین
تقدیر که تقریر رفت بر چهره آدم چه **ط** ظاهر شد
بر چه خلی چنانکه فرموده اند **ط** کج **ط** چه **ط** شد
بروشش **ط** باری بر چار و دیگر قرار **ط** چون
درخت این چهارده **ط** ظاهر **ط** دیگر موجود است
که این چهار ظاهر را حال و مقروفا میگویند و آن چه

باطنی را

باطن را محل و طرف میخوانند پس در روی آدم
ط اثبات کرده شد و پیش صاحب بصیرت و اهل بصارت
معانی که جمیع ترکیبات ازل و ابد است همه در ضمن این
خطوط و **ط** آدم **ط** در تحت خطوط وجه آدم
کنجست نهان از جمیع عالم **ط** کج **ط** چه بر چه دیگرند
دیوگر و خلقت آدم نکشت **ط** یعنی دیو که
ترجمه شیطان است که عارف خلقت اینها و خلقه
اشیائی نشده و در روی در که که موجب معرفت نفس
باشد بیداری گردد **ط** و همچنین حق تعالی از ذرات
شیاطین خبر میدهد که ما شهد **ط** خلق السموات
والارض و لا خلق انفسهم یعنی من اینها را که تابعان
شیطانند حاضر و عارف و شاهد بر معرفت خلقه
آسمانها و زمین و بر خلقت نفسهای ایشان گردانیدم

چهارده

که اگر نه لفظ عارف خلقة آدم و شناسای صورت
و معنای او میرسد **بیت** سجده کردن پیش او آتش
شد بر او همچو آدم زود آید و آتش شدی **لیکن** از غیبت
خدای ذوالجلال **خوشت** تا سه نطق لا یرال
باشد اندر برده عزة مقیم **از برای** ششم هر دو یویم
که بر اندازد نقاب از رخ تمام **حق** باشد و وجه و کلام
بسی چون دریا شیطا طین را حال این است که تفرقت
که ایشان را عارف خلقت آسمانها و زمین و نفسها
ایشان نکرد اند حال در پیا آدم و فرزندان خاص او
بر عکس این باشد یعنی ایشان را شاهد و عارف
بر خلقة مکرر دانید و این **ط** که برود و
ثابت است در مقابل **کلمه** اگر کسی است و آن
نطق قائم است بذاته حق همچو قیام نور بافتاب
و محیط است

و محیط است بر همه اشیا و بلکه محیط بودن حق بر همه اشیا
بکلام او ثابت است و محقق میشود و جوهر این است که
بحسب اهمیت بر همه اشیا از ظاهر و باطن و علوی
و سفلی رسیده است و بذات در همه اشیا تجلی کرده است
و چنانکه فرمود **بیت** خدای بر همه اشیا بذاته خویش محیط است
از آنکه عین کلام خود است و نور محیط است **یک** بر همه
اشیا محیط از روی ذات **بوده** حق تعالی ذات صفات
قوله **در آراء** است نور خدا **آنکه** از روی آمد و معنای
یعنی هدایتی که حضرت رسالت میکرد بجانب خدا مراد از
بوسیله کلام خدا بود و چنانکه فرمود **الم ذلک الکتاب**
لاریب فیہ هدایتی که متقین یعنی **الم** آن کتاب است که
در هیچ شک نیست که راه نمانده متقیان است و
دیگر آمده است در قرآن **ان هذا القرآن یهدی للتی هی اقوم**

یعنی بد رسمی که این قرآن هدایت میکند بطریق رست
 و بهم در کلام علی و امیر مومنان که و اعلموا ان هذا القرآن
 هو الکلام الالهی لا یضل و الناجح لا یفشل و المحدث
 الذی لا ینکذب و ما جئکم بهذا القرآن احدا الا و قد قام
 عنه بزیادة او نقصان زیاده فی مبدی و نقصان
 فی غمی یعنی بداند بدستی که این قرآن هدایت کننده است
 که کراهت نمی گرداند و نصیحت کننده است که غش و غل در کار نیاید
 او نیست و محدث است که دروغ نمیکوید و نه نشست با قرآن
 هیچ کس الا بر خوب است از او بزیادت یا نقصان زیادت
 در هدایت و نقصان در کوری عرض آنکه یکی از نامها
 قرآن یکی عبارت از کلام است و دست و در
 حدیث است که ومن ترک من جبار قصمه الله
ومن ابغی الله دینی فی غیره اصله الله یعنی هر جباری
 که اوج که او را بشارت بقرآن باشد ترک کند بشکند او را
 خدای تعالی

اورا

خدای تعالی و هر که جوید راه راست و هدایت کردن را در
 غیر قرآن کراهت گرداند او را خدای تعالی عتاب کند
 یک یک صفات ذوالجلال و العز و ذوالجلال و العز
 بدانکه صفات خدای تعالی بوجهی بر دو قسم است بعضی
 صفات اضافیست یعنی آن صفات موقوف اضافت
 و نسبتی باشد بغير ما چنانکه خالق بودن حق موقوف
 است بر وجود خلق زیرا که او را این صفت باعتبار
 غیر نیست که آن خلقت است و از زرف بودن
 باعتبار آنست که این صفت رزاقه متعلق بهم
 بغير میگردد که آن خلق مبدی و بعضی صفات ذاتی
 حقیقی است که احتیاج اضافت و نسبت بغيری ندارد
 و اکنون این کلام از صفات ذاتی حق است
 و همچنین حق قدیم و لا یزال است زیرا که عین ذاتست
 و متحد بذاتست و از وجود آفرین گردید هیچ وجه از وجود
 جدا

فولج ده با هم اشیا چون ذوق حق مقیم **مهم رحیم و هم**
کریم و هم قدیم یعنی همچنانکه در صفت حق تعالی نیست
الا انه بکل شیء محیط یعنی بدان و آگاه باش
بدستی که او به هر شیء محیط است این کلام او چون
عین ذات اوست همچنانکه به هر اشیا رسیده است
و اسم و سماء و ماه اشیا شده است و هیچ چیزی را
تصور و تعقل نمی توان کرد که این کلام با و
رسیده باشد پس همچنانکه ذات حق چه گونه کریم و
رحیم و قدیم است اینها نیز رحیم و قدیم و کریم اند و بلکه
دانشین حق که کریم و رحیم و قدیم است بواسطه
اجتماع این خروف و این مفرد است **فولج ده**
توز و جه احمد و ام الکتاب **معنی** عشق القمر را با
بر آنکه وجه احمد و ام چون مظهر چهارده مفرد است

و ماه رابع

و ماه رابع منزل است که دایم چهارده در فوق
الارض مظهر است و چهارده مظهر در تحت الارض
است اکنون چون حضرت **علیه السلام** موی فوق بشکافت
و بر اطراف انداخت مقصودش نه رعونت و زینت
بوده **بلکه** مقتضای و اتباع ملت ابراهیم حنیفا
یعنی مطابعت کن ملت ابراهیم را که میل کننده بود است
از باطل بسوی حق و سنت ابراهیم آن بود که موی فر قرا
بطریق الرهام الهی بشکافت و چون مرق حقیقی در عالم انفس
وجه حضرت **علیه السلام** بود عشق آن مرق دلالت کرد بر اظهار
خط که علم و مثال **کلام** در وجه و خلقت
محمدی و ام الکتاب آن چه محکم است که در اوایل بعثت
از سوره قرآن آمده است که آن نیست **الکریم** بقص
طس **تم ف ن** و می تواند بود که بوجهی درین
ام الکتاب هم وجه محمد و ام باشد چون مظهر سبب الملائک
که ام الکتاب است سیده است **فولج ده**

و ماه رابع

و ماه رابع

وجه و است صراط مستقیم موی فرقش از خیل
 زان دو نیم بدانکه صراط مستقیم از روی لغت عبارت است
 از راه راست و درین قاعده اثبات است بخط
 استوا در خلقت هر چیزی ان الله علی صراط مستقیم
 ظاهر غیر حق فی العموم یعنی مراد از صراط مستقیم است
 ظاهر است و پنهان نیست در عموم اشیا زیرا که از
 برای ظهور کلیه کن صراط مستقیم در هر شیئی اثبات کرده
 میشود و خط استوا عبارت است از خطی که بر هر چه بگذرد
 و منصفی او گردد یعنی او را بدو نیم گرداند و در وجود
 و در صراط مستقیم واقع شده است زیرا که در ظاهر
 کلمه و در مستوی و مستقیم است و موی فرق
 در آستان که شکافت شده بود از برای
 کلمه از و ابراهیم و معلوم میشود موی فرق
 موی فرقش بخواهر و برود دوم تا برینی چاه خط از چارم

نصفیت

و در خط

یعنی در خلقت و این خطوط الهی که واقع شده است
 دو دو است در اصل آفرینش چنانکه نص قرآن ناطق برین
 معنی است و من کل شیء خلقنا رجلا لعلکم تذكرون
 یعنی هر چه آفریدیم جفت جفت است شاید که شما بپند گیرید
 و تفکر کنید چنانکه ابرو دو و مژه دو و خط عارض دو و خط
 شاز دو و غلی اند هر چه دو واقع شده است بر طرف است
 پس خط سر که در میان است یکیت و سر هم یکیت
 و عنقه نام ظاهر است یکیت پس از رفتن بر خط استوا
 و عبور کردن بر وسط آن خط سر به چو ابرو و مژه
 و خطها و دیگر که دو اند و میشود و عنقه نیز میشود
 و هر یکی بر محل چهار خط باشد با حل و حال پس چهار خط
 از چهار اسم ظاهر شده باشد زیرا که این چهار خط در ازای
 چهار خط بحکم باشد از این چهار اسم با چارگانا اند
 موی فرق دو و چشمش مژه چارست و بس

با حال می

جز خدا این چار خط کی خواند کسر **بدانکه** اصحاب
ظاهر و شعرا نیز در شعرا خود خطوط عارض و دائره
سواد وجه و اشارت و ابرو را خط خوانند اندام
چند که ندانسته اند اما مره را در مصلحت خود خط
خوانند **کنون** چون صاحب تاول از جانب حق
حق متکلم و ناطق است این چهار مره را نیز خط خوانند
و کشف الهی خود در مقابل خط گرفت **تو که** چه بر دو
عارضه می باشد و خط **تو** برده در خوبی ز هر خطی **کبر و**
بدانکه در کلام الله مذکور است که ولا رطب ولا یابس **آلانی**
کتاب مبین یعنی هیچ زو جشکی نیست **آلانی** در کتاب
است و امیر المؤمنین **ع** آنرا کتاب مبین خواند چنانکه گفت
شعر فانت الکتاب المبین الذی با حروف بظهر المضمر
یعنی تو کتاب مبینی آن کتاب مبینی که حرفها و او ظاهر شد
هر چه بپوشیده بود و در تفسیر رطب و یابس در بعضی از

تفسیر جدید

تفسیر جدید و قدیم گفته اند که اکنون آن هفت خط اقی
چون از بطن ام آورد و در عالم ظاهر که آمد بخود همراه داشت
آنرا قدیم توان گفت زیرا که قدیم بر زمان متداول
اطلاق کرده می شود **در مصلحت** شرح نسبت باین خط
هفت خط دیگر که در آیات مروج پیدا می شود و این هفت
خط را خط نو میگویند باین اعتبار **و حکمت** آنکه در خوبی
از هر خطی که بر دو آنست که احسن کمال شکل است
و در میان خطوط این خط **و** در شکل دایره واقع شده
است **تو که** چه در دو بینی دو خط دیگر **باین** تا نشود
روشن تر علم البقین **چون** دو خط که در مقابل و مبینی است
که حق تعالی روح را در **و** از راه بینی میدک روح را از
امر خود خواند و امر حق مقرر است که در ابتدا کلام است
و چون آن دو خط از نظر غایب است از خواندن آن
علم باین حال میگردد **تو که** چه برب بالا دو خط حق بخوان

تبارسی اندر بهشت جاودان **بدانکه در حقیقت بهشت عباد**
 از **ب** کلمه محمدتیت که ستر و لکم فیهما شجره لا ینفد
 و تذاکرا عین از وظایف است و فرمودند که آنست و آنچه
 چشمهای شما از آن مره می باید از خواندن دو خط
 لب بالا بهشت جاودان می رسید **زیر که برین وجه که شمار**
 خطوط کرده اند با خط لب بالا **خط میشود و قولی**
 بر لب زرین خط بر استوار **حق می کرده چون نقش جدا**
 بدانکه خط لب زرین را که عنقه می خوانند بر استوار خلقت
 واقع شده است و آفتی که آن خط منشق شود بر استوار
 هر چند که در قرآن است آن نیز منشق میشود و این عنقه
 بر استوار است همچو قرق او نیز منشق است چون در محازات و
 موازات است **قولی** چون بخفا استوار کردی **کند**
 یافتی اسرار و انشقاق **در حدیث است که سألوا**
 هل المکة رسول الله صلعم ان یریم آیه فارأینم القمر شقیین

این مکه

الحديث هو هذا

الحديث یعنی اهل مکه از حضرت رسالت سوال کردند آنکه نماید
 این آثار آیتی یعنی معجزی پس فرمود ماه رایتان دو نیم یعنی دو باره
 چنانکه نمی بطرف کوه حارفت و نمی بطرف دیگر اکنون
 بمقتضای سفر بهم آیتانی الالافاق و فی انفسهم در عالم
 انفس عبارتست از رفتن بر خط استواء خلقت از جهت
 آنکه در روزه **بواسطه** این اشتقاق علم **کلمه طافو**
 میکرد و قولی **خط الاهی** شنیدید **شانزده**
 بر شانزده تا که شنید **بدانکه در اول که گفت بهشت**
 اول از وجهش بخوان **خط است** تا آوایی جانب گذشت **قدم**
 تا آنجا که **توزوج آدم و ام الکتاب** اثبات کلمه الاهی
 بود در وجه **و این اثبات** کلمه است زیرا که کسیم
 منظر کل کمالا حضرت **و خاتم است** چون گفته می
 شود **خاتم است** و مقصود از رسا آدم است **و**
 و آیه در آراء **نطق خدا** آنکه آدم زو مکرار بهما است
 یعنی **کلمه چون قلم بذات حق است** عزت او را می

و این دیدن از صورت و شکل و بزرگ منته و غیره

وقتی که طالب خواهد که از لوح وجود ایش را بخواند
ازین خطوط خواندنی شود و چون آدم مظهر اسماء
کتاب بود بحسب ظاهر و باطن از آن رو معلم و مادی مدایک
شد قوله چ که علم الاسماء نامی این بود تان پنداری
که بی این دین بود یعنی حق تعالی فرمود و علم آدم کسما
کتاب این الاسماء کتاب بحسب اعلام مرکب راست
است چنانکه الف و لام و الف و سین و میم و الق و
الف و کاف و لام و ق و الف چون میزان است
از آن گفته تان پنداری که بی این دین بود و دیگر آنکه
اگر خواهی که از دین و احکام او بیان کنی و بررسی کنی را
ظاهر کردانی بی این که کل ممکن نیست قوله چ که
هر خط ازین کتاب است جاذبه تو بوجهی دیگر این خوان
بی غلط بدانکه اعتبار عنصرا از بوه درین ضابطه
بغایت در کار است اکنون میخواهند که اثبات این
مع کنند

خا

مع کنند که این خطوط وجه دو و چو مرکب ازینها
عنصر است پس چهار وجه در وجه ازین وجه
اعتبار می توان کرد زیرا که این چهار عنصر از یکدیگر
ممتاز و مباین از وجه معانی معنوی میشوند اگر چه
در حسن ظاهر از یکدیگر امتیازی ندارند قوله چ که
خاک و باد و آب و آتش یاد دار اینچنین تجریدش کرد کار
بدانکه ازین چهار عنصر اگر یکی در خلقت هر شیئی که هست
موجود نباشد ترکیب صورتی نمی بندد و از اجتماع
این چهار عنصر است که چیز نامری می شود و در چشم ظاهر
مرئی میشود اینست که ماده ظهور اشیا میشود و حکما
در اثبات ظهور اشیا افلاک را آبا و عناصر را امهات
میکوبند و متولدات این هر دو را که حیوان و نبات و معادن است
موالید ثلثه میخوانند قوله چ که پس برین تقدیر خط
خاک او سطر است چو نطق پاکت او یعنی

درین کتاب
درین کتاب
درین کتاب

هر خطی را چهار فرض کردیم باعتبار غنا هر اربعه پس
چنانکه نطق پاک است و است خط او نیز است
هر خطی در آراء کلامی منقسم است و درین خط
و در عنصر خاک و عنصر آب و عنصر آتش و عنصر
آتش و عنصر باد و همچنین ازین فرمودند قولی که
آب و باد و آتش و چهارش جو
پس بوجه دیگر این تقسیم را بر تو خواند مشرعی و چه خدا
بدانکه این تقریر که ذکر رفت اثبات شود و در و
و باعتبار سواد اکنون میخواهند که شروع کنند
در بیاض و هم باعتبار غنا هر اثبات میکنند تا
از هیچ روایات سواد و در و و نکذاشته باشد
ازین فرمودند قولی که چون خط فوق و راه را
یافتی خواندی خط الله را یعنی کلمات وجه و که خضر
حقت کرده است بمقتضای و کتب ریکم علی نفس
الرحمة که در او

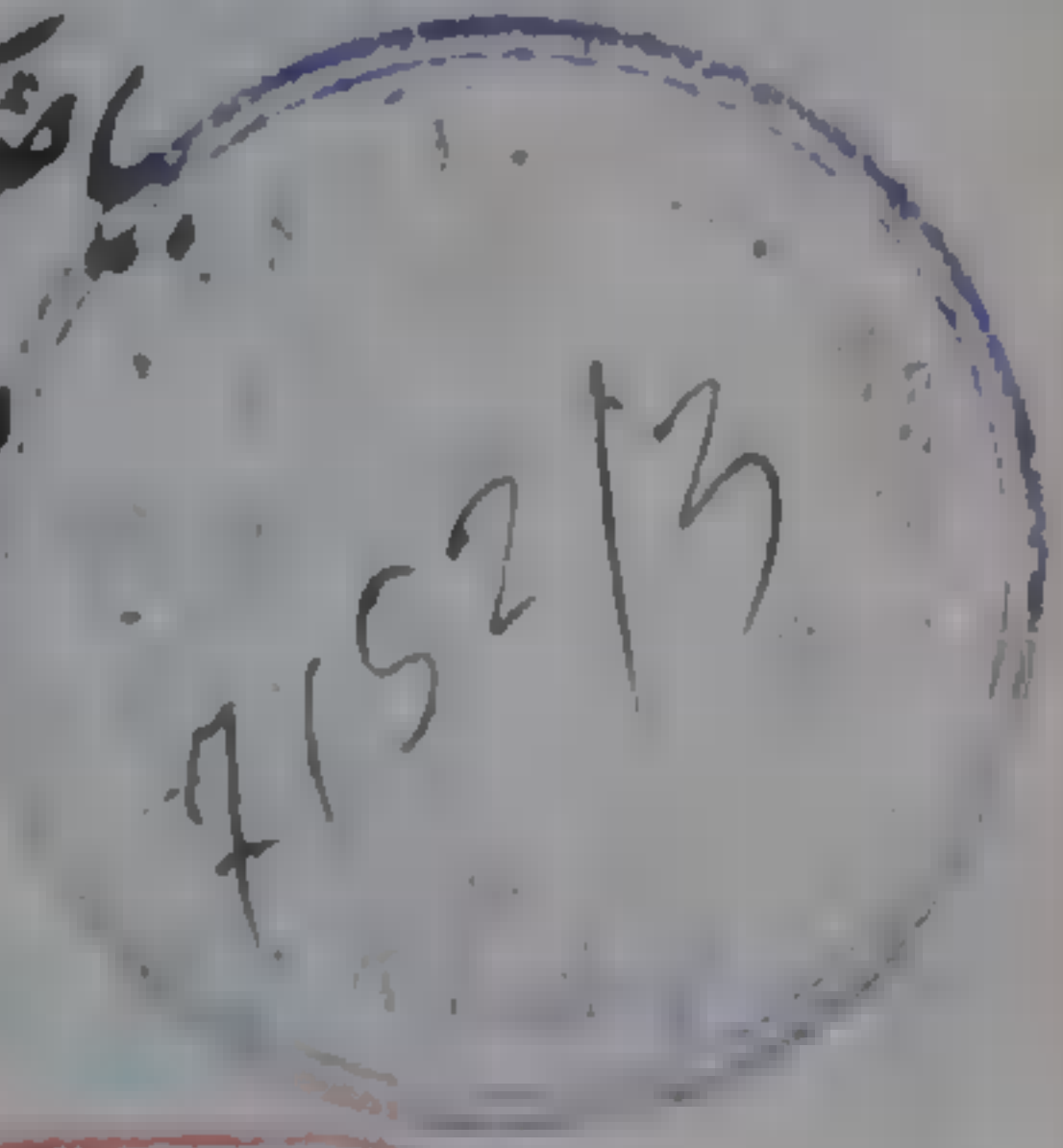
۱۷۷
الرحمة که در او از نفس درین آیت بحسب حقیقت
و است زیرا که خلیفه حق است و خلیفه نفس
مستخلف است از نبیست که حضرت رسالت صلوات الله علیه
امیر المؤمنین فرموده است انک انت نفسی و دیگر فرموده
ده است انت مبینی و انا منک زیرا که خلیفه متفق
علیه در ولایت نبی و هم او است و رحمتی که خدای تعالی بر
نفس خود نوشت عبارت از مثال کلمه است که بر
و ده ثابت گردانیده است که علم مثال کلمه که
بنقص و رحمتی و وسعت کل شیء بهر چه شیا رسیده است
خط عارض را زمام بشکافتی راه خط زیر است یافتی
یعنی چون از فوق بر خط استوار رفتی و خط عند
عنفقه شکافته میشود چون بر خط استوار افتاده است
قولی که بار دیگر طالبها میکنند نظر کردنی است در شق القمر
این بیت ابتدا شروع است در اثبات خط بیاض

وجهی که او نیز منقسم است در سوابین طریق قولج
 جبهه را بین همجو فرق از شق دو هم خط تا نیفتی
 از خط حق در غلط یعنی وقتی که بر خط استوا
 رفتی همچنانکه روی سر بتو میشود پستیانی بنزد در
 برابر واقع است همچنین منقسم بدو شق است پس در خط
 از روی بیاض ظاهر شد قولج زیرا بر دوایر و بیاضی
 نازبان تا بر کمان دو خط دیگر بین چون دایره
 و دو خط است که بر عارض پیدا میشود و بیاض گوش
 خارج دایره وجه است ازین جهت است که در وضو
 بیاض گوش را نمی شوی بند پس از زیر ابرو تا بره
 بالا بین دو سطر از بیاض ظاهر است قولج زیرا در
 مژه دو خط حق بخوان تا بیرون آبی زخمین و کمان
 یعنی زیر مژه تا صحن رخسار دو خط دیگر است بطریق
 بیاض ازین فرمود قولج همچنین دو سطر حق از هر دو

روی بایدت خواندن ز حق موتا بموی زیرا که هر محل
 ازین اینان تعیین فرموده اند از محلی دیگر اسمی در
 اسمی ممتاز است قولج همچنین دو خطی بی از
 بیرون غیر رستنگاه مواز اندرون و مراد باین
 معنی که غیر رستنگاه مواز اندرون بیاض نیست که متصل
 است بخط ابرو و تا آنجا که مواز اندرون بینی در مقابل
 اوست زیرا که در آن موضع بینی از اندرون که مو است
 بیرون او تا محلی اوست هم در حکم سواد است پس
 مراد آن محال است که مو در اندرون بینی مو در مقابل
 او نباشد قولج پس سطرهای حضرت بیچون بود این
 نکارستان کاف و نون بود یعنی کاف و نون در حجاب
 هفتاد است و دو صورت او که هفتاد و دو باشد و اجزاء
 حروف آبی و اعلام مرکبه او هفتاد و دو است و این

همه وجه آدم موبودی همچو وده سائر حیوانات
 این خطوط و سطور را که علم کلام نامشاهی اند
 خوانده نشدی از طریق سواد و اگر نامه بی مو
 بودی همچنان خوانده نشدی پس بعضی را
 بیاض گردانید و بعضی را سواد

والله اعلم بالصواب
 بعون فضل الله العالی

حرره الحفیه زاب لاقدم بندگان شاه امیر المومنین
 زین العابدین ابن شیخ
 اسحق بمشرب
 السعدی بنی بانی
 عفو الله له
 ما بین ملک و ملک
 از این کتاب

کتابت کرد بنده اعوان که کورک ملک بید
 قناعت اوزر در طبعه پلا و مرگ

ببینم خط این خود و دیدم که از این بود
 صفاتی که ذوق خود بود
 بقدر این صفت که داشت که خود را در همه اشیا باز بیند
 و اگر از این صفت نداشت که خود را در همه اشیا باز بیند
 باشد بالفعل و التکلام
 باقی تا امروز این صفت این زبان پیدا کرده
 عدد هزار و

زحل نام دیگر
 پیرو گشت زار و قلندر
 شمس و دیگر
 پادشاه و قلندر
 قمر نام دیگر
 حسیه و قلندر
 مشتری نام دیگر
 بیخ و شراب و قلندر
 زهره نام دیگر
 سازنده و قلندر
 عطارد
 نام دیگر
 سیاره کاتب
 قلندر
 مریخ نام دیگر
 جلا و قلندر
 مریخ خونریز

صورت مکتوب از احوال سرگذشتی ایشان
از حال بد فعال منکران زمان ^{والنقم}
یا که بعضی اعوذ بک من کل ذنوب الی تو حجب ^م
بیت عاشقی را از خلیل اموات ^{مستوانی} گرتوانی
سوخان ^م جناب فضل العارفین و اکمل العاشقین
وزیده الواصلین و قدوت الموحدين المحصوصین
یت فضل رب العالمین مولانا حاج الدین حسن
سلام الله علیه و آله و سلم و دعواه قبول فرموده
اشتیاق غالب داند ملاقات عن قرب متیر باد
بحق محمد و آل الامجاد و بعد از سلام اعلام میرو
که عجب از آن جناب و محبت و یاران که مدت
پنج ساله شد که حضرت امیر نورالله باین فقیر
در عین طراطم گرفتار شدیم آن جناب بهیچ وجه با

یاران و

یاران و محبت بحال این فقیر نیفتادند مانع بخیر
دیگر حضرت الله جل جلاله که یک است و زور بازو
فوق ایندیهم مؤید و ناصر و معاون بود تا که بدکوی
میکردند منکوب و مخدول و منهزم گردانیدند چنانکه
مختصر آن گفته شود و احوال چنان بود که چون حضرت
امیر نورالله باین فقیر از ویتنام باز آمد آن محبوس بودند
پادشاه شهرخ بهادر خان از دارسلطنت هرات بیرون
آمده بود بعزمیت نجار به بانترکان قران خان و چیکه کو
و حرم آباد رسیده، ما را بعد از آن پادشاه رسانیدند
امراء و یو ارجلاس کردند و ما را طلب کردند مثل امیر علی و
امیر فیروز و امیر شیخ لقمان بر لاهی و حضرت اصعب جاهی
و خواجه پیر احمد خانی و وزیر در انشای سخن آغاز کردند
که شما از چه جهت کس فرستادید که حضرت پادشاه

روان

بکار و زدند حضرت امیر نورالله جواب فرمودند که
ما کس فرستادیم و این کار با ما نبود و در آن وقت
و آن زمان که این حال واقع شد ما از شهر تبریز رفته
روژه راه دور بودیم و بطرف **برکات** رفته بودیم
این قولی در باره ما بر تائید است **امیر** فرزند شاه
گفت که سید شهرستانی از سبک مکتوب بدیوان پیشتر
فرستاده که من به تبریز رفتم و صحبت امیر نورالله کردم
در زاویه ایشان من و **خواج** سید محمد در صحبت او حاضر
بودیم و جماعت چند کثیر او گفت من کس فرستادم
که میرزا شهریار را بکار و زدند این بار خود بار دیگر
کس فرستادم تا کار او بسازند و تمام کنند **حضرت** امیر
نورالله در جواب فرمودند که حضرت پادشاه بطرف
تبریز میفرمایند چون بدان موضع برسند **خواج**
سید محمد

در میان

و در میان

سید محمد تقی شرکند و در این زمان فرمایند شما و ما
بدان احتصار کنیم و دیگر فرمودند که اگر کنایه فرزند
مولا نا فضل الله ثابت است **سید** تر کشیده ام و جان
گرفته و وضوح خسته بهر چه باشد بهر چه شریعت
مصطفی وای ثابت شود تقصیر نفرمایند **امیر** فرزند
در جواب فرمودند که کنایه نیست که شما کس فرستاده
و قصد پادشاه کرده اید **باز** حضرت امیر نورالله فرمودند
که اگر کسی شریعت پیغمبر و کوآه اثبات شود که آن کس را
من فرستاده ام که برین کار اقدام و قیام نماید هر چه قصاص
باشد چنان کنیده آن سیه رو که اتفاق این درویش
کرده بود او معارض شد و گفت شما نیز اگر سیه رو کرده
بودید که بجیرا در دامغان و سمنان سیرا گرفته محاربه
و لشکر میزد امیرم ساری و او **امیر** زاده می کند

سید محمد

و در میان

از تبریز شمار از جهت آن بیرون کرده بود که بخواهند
که در تبریز خروج کنند و در سلطانیه هزارکشته آید
و چندین زرا شکم دریده آید و فرزندان بقتل آورده
حضرت امیر نورالله در جواب فرمود که کدام عقل قبول این
کند که این فقیر در یک خاین خواسته باشم که خروج کنم
مرا که نه سپاهی و نه خزینہ بی به چه دلیل تبریز را توانم
گرفت و چه نوع تدبیر کنم که بادی با شکست حضرت
امیرزاده که خلیفه عصر باشد بقتل آرم و تحت حرارت
مستخر سازم عاقلان خود دانند که افتد است و این
کلام مقدور بر سر باشد و تواند بود که هیچ دیوانه این
خیال کند هر چه فرمایند مسلم بعد از آن خواهی بود
خانی بدان ملعون انفاق بنیاد دشنام کرد و گفت
گفت که بیت العمل پیدا کرده است انشاء دروغ میکند
تا اینجا شکیه دیگر بنامند حضرت امیر نورالله در جواب

فرمودند

خنده

فرمودند که اگر شما این احوال راست بر سرید بگو و کره
چه غم چون دیوانی هست که شما و دیوان شما پیش
آن دیوان به برکات پای قیمت ندارد و این است جواب فرمودند که
آنها کاری نیست صبر میاید کرد تا به تبریز رویم
و آنجا این حکایت را حقیقت کنیم و باز آییم و در
دین و مذهب شما نیز سخن چند میگویند همه را حقیقت
کنیم بعد از آن حکم کرده شود به هر نوعی که ثابت شود
و آن مجلس را آخر شد و این را برخواستند و نزد
آن پادشاه رفتند و تقریر صورت حال کردند اختیار
بر رجعت از تبریز کردند و حضرت امیر نورالله در ایام
ازین فقیر جدا کردند و بطرف قلعه سرخر روانه کردند و
این فقیر را بطرف بند و آبخ فرستادند تا آمدن
ایتنا مدت یک سال و هفت ماه کشیدان که رجعت کردند

که چه رک ابر

چون بقلعه جام رسیدند و کوسو بطرف قلعه سرخه
بطلب حضرت امیر نورالله کس فرستادند و در اثناء آن
در عتبات این فقیر نیز کس فرستادند تا آمدن این
فقیر حضرت امیر نورالله را بنزد پادشاه شریع بهادر
خا برده بودند و ملاقات شده چنانچه تمامی فضلا
و علما و دانشمندان خراسان مثل مولا زاده ابهری
که صاحب فتوای خراسان بود و مولا نورالله و مولا
فصیح و قضا و طلبه تمامی مجمع نشسته و پادشاه
عالم پناه از حضرت امیر نورالله سؤال کرده و انگشت
برابر و نهاده که بگو که این کدام حرفست حضرت امیر
در جواب فرموده که اینست که صاحب این قولند
میفرمایند که حروف سی و دو است و خطوط و حروف
ست است و در عدد حروف واقع شده است بعد از
پادشاه شریع رو در علما کرده و گفته که باین سخن بحث

کنند

آوردی

کنید مولا نورالله گفته که من در وکستار در ملک عز الدین
گردد و رحام بودم و مولا ناسر را در سطح رحام دیدم
و با او مباحثه کردم او در بحث گفت که مولا ناسر فضل الله
حضرت عیسی است که از آسمان فرود آمده و ظاهر شده
و او این قول گفته است و اعتقاد اینست که همه نیست
و اینها کافران و کشتنی اند حضرت امیر نورالله
در جواب فرمودند که مگر چه من گفته ام و از زبان من
آنچه شنیده اید من بدان مواخذه قول دیگر کسی من چه
تعقیف دارم این سخن امیر قول مولا نورالله باطل شده است
بعد از پادشاه رو بجهت حضرت امیر نورالله کرده و گفت که تو
از اینها سؤال کن و بحث کن پس حضرت امیر نورالله فرمود
که نص کلام الله است که ولا رطب ولا یابس الا فی
کتاب مبین و کل شیء احصیناه فی امام مبین ولا
یغادر صغیرة ولا کبیرة الا احصیناه و نماز در شرح

لطف

چون بقلعه جام رسیدند

امر کلیست چنانکه در حدیث است که اول ما بحسب العبد
 الصلوة ومن ترك الصلوة عمدا متعمدا فقد كفر
 وحضرت امام المتقین میفرماید که الصلوة عماد الدین
 پس امری جناب کلّی باید که در کلام الله باشد که این امر
 از صغیر یا از کبیر خواهد بود و این نماز منحصر است
 در هفده رکعت و پانزده و یازده شما که علماء اید
 باید که دانید که چو نیست و در رکعت **هفده** سکوت
 کردند و باز آن بادشاه گفته که شما سوال است
 جواب بگویند ایشان هم سکوت کرده تا بارسیم
 و بارسیم مولا نالور الله بخواب مشغول شده و گفته که
 بسیار امور است که نامیدانیم و بسیار است که
 نمی دانیم و خود جواب گوید **آن** بادشاه گفته است
 بحضرت امیر که خود جواب بگویند حضرت امیر نور الله
 فرموده است که نماز اصل عبادت است ولی کلام نماز
 روانیست و اصل کلام مفرد است و اصل مفردات

حضرت
 امیر
 نور الله
 فرموده است

چهارده است

چهارده است و **هفده** حرف دیگر در ضمن آن چهارده است
 که هفده است نماز حضرت را در عدد آن میگذاریم
 و مولا نور الله در جواب گفته است که صاحب کشف است
 این را شمرده است که چهارده است تواز کجا میگوی که هفده است
 حضرت امیر در جواب فرموده اند که سه حرف دیگر
 هست که آن صاحب کشف ندیده است چنانکه از صا
 دال و از الف فی و از نون و او و از اجزاء این حرف
 هر چند که تخیل میکنی بلا تکرار غیر از این سه حرف حرفی
 دیگر پیدا نمیشود و کلام مرگشت نیست و هفت کلمه
 حروف چون هفده، اوایل سور را در ازاء عدد
 نماز حضرت میکنیم یازده می ماند یازده نماز رکعت
 ستر در اعداد او می یابیم و لام الف بلا تکرار چهار
 حرفست و قائم مقام آن چهار حرفست که نیز با
 عرب جاری نیست و در کتب سماوی غیر از کلامی
 که بر رسولان نزول کرده است نیست که پا و چاوزا و کا

که چون آن چهار بان یازده که در او اهل سور
 نیامده است ضم میکنیم بآنزده میشود نماز جمعه را
 در عدد آن می یابیم که اذ آنکه لثا آیه مکان آیه
 او ششها ناسات بخیر منها او مثلها اصل عبادت را
 در اصل کلام یافتیم مطابق تواند بود که حکمت الهی
 این باشد **مولانا** نور الله در جواب آغاز کرد و گفته گفته
 که مهمل است و در کدام کتابست و این سخنرا که حکیم
 فرموده آن حضرت امیر نور الله جواب فرموده اند که هر
 خود نیست اگر این مهمل است شما وجه مستعمل را
 بفرمایید او گفته است که ما نمی دانیم و این نیست که تو
 میگوی نماز حضرت امیر نور الله در جواب ایشان فر
 موده اند یا وجهی بگویی که مطابق و موافق یازده
 و بآنزده و منفذ باشد و موافق کلام الهی گردد
 و اگر نه وجهی که من گفته قبول کن و ادب بحث چنین
 نیست که مدعی را چه بگویند که مسجع نیست و هیچ وجه
 نرمانی

در دوازده ای که در آنست

نرمانی

نرمانی یا وجهی بگویند و اگر نه وجهی که من گفته قبول کن
 تا دلیل دیگر نمودن محالین بود **همه** سکوت کردند
 امیر علی بحضرت امیر نور الله ایشان کرده اند و گفته اند
 که برخیز و بطرف و ثاق روان شو چون حفره امیر
 از آن مجلس بیرون آمده پادشاه شریک بهادر خان
 و بطرف موالیان کرده و گفته که ای سیارویان
 شما یک کلام نه گفتید که ما او را در یک صحبت تکفیر
 کنیم و الزام دهیم و بقتل آوریم و با وجهی ایشان
 نه کردید او بد گفت از شما سوال کرد جواب او گفتید
 او خود جواب گفت قبول نکردید و در حالت که امیر نور الله را
 برده بودند آن وقت **خواجہ غیاث الدین** بر خواجہ
 نور الدین که وزیر امیر زاده اسکندر بوده و احق بنیره
 خواجہ شیخ علی که بنیره خواجہ زین الدین فروینی بود
 و از متعلقان علامت بود ند بزانو برآمدند

و کوهی دادند که ما کوه ایم و کوهی میدیم که این سید نور
 در صحبت امیرزاده آکنده گفت که من کسر فرستادم
 که میرزا شهرخ را بکار دینند و گفت که میرزا شهرخ
 و میرانشا و شهرخ و جمیع چغالتائی کافران و دشمنان
 که میرانشا را کشته بودند در زیر گرفته بودند و آن
 دشمنان را می بوسیدند و تعظیم میکردند **میرزا شهرخ**
 بامرای خود گفته که بشنوید که چها گفته است حضرت امیر
 نورالله جواب فرمود که سلطان قرآن **میرزا شهرخ** اینهاست
 و واقعی احوال است و در آن مملکت هر چه من گفته باشم
 در صحبت آکنده و غیره او داند و شنیده باشد هر چه او
 گوید چنان باشد **میرزا شهرخ** گفته که چنان باشد از سلطان
 قرآن پرسیدند او گفته که ما هیچ از این گونه سخن
 نشنیده ایم و در آن مملکت در باره ایشان این نوع
 سخن از هیچ کس شنیده ایم **آن** کوه را باطل شده

۹ هفت پر

و حضرت امیر نورالله فرموده اند که آنها که کوهی مید
 مانند عداوت ایشان ثابت است مادر تبریز در
 خانه ایشان بتزول بودند و چند گریه ازین فقیر
 متالم و آزرده شده اند و پسر خواهر نورالدین را نیز
 در تبریز مانده است چندین مهمات دیوانی عداوت
 واقع شده است و بدین قول جمیع اهل مطلقه تفتیش
 فرمایند **بغنا** بیت الله تعالی دفع آن شده و محذوف
 شده است موقوف فرمودند محذوف را که این فقیر
 از پنج بیارند و بیست و یک مجلس دیگر هر چه باشد بگو
 سازند آن بود که این فقیر را از پنج آوزدند بنده را
 بر پای این حقیر چنانکه وصف آن نشنیده شود و بر
 اشتر و کاه و نه نشاند **ما** از گمراهی دیند چنانچه از دارند
 مکتوب تفتیش خواهد کرد چنانکه از بانی این فقیر
 برود و کشیدند بیست و یک که بیست و هفت من بود

باطل شده

تألم و دیند

تفتیش

بر طرف فیدال

که از زمان آدم تا این دم کشاکش نمیداد و هر که دید
 حیران بماند و از مدت حبس تا مدت استخلاص صفت
 عدد بند بر بای این فقیر نهادند و برداشتند و باز
 نهادند که هر یکی بوزنی و مقداری **الفصل** چون این
 فقیر را بدار سلطنت هرات آوردند حکم بادشاهین
 شد که او را نیز بنزد برادرش ببرید و این فقیر را بارت
 قلعه هرات بردند بنزد حضرت امیر نورالله و بدیدارش
 این فقیر مشرف شد **تاریخ** جمعه که اجلاس کردند در
 مدرسه که هر شاه که نوشت **الفصل** اندو بادشاه به نماز
 جمعه در آن مدرسه آمده بود و جمیع اهل هرات از وضع
 و شرف و صغیر و کبیر در آن مدرسه جمع شدند از قاضی و
 مولانا و سید و عوام فریب نیست و سی هزار مردم جمع
 آمدند و امیر نورالله را باین فقر طلب داشتند و بردند
 بآن مجلس بآن نیت که کار آخر سازند جلاد و شمشیر

اینجا بنویس

وین

و تیغ و داور و رسن جمیع کارها ساخته که بقتل آرند
 و در شهر آوازه انداخته که دو امیر **عبدالله** و **عبدالله** مذہب
 متحد و خوبی را آوردند و خواهند کشاکش زن و مردم
 شهر هرات بفرج آمده چون بدر سر رسیدیم و در
 رفتیم **عبدالله** غوغای دیدیم امیر علی و امیر **عبدالله** فرور
 شاه و درویش محمد و امیر خاوند شاه و امیر محمد شاه و
 برادرش امیر فروز شاه و مولانا لطف الله صدر
 و از قضات قاضی زاده ابهری مولانا نورالله و
 مولانا قاضی و غیره اولی رسیدند که چه مذہب **دارید**
 گفتیم مذہب امام جعفر صادق **دم** گفتند چه دین
 دارید گفتیم دین محمد صلعم گفتند از چه ملت گفتیم که ملت
 ابراہیم **دم** گفتند که درباره قیامت و خسر و نشر
 و حساب و کتاب و عذاب و راحت چه میگوید گفتیم
 که خسر و نشر و قیامت و غیره ایمان بهم داریم بچنانکه

و بجهت کبر و بخت

خدا و رسول خدا فرموده اند که یک سیر و زیر و بالا نیست
امیر فیروز زن گفت چهار کس آمدند و گفتند که شما
گفته اید که شراب حلال است و در نزد پادشاه چنین
گفته اند حضرت امیر نورالله فرمودند که هر چه بحسب
شرع و کواهد صادق ثابت شود استاده ایم بقصاص
آن امیر فیروز زن را و بکولانا نورالله کرد و گفت
چه میگوید او در جواب گفت که من کواهم و کواهی میدهم
که این شخص حرف نیست و بد را و خوبی بوده است و منزه
اهل حروف باطل است و اینها کشتنی اند و خون ایشان
ریختنی است حضرت امیر نورالله فرمودند در جواب آن
به پدر و مادر و در عمر خود هیچ مصاحب نشده و یا هیچ
مباحنه کرده بانه او گفت که نه امیر نورالله در جواب
فرمودند که تو چون کواهی میدهی در باره کسی بخیر
یا بشتر که تو او را ندیده و در عمر خود مصاحب نشده ای
چون کواهی میدهی که در شرع رتبه کواهی بر ویت است

و السلام

که مولا نورالله

او سکوت کرده یکی از ان موالی کبیر اغا ز کرد و گفت که او را
علم الیقین باشد امیر نورالله در جواب فرمودند که در شرع
حکم بر علم الیقین نیست حکم بر سخن حکم با ظاهر است
او نیز سکوت کرد امیر فیروز زن بکولانا نورالله گفت که گو
آن کواهی که آمده بودند و کواهی داده که این سید
گفته که شراب حلال است هر چند کواهی را طلب کردند
پیدا نشد امیر فیروز زن با امیر علی فرمودند که صحبت
و مجلس بدو اندازیم و مجلس دیگر کواهی که باشد و هر
حال که باشد به یکبار اثبات کرده شود و کار ایشان کار
حال که باشد یکسو کنیم چند روز توقف واقع شد تا
روزی شنیدیم که چند کس را مولا نورالله انگیز کرد
بدروغ که بیایند و نزد پادشاه کواهی دهند که خود میدانیم
که ایشان کافرانند و واجب القتل اند و اجلاس کردند در
باغ کولانا امیر نورالله را باین فقیر بردند بآن مجلس و
امراء دیوان و موالی همه جمع حاضر شده کواهی آوردند

یعنی

در شش ماه

کشته شد

در جواب آن

که بیا و گواهی بده چه گواهی که در باره این سید دانی
مردی جوانی بزانو در آمد که من گواهم و گواهی میدهم
که این سید نورانی در نجوان در مجلس مولانا ایس
در وقتی که شخصی مرده بود و آتش میدادند گفت
که شراب حلاست در مباحثه با مولانا ایس حضرت
امیر نورانی در جواب فرمودند که در شهر اسلام
و مسلمانان است یا نه آن شخص گواه گفت که شهر
اسلام است باز حضرت امیر فرمودند که در شهری که اسلام
باشد و من در آن شهر بادشاه باشم نبودم چرا بدفع
من شغول نشدند و دیگر در آن مدت من چند ساله
بودم آن گواه گفت که امر بودی و چهار ده پانزده
کم و بیش بودی بانی حضرت امیر در جواب فرمودند
با مرا می دانی که چه فرمایید در حق این شخص بطریق
سلمانا که در صغیر سنی گفته باشد که در
در حال کمال عقل

و در حال کمال عقل بران نباشد امیر فرمودند در جواب
گفت بآن کس که گواهی میداد بمولانا نورانی که
این گواهی خود خوب نیست که یکی در کوفتی سخن
گفته باشند این دم در کمال آویز بآن مواخذ
گشته اگر گواه دیگر داری بیا رید و دیگر هر چند طلب
داشتند گواه دیگر نیافتند و کسی دیگر گواهی نداد
مولانا لطف الله صدر در انشاء مباحثه آغاز کرد و گفت
که شما راستید میگویند سیادت شما و نسب شما چیست
حضرت امیر در جواب فرمود که ستیدیم و صحیح النسبیم
و نسب خود را با دم پیغمبر میاریم مولانا نورانی در
جواب گفت که به آدم یعنی نه با رسول اثبات کردی
این مقدور نیست کسی را اثبات این تواند کرد حضرت
امیر جواب فرمود که من با حضرت رسول اثبات میکنم
و بشمارم حضرت رسول صلعم با آدم نسب خود را

اثبات فرمودند هم به اهل مجلس خبر ماندند
در دم برخواستند و بطرف خرگاه پادشاه رفتند
که احوال بیکبار آخر کنند همه خلق جمع خبر ماندند
که از خرگاه چه خبر بیرون می آید تا مکی رفتند قضای
و مفتیان پادشاه رسید که چه کردید مولانا نورالله در جواب
گفته است که گواه نذر اندیم و اثبات حلالی شراب
که اینها گفته اند شد حکم قتل می باید کرد مولانا نور
زاده ابهری در جواب گفته است که چیزی اثبات نشد
و این گواهی درست نبود و اگر نیز این گواهی درست
اثبات باشد با وجود سیادت باین قدر عصبیان
این شخصان واجب قتل نیستند باز مولانا نورالله
گفته است که قتل میرسد باز مولانا زاده ابهری
گفت که قتل بنماییم که این شخصان با وجود سیادت
اگر بالفرض اثبات حلالی شراب برایشان نشود
برایشان قتل روا نیست بهیچ وجه از وجوه

و از خرگاه

و از خرگاه بیرون آمدند و بطرف شهر رفتند
امری دیوان نیز از خرگاه پادشاه بیرون آمدند طول حال
و مولانا نورالله بایشان با امیر علیک و امیر فیروز
شاه گفت که حکم فرمایید امیر فیروز شاه گفت در جواب
که چیزی اثبات نکردید چون حکم کنیم و آن روز
مجلس به آن آخر شد و باز ما را بموضع بارگ
شهر هرات بردند موقوف داشتند مجلس دیگر
که پادشاه زاده میرزا الوغ بیگ از سمرقند بیاید
و در آن مجلس قطع و نسخ شود من کل الوجوه چند
وقت گذشت پادشاه شهر به عزم طرف قلعه سرخه
کرد و به بیلاق رفت عنقریب میرزا الوغ بیگ
از سمرقند در سرخه با او ملحق شد و التقاء پیش
دست داد با یکدیگر و در مجلس حکایت مارا در آوردند
آن پادشاه زاده که میرزا الوغ بیگ گفت که دوستی زاده را

میرزا شاه

دوست است که گرفته ام و محبوس اند و مذهب
علم حروف دارند و ایشانرا بد مذہب میگویند و هر
چند که دانشمندان و عالمان مملکت هرات را جمع میکنم
همه را الزام میدهند و این قوم بهر وجه از وجه
کفری یا نامشروع برایشان اثبات نمی توانند کرد
ایشانرا نمی توانم کشت و نمی توانم کز کشت بخدا نم
چه کنم امیرزاده الوج بیگ در جواب گفت که چه
چیز است که تو در دو سال خیر و شر را از سر نمی توانی
کرد بنزد من فرست ایشانرا که امالی و دانشمندان
و عالمان و مشایخ و سیاد را سمرقند را جمع کنم اگر
با ایشان چیزی اثبات کنند بنده از بند ایشان
جدا کنم این سخن گفته و دو ماه آنجا توقف کرد و باز
عود کرد و طرف سمرقند و کسین فرستادند و بنده
مار سنگین کردند تا حدی که بشری از آن بند
گیران نمانی داد و بطرف سمرقند روانه ساختند
هر کسی بخنی

از آنکه اینها را در این
کارها میگویند

هر کسی بخنی میگفتند که شما را در آب آموخواهند
انداخت و بعضی میگفتند که در آن ساعت که به
سمرقند برسند امیرزاده الوج بیگ خواهید گشت
درین محله سوار شدیم در ویش زاده عبدالوهاب
و در ویش نجم الدین پیاده همراه ما بودند تا آب حیون
و به یمن بهمت فرست رت عالمان بگیرند شسته شد
و رفتیم بطرف سمرقند رسیدیم و امیر الوج بیگ نماز
ذکر گذاشته در دم او را خبر شد و ما را طلب کرد
و پرسش و مباحثه کرد که شما را چرا گرفته اند و به چه
کناه محبوس ساخته اند حکایت بهر شان کار و زدن
و افتدای شراب و غیره که در باره ما گفته بودند
ادا کرده شد و پرسید که علم حروف چیست و اصطلاح آن
چه نوع است مختصر آن بمن بگوئید تا من بدانم که
اصطلاح شما چیست و بر چه نوع است تا حکم حقیقه

و بطلان آن تواند کرد **حضرت امیر نورالله فرمودند که**
اصطلاح این علم حروف اینست که صاحب اصطلاح که
مولانا فاضل آه است فرموده اند که حروف سه است
و با اهمیت به اشیا رسیده است و خلقت اشیا و
خیوان و نبات و جماد و صو و صدا و لطف و حرکت و سکون
که در جمیع کتبا ظاهر می شود و در مظاہر مختلفه که در عدد
حروفست و ازین **حروف بیرون نیست** و
این **حروف صفات ذات حقست** امیرزاده
الوحید **بیگ** فرمود در جواب **اصطلاح معلوم شد بعد از آن**
جواب بگرد است داد اول تنزی و ستیزی آغاز فرمود
دند آلا در آخر بخیر تبدیل شد و با ما خوش برآمد و گفت
که حالیا شب از راه آمده باید آب بشویند و اما مباحثه
کنیم ما را با امیر بایزید پروانه چی که ندیم او است با او
سپرد و سپار شد کرد که نیکو تعلیم کن ایشانرا و مادر دم

خانه بایزید

بخانه بایزید روانه شدیم و رفتیم در حاتو چنان استماع
افتاد که الوحید **بیگ** گفته است که من ازین سید علم حروف
خواهم آموخت و پیش او درس خواهم خواند اگر درس من نگوید
و علم حروف را از من دریغ دارد و پنهان کند بفرست بشیر
بفرمایم تا علم حروف را بامن تمامی درس بگوید **حضرت امیر در**
جواب فرمود علمی که هزار نیاز مندی می آموزند چه قدر
اثر کند تا علمی را که بیش مشیر درس گویند چه اثر باشند این
سخن غالباً باور رسانیدند چون صبح شد باز دو کس
پیای فرستاد و بتجیل هر چه تمام تر چنانکه بسیار مردم و امام
گردند که قضیه مرعکس است بهامت و عنایت حق تعالی رفع
شد و مباحثه دست داد امیرزا الوحید **بیگ** آغاز کرد و گفت
شما گفتید که حروف **سه** است و حالیا سی و دو است سی و
سه است امیر فرمود که سی و دو خود معلوم است حرف دیگر
که نام است او در جواب فرمود که وی حرف دیگر است اصل خطا اسم و لا
بان منکلم اند امیر در جواب فرمودند که این حروف که شما شمارید

تجلی

بازینه

و سی و دو

واو بیت مکسور اگر حروف را کسی با عر آتش اعتبار
کند نو دوشش حروف می شود او گفت که نه ما این حروف
دیگر است و شکل این را و اوی می نویسد و سه نقطه در قفا
اوی نهند **امیر** فرمود بر طریق استخوان این را هم دلیل داریم
چنانکه گفته اند **بیت** از **حرف** لام الف لا شدسی و سه
ساله تازه **بیر** نا **الاجت** موقوفست به انواع سخنها و
جمیع علما و سادات و قضات شهر سبز و ارباب حاضر بودند
همه ملزم شدند و سکوت کردند کسی را مجال سخن نماند **امیر** از
الوع بیت بسیار با خوش برآمد و فرمود که بطرف و ثاق
بروید **چون** ما برخواستیم و روانه شدیم از عقب آغاز کرد
و گفت که کسی که علم حروف را نیکو میدانند آمده است آیا من از او
علم حرف را توانم آموخت **آن** روز مجلس بان **آخر** شد
روز دیگر طلب داشت جمیع علما و سادات و قضات را حاضر
ساخته مباحثه آغاز کرد و باز در اثبات که حروف می
سه است **شما** چون **سید** و **چهار** مردهاید و **شش** حرف دیگر هست که

در ملک خطای

در ملک خطای مستعمل است و اهل خطای بان متکلم اند
امیر فرمودند که نظر کنیم به بنیم که پیش از ما این
حروف را **شمرده** اند یا پیش از **حرف** او در جواب گفت
که به بنیم خوب باشد **حضرت** **امیر** فرمود که سخن مولانا **ابلا**
ل الدین رومی بدلیل میثاید یا نه او گفت که بی او مرددا
بوده است سخن او **سمو** است **حضرت** **امیر** فرمود که **بیت**
چون سی و دو هر جاستم **هم** زیر و هم با کاستم **و در** جای
دیگر میفایید که **من** کیستم **من** کیستم **من** چار و هشت **و** **ستم**
او نیز **شمرده** است **او** **سمو** است **و** دیگر ازین مقوله سخن
نگفت و آن مجلس نیز بان **آخر** شد **بار** دیگر مجلس **مار**
طلب کردند قاضی زاده **رومی** و دانشمندان در حاضر بودند
سوال کرد که در باره **مهدی** چه میگوید **حضرت** **امیر** فرمود که
سه حدیث است که در باره **مهدی** مرویست و ظاهر امر سه
خند یکدیگرند **سوال** کرد که چو **ست** فرمودند که یک حدیث است

که مهدی الاعشى بن مریم و دیگری و المهدی من عمر
من اولاد فاطمه و دیگری و المهدی من امتدیت اگر کسی
مهدی باشد بی پدر باشد و اولاد فاطمه را هم بدو هم مادر
و حدیث سترم مهدی راه ناکست این سه التصلیف چون
تواند کردن بسیار جاحله و تفکر دلت داد بیرون شدند و
جواب نکردند میرزا الوجه بیک گفت مکرر و مهدی خواهد
بود امیر فرمود که عرض از دو مهدی چه باشد اگر هر دو موافق
خواهند بود مراد از دوی چه باشد بیکت عبت باشد اگر هر یک
حکم بر نوع خواهند کرد آن مشکلی نماید که یکی را مراد حیات
عمر باشد و دیگری را تا از اینجا لازم آید و مهدی در
آخبار صادق چنان رسیده که از برای نظام عالم می آید
و اگر یکی را اراده کنیم این دو صفت بر او چون اطلاق کرده
میشود و همچنین مشکل در بنا بود بعد از آن سؤال
کرد که حضرت مولانا فصل آه در باره اخلاک و انجمن چه
فرمودند و ضل الله

میرزا الوجه گفت

جنتی

فرموده اند حضرت امیر فرمود که حدیثی قدسی نقل است
در باره حضرت رسالت صلی الله علیه و آله حضرت الهی در باره
ایشان فرموده اند که لولاک لولاک لما خلقت الافلاک
در باره این حدیث مولانا فصل الله می فرماید که اگر وجود محمدی
که سید و نعت مفصل و بر هر مفصل گوشت و پی و رگ و پوستی
و دوازده سوراخ وجود او که این مفصلها و سوراخ و
وجود او بآن خلقت آسمانها موافق اند که اگر نبود
خلقت آسمانها را و درج و دقایق او را و بروج او را بدین
نهاد خلقت نمی دادی میرزا الوجه بیک در جواب گفته که
سوراخ وجود انسانی نه است تا از کجا دوازده میگوید
حضرت امیر فرمود که مردم حاضر و سوراخ حاضر بشمارم
هفت سوراخ وجه انسان را شمردند و دو سوراخ خرچرا که
نه باشد گفت سوراخ دیگر کدام است امیر فرمود که

که دوازده

دوستان و یک نافر دوازده شود حضرت پادشاه زاده
الوج بیک گفت مکرستان زنانه سوراخ باشد حضرت
امیر فرمود که مردان نیز سوراخ هست و در کوزه کشیر
بیرون می آید زنان حاضر بودند گفتند که بلی چنین است
و ما از مالیش کرده ایم و در ناف نیز سوراخ هست
خیلی بصنعت انسانی مسدود می شود پس
مسوح داشت و گفت که به بینید که ما دوازده سوراخ
با وجود ما داشته ایم و بی خبر بوده ایم باز میرزا گفت
که در حق وجود یا چه میگوید حضرت امیر فرمودند که از
وجود یا باید پرسید او گفت که وجود یا نیستند امیر
نورالله فرمود که مثل سید قاسم و سید نعمت الله و غیره
او گفت که سید قاسم بنزد من سوگند خورد که من وجود
نیستم و هب وجودیه ندارم امیر نورالله فرمود که من
هب وجودیه با تعلف ندارم و در میان ما و ایشان

در مطلقا

در مجلس زنان و غایب

بجای

مذهب صحیح

در مطلقا اختلاف بسیار آن مجلس بان مختصرا
شبی که در ماه رمضان ما را طلب کرد که روزه آنجا بکنیم
رفتیم و در اثناء چندین مباحثه سخن آغاز کرد حضرت
امیر نورالله که تو پیش فرایوسق شراب میخوردی و چرا
چنین کردی و حضرت امیر لقمه در دهان داشتند جهت خوردن
آن توقیف شد امیر را الوج گفت با امیر بگو که بد کردم کاتب
جواب داد که بلی بد کردیم امیر گفت که نه بد کردیم باز پادشاه
گفت که چرا می خوردید پس امیر نورالله جواب فرمودند که او جاهل
پادشاه بود و چون چنین امری فرمود که اگر نمی خوردیم و اطاعت
نمی کردیم بیم هلاکت بود پس شاه سکوت کرد و انواع سخنها
گذشت و آن مجلس بان آخر شد در ماهین این مجلسها
با شرح بهادر خان است مکتوب میرزا امیر فرستاد که در این
مذهب بسیار این سید هیچ چیز بی نام شروع و نامناکب نیافتیم
و اینها را از آن مریح کناهی نیست اگر کناه دیگر هست و انما یسید

عالم و کسری پیر و دیلا

در اخطا

شرح

الوج بیک

شهرخ میرزا را در جواب فرستادند که گناه ایشان با انواع
است یکی جهت دین و مذهب است و دیگر فرموده که ایشان
نرا بقتل آر **میرزا الوع** بیک در جواب فرستاده که من در
ایشان گناهی نیافتم که ایشانرا بقتل آرم اگر بصدقت
راضی میشوید من ایشانرا خلعت می پوشانم و دستور
میدهم تا بوطن خود روند یا در پیش خود هر یکی را امیر
تومان یا خانه رعایت میکنم **جواب** فرستادند که آنانرا
می باید از یکدیگر جدا ساختن یکی را در و **تلا** ایندکاه و یکی
در و **تلا** **بسر** ام در بند نگاه داشتن بای بند تا مواسم
هلاکت ایشان باشد **میرزا الوع** در جواب فرستاده که من
نه جلادم و نه زندان با چو بصلحت من نمی سازید شما دانید
اگر می کشید شما میدانید و نگاه میدارید شما میدانید و اگر در زندان
نگاه میدارید شما قلع سیم دارید که در عالم از آنجا حکم تر
نیست ببرید در آنجا نگاه دارید و از سر قهر مارا بایشان

توان

صفا

باز

باز سپرده **از** **سرمقد** با یکی همراه کرده بدوازده روز
از **سرمقد** به **ر** رسیدند چون بان سپاه شهرخ خبر شد
که مارا **میرزا الوع** بیک باز فرستاده و در عالم آوازه
ایفتاد که این سستی آن جمیع **اهل** **سرمقد** را الزام داده و
و **میرزا الوع** بیک ایشانرا پسندید و مرید و متقد ایشان
شد و شاکردی میخواست که بکند و علم حروف پیش ایشان
خواند **همه** دشمنان منکوب شدند شهرخ بهادر خان
حکم کرد که **اجی** و **پسر** **خواجه نصرالله** را از چاه ابرک شهر **سرو**
آرند و ایشانرا برد و در آرد آن چاه کنند آمدند و مارا باریک شهر
بر سر چاهی که **آخا** **اجی** و **پسر نصرالله** بودند ایشانرا بیرون
آوردند و میخواستند که مارا در اندرون چاه کنند در حضور **همه**
حضرت **امیر** **بابین** فقیر آغاز کردیم که ای عسک **همچ** میدانی
که ما این دوست **لایق** این چاه هستیم او در جواب گفت **نه**
باز گفتیم که **همچ** میدانی که در چه کار قدم نهاده **باری** این قدر

باز

باری این قدر بکن که امروز روز سیم ماه محرم است و ایام
 عسورت چون کار نمی توانید گذارشت در میدان
 ببرید تا مانیز درین روز هیچ بد رستمید شویم مار
 در چاه کردند و رفتند چون بنزد شهرخ باز رفتند
 پرسیده است که در آن حال چه میگفتند گفتند که ای محسن
 یا هیچ دانی که در چه کار قدم نهادی ما هر چه گفته بودیم
 مرا ایشان نیز گفتند گفتند که عمل خودشان نیست به پای
 ایشان بچیده است شش روز در آن چاه عمل بودیم
 بانواع حالتها که در وقت التماس داده شود بعد از
 شش روز مار بیرون آوردند و غنای شیر و آروغ
 کرمانی بکرمان روانه شد مار با و سپاس کردند تا
 بکرمان بقلعه رسید سلیمان بیرون آمد و محبوس سازید
 و شهرخ بهادر شاه گفت که تا من زنده ام ایشان

داند باید

در بند باید که باشند و بعد از آن مار بشهر کرمان
 آوردند و جمیع علمای غنا شیر جمع کرد و مباحثه
 و هیچ اختلاف نکردند و همه که محبت بستند بانواع
 و بعضی که عداوت الی دشمنان منکوب و مخزون شدند
 یک ماه در کرمان توقف شد در ماه ربیع الاول مار
 بقلعه سلیمان بردند و در آن زندان که زبانه عقل در
 وصف او لال است چنانکه بیروزگار و صدف آن شنید
 شود ناگاه از عنایت فضل رب العالمین از بجای
 که گمان بنود جو دی انکیز پیدا شد که مار را خلاص کند
 و به تدبیر ما مشغول شد چون ازین دولت و ازین
 منزل که اولین و آخرین را بدین غیبت بار شد از غنا
 یت خدای تعالی پیش داشت و او را خلاص کند
 خوانست بود و چه گویم وصف کمال و بزرگی و مشرب

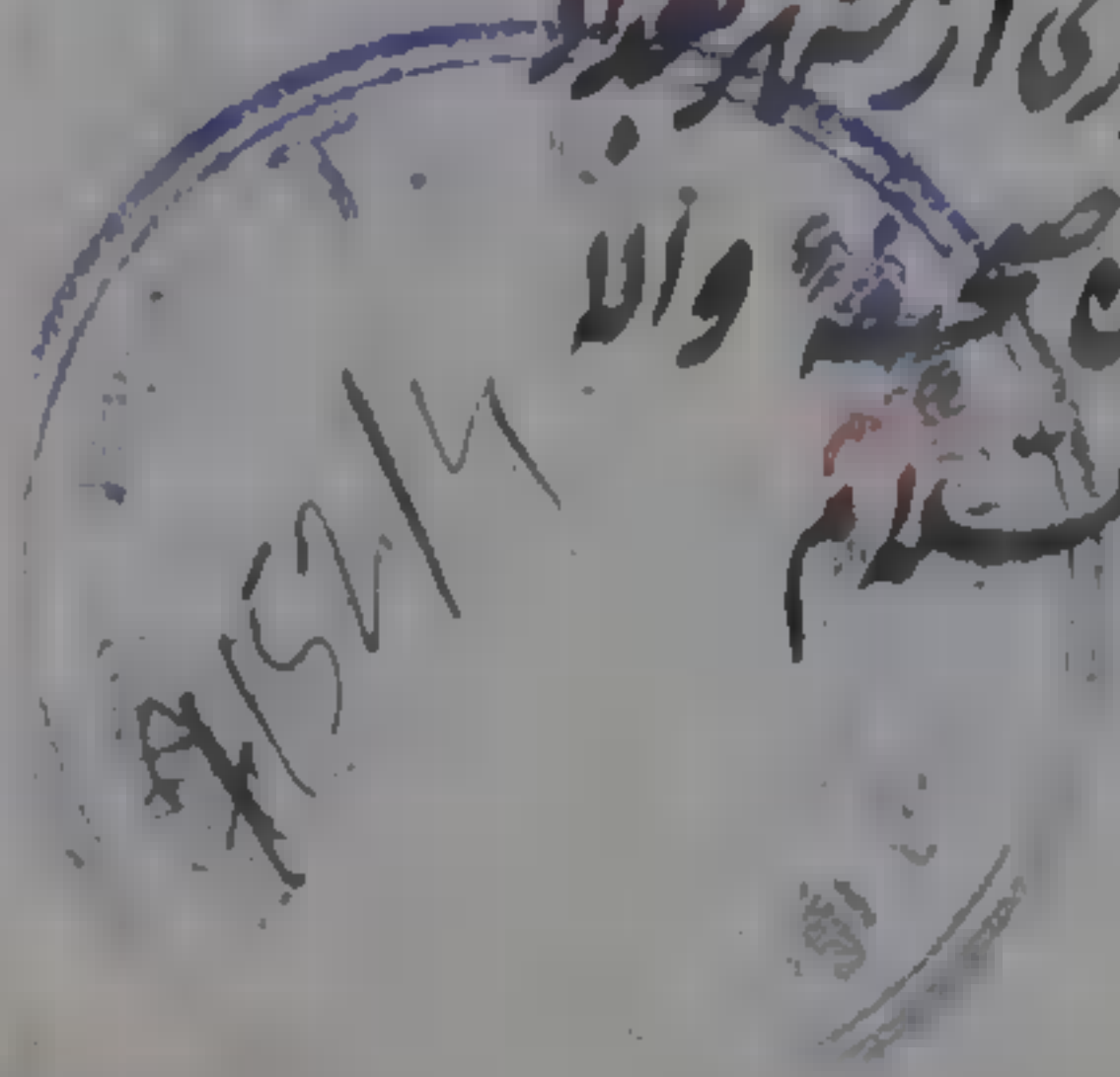
بودن

استعداد دولت و وجهانی او را چنانکه بقایای ششم
 نخست شایسته این جزا و اجر است **بیت** از ماست
 قبول کردن **۶** از فضل و کرم بحق قرآن **۷** این کار است
 او راست آمد **۸** و رسیمان و جانی بودن همه را یقین داشت
 ساخت و کس فرستاد که می باید فروز آمدن رسیمان را
 در ویش نجم الدین بجای بند کرد و نماز خفتن شب **۹**
 هشتم حمادی الاخر فرمود در برج اقرب بود حضرت امیروار
 الله را به این فقیر باد و ویش زاده عبد الوهاب فرود آمدیم
 و از عقب او این فقیر فرود آمد و در نیم راه در رسیمان در بند
 ماندیم و بسیار زحمت کشیدیم و دستهای این فقیر بریده
 شد از رسیمان چون عمر باقی بود از همت آن عزیزان
 بخیر تبدیل شد و سلامتی فروز آمدیم و ما را آن خدا
 دوست بخت **۱۰** در جاهای مدت بیت و دور روز
 نگاه داشت بعد از آن که جمیع غوغاها فرونشست و طلبیدن
 یافتن

آخر شد بدی همراه با کرد و به نه روز بهر فرزند
 در حرم چند روز بودیم در ویش محمود رومی را و
 مولانا ابراهیم را و در ویش مسیح را و در جزیره بهر
 یافتیم و چند نفر در ویش آن دیگر را و چند روز در آن
 موضع توقف داشت داد حضرت امیر نورالله و این
 فقیر خسته شدیم و عنقریب از آن دیار بطرف شیراز
 روانه شدیم و با انواع زحمت و حسته کی در میان آن طایفه
 که قصد میکردند واقع شد تا مدت هشت ماه در ماه
 ربیع الاخر بشهر بغداد رسیدیم و شاه محمد را دیدیم و انواع
 شفقت نمود الا عجیب دین و مذهب و اصلاحی وضع
 کرده است مشاهده آن افتاد مبینی بر انکار انبیا و اولیا
 و از نظرات اعتقاد کلمات او **۱۱** بی دستوری از شهر بغداد
 بیرون آمدیم و اکنون در مالکیت این صحیفه والا
 صورت خلاصی تحریر یافت و التسلیم

عنه تالیف

سم

فقد تم القدره المذكور اولاً انبيا عليهم السلام

حضرت آدم	نوح	ادريس	ابراهيم
اسحق	يعقوب	يوسف	داود
سلطان	ايوب	موسى	هارون
زكريا	يحيى	عيسى	اسماعيل
اليس	اليسع	يونس	لوط
صالح	شعب	عزير	ذا الكفل
هود	داود القرنين	لقمان	سيد الكواكب

شاه انبياء المصطفى صلوة الله عليه وعليهم جميعين

بسم الله الرحمن الرحيم

قال عليه السلام
من قلم اظفار يوم الاحد
خرج منه الغشاء ودخل فيه الفقر
صدق جيب الله

وقال عليه السلام
من قلم اظفار يوم الاثنين
خرج منه الجنون ودخل فيه
الصحى

بسم الله الرحمن الرحيم

وقال عليه السلام
من قلم اظفار يوم الثلاثاء
خرج منه الصموت ودخل
فيه المرض

وقال عليه السلام
من قلم اظفار يوم الاربعه
خرج منه الوسوسة والحزن
ودخل فيه الامن

بسم الله الرحمن الرحيم

وقال عليه السلام
من قلم اظفار يوم الخميس
خرج منه الخدام والبرص ودخل
فيه الشفاء والعافية

وقال عليه السلام
من قلم اظفار يوم الجمعة
خرج منه
الذنوب ودخل فيه
الرحمت

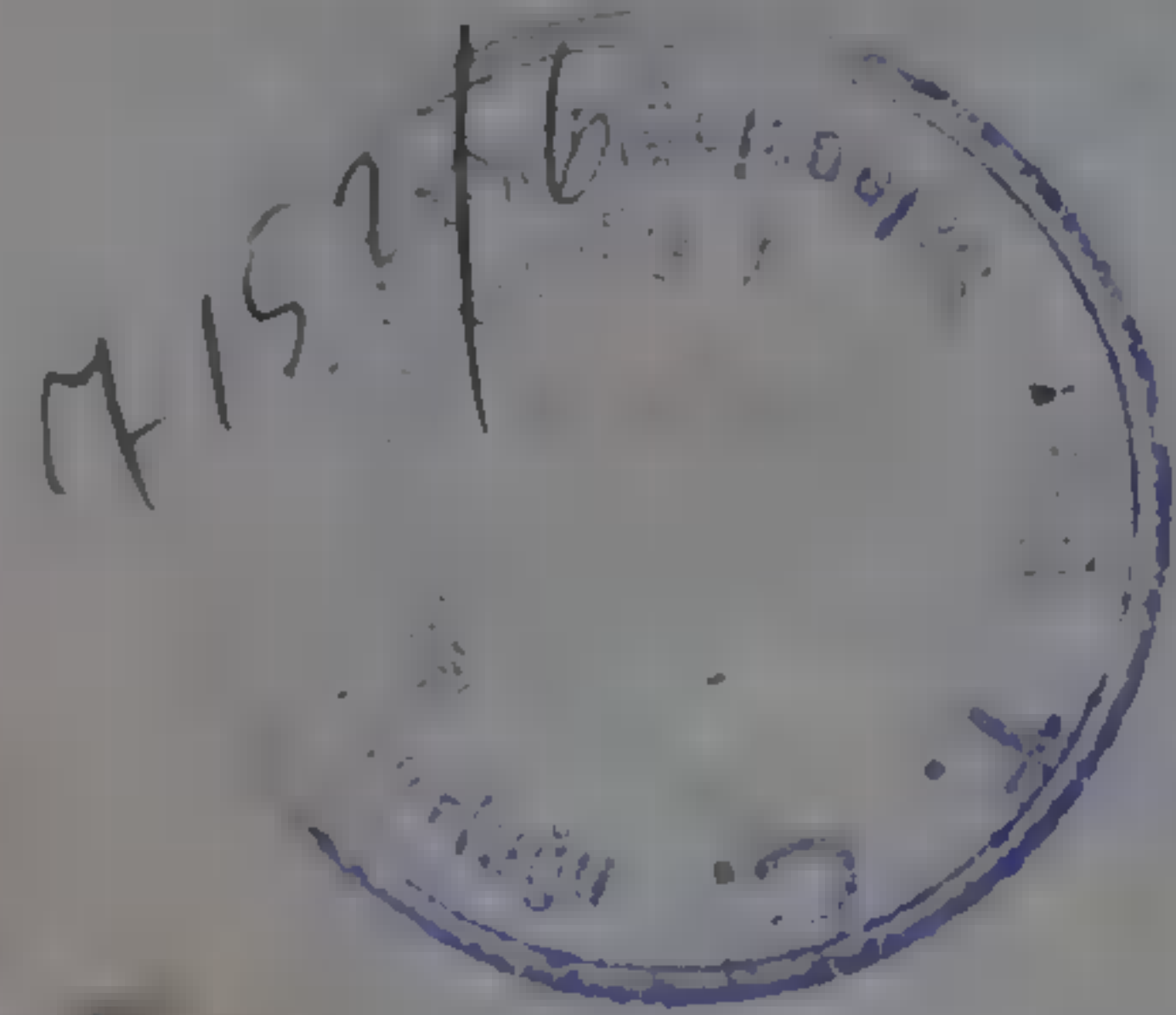
بسم الله الرحمن الرحيم

وقال عليه السلام
من قلم اظفار يوم السبت خرج منه
الداء ودخل فيه الشفاء
صدق جيب الله

بسم الله الرحمن الرحيم

7152

505

[Faint, illegible handwritten text covering the right page]

رسالة في حقيق آدم
بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسولنا ونبينا
محمد وعلى آله واولاده اجمعين اما بعد بكل كلمة انا اول خلق الله
حقا على دليلا كذا في وصفين وصفان كونه عالمي
خلق ابدى بس بوعالم خلقك دليلا ديدار ووصفا
ديد كلزي حقا جان انك يوزنه مشاهدة ايمكن
عبارة تدر حديث قدسيه بيور كنت كذا حقا
فاجبت ان اعرف خلقه الخلق لا عرف يعني
بن كز لو خريه ايدم دليلا كشكارد اولم بس بويرا ديتا
يعني عالمي وادمي براتدم تا كيه هر ذره ده بيليم وكونه
ببيت اگر چه كم كورن بيلن حقي بني ادم در ك اما
حقيقته كير وندوب كورن كنديدر نهر اي عاقل
اي عاقل ومارند نو ريت شريف موسي قم شوي
جنر وبيد كه حق بيور ك تزي ان خلق ان تا
على مثنى و شكلا و صورتها بعض بن دليلا
بركه پادام و ادني انك تو يام كند و مشاهد

تعاليم و مشاهد

رسالة في حقيق آدم

و شكلا و صورتها و حديث قدسيه دخی بيور
ان الله خلق آدم على صورته بعض حقيق الله تعالى
ادمي كندى صورته خلق ابدى ك اي معرفت ايسي
الله ذو الجلال كندى ذاة احد يتند بعض بيلنده و
شكلا و صورتند مثال دن منزه اول
بومرته سيني نه ك سلور و نه ك كورر زير آ
بومرته نه عالم و نه آدم و ار كه بيلن انديچون
ديدلر الله بس الله بيور جان بيلن سي و كورن سي
ادم صورته حال و متنوع اولد و غني سبب غير
صورتن كندوي سيدر دي بودي هما كند و كندوي
بيلكر ك اگر حلولي اكثر ك كافر اولد ك قراني
و آخر انكار انش اولور ك برده آيدند
دخی آگاه اولد ك ادمي براتدم حقا كندوي
و اسماي و صفاتي بيور ك اما ادمي خلق ابدى
كندوي هم بيور و هم كورر اولدي ك نته كيم بر محبوب

بجور بکین

کند و بی بگوئی محبوب در اما فرستاده آینه کتور و ب
باقی و کند و صورت اول آینه کور بخت هم
کند و بی بگوئی و کور دخی کور مش اولور غایتده
صفا ایدر و فرج حاصل اولور **آدم** دخی حقیقت
آینه سیدر و بوا آینه کند و حال کور و و عالم
سیدر اولور **لاجرم** بود و وقت **راضی** و اتم اولدی
نه کم حوالا باطل الال الال قدس سره سیدر اول پادش
قبوسی محکم بخلو ایدی که **بجور** و بروب کور مز اید
کند و کرمنده **آدم** حرقه سبب کیدی دخی قبوسه جندی
بجور باطنده ایدی ظاهر اولدی هو کیدی اولدی **آدم**
اما کسی که کور ر سیدر که کور دخی نه در و
دیور ر سیدر دخی انکا ایدر **کابو** طایفه اگر چه کوز اید
و حال در سیدر طایفه د کوری بود که نه عبارتند
و بود و غایت صفایت ایوسی و کاملی نیزید ر لغه الله

بجور

عکبه و بر طایفه دخی کور و کور دخی کبی سیدر بو طایفه
ارند و اولور و عارف در ملک اید کوری بود که نه عبارتند
وقت که امره عدو **طاهر** سیدر ر سیدر کیدی سیدر و کند
البتده و کند ر دیکدر **لاجرم** سیدر **آدم** سیدر دخی
اولدی و سجد و ایدی بوقسم سیدر کور سیدر **آدم**
ابو جمل کبی اولور **کابو** و کور و سیدر **آدم** سیدر
اولدی کیم لا بد سیدر و سجد و ایدی مرید کور مرید **آدم**
قند و سیدر که شکم شیخ عطار ر سیدر **بیت** مرد
میاید که کرد دخی شناس **تائید** سیدر و در اولور
بجور آر کیدر که **کیم** اید و عن اکلیه سیدر قنقی لباس
کیدی سیدر و حقه بر قنقن کیدی و کند و سیدر و بر
لباس دخی کیدی و کند و سیدر و عظیم دخی ر **آدم** سیدر
هر آینه در صورت کور ر کند و در **آدم** و آن سیدر سیدر و کل
یوم هو فی شان **بجور** طایفه در صورت تجلیده در
نه کم شیخ عطار سیدر **بیت** **تائید** سیدر کسی سیدر **آدم**

ز دست
کیمی آکلانفت

بجور سیدر و کور دخی کبی سیدر بو طایفه
ارند و اولور و عارف در ملک اید کوری بود که نه عبارتند
وقت که امره عدو طاهر سیدر ر سیدر کیدی سیدر و کند
البتده و کند ر دیکدر لاجر م سیدر آدم سیدر دخی
اولدی و سجد و ایدی بوقسم سیدر کور سیدر آدم
ابو جمل کبی اولور کابو و کور و سیدر آدم سیدر
اولدی کیم لا بد سیدر و سجد و ایدی مرید کور مرید آدم
قند و سیدر که شکم شیخ عطار ر سیدر بیت مرد
میاید که کرد دخی شناس تائید سیدر و در اولور
بجور آر کیدر که کیم اید و عن اکلیه سیدر قنقی لباس
کیدی سیدر و حقه بر قنقن کیدی و کند و سیدر و بر
لباس دخی کیدی و کند و سیدر و عظیم دخی ر آدم سیدر
هر آینه در صورت کور ر کند و در آدم و آن سیدر سیدر و کل
یوم هو فی شان بجور طایفه در صورت تجلیده در
نه کم شیخ عطار سیدر بیت تائید سیدر کسی سیدر آدم

ای مردگان **شما عالم** که آدم آنک صورت و تختی در تنگ
 صورت در کبر و آفرام قنقی صفته قرار بدو و اول
 صورت او زین ابدی اولد یغنت علم کشف این بر رعنا
 و بیاییم تا که بید و غک اوزین علم الباقی و عین التیقین
 حاصل اولد ای **شما عالم** بی پان محمد آقا اولکه الله تعالی
 کند و مثاله بر حرف بازوب اول حرفک آدمی آدم
 و حوا خود و عین اکلک **نظم** نه کم شیخ عراقی عبیده بیور
 بر منشا خوبان حرفی نویشت **نام** آنرا آدم و حوا آنها
 ترجمه یازدی بر حرف صورتده کند و نک **آدم** و حوا خود
 آنک دکت **آدم** و حوا آنک صوب بر در **کیم** موقد اولدی
 منکر در **آدم** و حوا یکی بر وجود در غایت حوا
 آدمک جمال خلق و حقیقی در که ما و من دنیا در **و آدم** و حوا
 حوا آنک باطنی در و تنکی در و حوالیدر **اول** سیدین
 آر جمال عورت جمالدر **ایو** فهم این **پسر** مدی آدمک
 یکی یوزی اولکه بری حق جانینه که حوا آنک آدمه دوند
 یکی یوزد

یکی یوزد **و بر** خلق جانینه که آدمک حوا **یوزد** یکی یوزد
 لاجرم آدمک حق جانینه کی یوزینه باطن و جلال و ولایت
 دیر **و خلق** جانینه کی یوزینه ظاهر و جمال و نبوت
 دیر **و حروف** و حوا و ولایت **پسر** حروف در تنک **و نبوت**
 دورت حروف جفتدر **پسر** یو یکی کی نبوت و لا یدر
 کمالین یوزد **توجه** ایندی که حقا آینه لنده که صورتک
 کالیدر **زیر** حضرت حق کند و ذاتنده کالده در **آینه**
 دخی کمال ایدوب **ول** خوب آینه ده جمالین بو کمال **پسر** و ولایت
 کور مک قصد ایدی **پسر** نبوت کمال مظهرین یوزد
 توجه ایدی که حقا مرادی یو یکسیدر یعنی کمال مظهر و ولایت
 که امام علی مرتضی کرم الله وجهه در و کمال مظهر نبوت که محمد
 مصطفی **نظم** در **و دخی** مصطفی دیکر او رند لیس دیکر
 و مرتضی دیکر راضی و لیس دیکر یعنی حق تعالی بر کشیدن
 راضی و لیس دیکر **پسر** آدمک مراد دخی حق آینه
 جمالین کور **راضی** اولد ایدی **لاجرم** مقصود اولدی

اولی علی مرتضی آنک اسم صبی در **۶** ابو فریم یله بوا یکی
وجود دن اوج وجود حیل اولوب جمعی بیس اولوب
ولایت حرفتک عدد **۶** نته کم ذکر ایلدک **۶** پنج تن
آل عباد در رضوان الله علیهم جمعی **۶** ای طالب علم الله لک
بوسش آینه نک کالی بود دفعه ظهور اتمک قال اولدی لایله
تدرجیل و مرور ایاصل و کواکب ساره نک تا ندریل ظاهر
و کمال اولغ ایرشدی **۶** و دخی آگاه اولکه پدی گوکده
پدی پلدر وارد **۶** و وکیلزک بیک سیل حکمی وارد
و حاصیتی بر یوزنده اظهار اید **۶** و صکره دوعن پلدر
اولکی پلدرک و کندی نک حکمی بیجا اید **۶** و
صله کلن بوا یکینک حاصه سیل **۶** قاتار
حکم ایلر **۶** و نونک اوزرینه قیاس **۶** نته کم **۶** کلور
بر قانون فور صکره کلن **۶** اولکی کلن **۶** قانون
اوزره دخی آرتیر زیاده ایلر **۶** ثابت اولیه صکره کی کلن

کالده

کالده اولیک آرتیر اولور اول سینه **۶** صکره کلن
ایستاردن ظاهرده صکره کلدی و باطنده **۶** کلن آردم
و حضرت علی کرم الله وجهه **۶** اولیک **۶** صکره کلدی و باطنده **۶** کلن
جمعسندن اول کلدی حقیقت خلیفه علیدر که شاه ولایت
رباعی علیدر قطب عالم اول آخر **۶** علی در باطن هم دخی ظاهر **۶**
علی پلندر سومدی **۶** علی سومیند اولدی کافر **۶**
ای قاتل عارف و عاشق و قاتل آدم صکره **۶** که ابتدا ظهور کلدی
اولکی بیک پلدر کلدی که دوزخدر لاجرم بیک سیل حکم ایلدی
وز خصلتدی خسر ایلدر **۶** سیل دخی **۶** و قاتل
اول سینه آردم علیه السلام و علی قاتل و ندرشی صابی
اولدر **۶** و جمیع صورلر آجیدی **۶** و شفا و سعادت که آدمک
صفتند ایلدی آشکاره اولدی و بر برینی آجید **۶** و قال
جمیع تفاوتک اولی اولدی که آخری **۶** ندر علیه **۶** ده
و سعد نک اولی حال و آخری **۶** مام حسین ده ختم اولدی
و بویک پلدر ولایت حکمی ظاهر اولیو کوندر کونه

نبوت رقیده اولوب و بنا عالم بویک سید که
دور آدم درد ورلود و لو صور ندر خشتاده ظاهر اولد
که حقد غیر کی سیمز زرا و ما قدر الله حق قدره
بیور طر یعنی الله تعالی کند و کند ولی قدر کند و کی
کس قدر لیه مز دیکدر بیت کیدی اول بنا چونکه
آدم صورتین **بیک** میل اول صورتده قلدی
رو، بنین **بیک** ای واقف سر ز راهی اکاد اول که
چون زحل دوری تمام اولدی ایکیجی سیکده که حکم کوآ
مستری یلد ز نیکدر **بیک** بنا عالم ادر کس صورتده کد
مستری یلد ز نیک حکمی بعد کبر در سعادته آلتیجی
کو کده در نیکم زحل بدیخی کو کده در **بیک** و سعادت اولدر که
اول زمانک قطعی صورت ادر رسیده در عالم و قاضی
اولمقد **بیک** زرا جهل خند **بیک** و سعادت علده **بیک** اول سید
ادر کس سیدی تیه خدیف دلیله جمشید **بیک** در لر **بیک**
بود کلو عالم و قاضی قو بد که حقد حق تعالی حضرت نوری

و رفتند مکاناً علیاً بیور یعنی بزرگانی قادر در دق
 مکان علیاً به که مقام موفقی که حاقه علم علیاً در
 اول کتابتی و حیاط طلی و حامی و خه بونک گبی خوب
 صفندی اظهار ایدری که نتیجۀ علم در و نقداً علمی
 و فصد و ارباب متری پند زینک حکمند در
 و مقامی مقام علیاً در یعنی مقام علم در و بو
 بیک سیده دانی نبوت کنشی ترقیده اولدی
 ولایت فری هنوز دو غش ایدی ای مرد خدا او
 چندی بیکه حکم کواکب مرید رشتا عالم نوح خلعت
 کیدی کیدی و مرج پند زینک حکمی اصف در و شیخی
 کوکده اولور قل و خرفی پند در اول سید نوح و م
 قهارت صفات کیوب رب لا تذرع علی الارض دیارا الایة
 دیدی یعنی باب یر بوزنده کافوری قهر ایل دیدی
 نوح دیمک غدا کی دیکدر نوحه دند رنول قدار غلبه
 کوزی پشی کافوری طودی عرف ایدی و طوفان نوح و م

کو ذمہ مسجد بنک صول طرافدن برتنوردن اولشد
 کم حضرت شایسته ولایت علی بن ابی طالبی ابن جم لعین شهید
 ایلدغی برد و طوفان نوح بند و کن بوندن بیل رسد
 و بواو جیحی بیک سده نبوت ترقید اولوب رساله
 یتشدی زیرانی کمال اولوغوم اولور ایستو اول نبی
 آدم صغی و اول رسول حضرت نوح و آرد سنده نسی
 طومدی و حبیب صغیر و اول تجدید عالمیدر که نوکره
 آنک زمانده عالم یکیلندی بیت نوح کلنده بوکره
 کلدی **س** ایلدی بیک میل قدر اول آد و واه
 ای افتاب عالم دور دخی بیت سیده حکم شمسدر
 کونک اولغین مقام غزالند که اکثر وقت سعادتدر
 و بعض وقتدره خسرو اولور ننه که اوغلا دور دخی
 آید و آناسی قنده جاننور که آلی بریلدز بیلر که
 دور اصغر در و دور دخی بیت سیده نبوت جانلندی
 ولایت حکمی طاهر اولق استدی یغی ابراهیم خلیل الله در

حضرت شایسته

حضرت شایسته ولایت بوزندن نیاب کوثر و نبوت
 راست اولوب او نیم یزید کلدی که حضرت نهار در خلیل
 الرحمنده کمال اولدی و ولایت قری افقدن وجود کوثر
 کنارندن طالع اولدی و ولایت خاصه سی ربونیدر یغی
 که سیدمدر اول سیدن ابراهیم خلیل الله اول کعبه
 بنیاد ایلدی که کتی آندن عبارتدر که صغری اورتیه
 خلیل آندی برکت خلیل دیکلدی آندن عبارتدر و اول
 چراغی اول او پاندردی چراغک روشن اولسون
 در کلدی آندن عبارتدر **س** بیت بود عالم ولایتک
 اولسون دیکدر **س** ای طاهر ولایت کمال
 واکا اولغی که **س** آدم صغی که اول نبوتدر یغی
 اول نبوت آنک آئنده ظاهر اولدی و صنعتی
 انجیل ایدی **س** لاجرم یغی اکک حضرت آدم
 و زحل یلدرینه تا بعدر که قوج آتی و ابراهیم و کوثر
 ولایت تا بعدر که آنک آندن نافع بو قدر **س** ای

ای محب انبیا و مرید صفیا و اولیا ابراهیم خلیل الله و
 هم نبوت و هم و لا ظاهرا و لا باهره لا جرم بونک بلندن
 ایلی و لا ظهور ایدیک بر سیم نبوت و بر سیم و لا یقینه غمظهر و لیک
 اگر چه هر روزه نبوت و ولایت و اریسم الولد سر آید
 یعنی او غلامان با باند سر تیر و یو فرود و یکنک که نبوت
 جفت و لا تکرر لاجرم احق نبی هم نبوت و ظهور و روضه ظهور و لدی
 خاصه ز و حزن طوخی ساره خاوند و چونکه جفت در
 و جفت نبوت متعلق در لایحه و بفرم ابوالانبیا اولدیک
 یعقوب علیه صفت دو غل و غل و غل سب بود که احق
 بنیک او غلام نرید و یعقوب بنی که اسرائیل بنی در او نیک
 او غلام اولدیک او نیکجی یوسف و جعفر و یوسف و یوسف
 غیر سبک او نیک اولدیک او غلام و غل و غل سب ط
 دیر که سبک جعفر و ننه کم و نرید و احق و یعقوب
 و الاسباط و لر او نیک بیک انبیا بنی اسرائیل که
 یعقوب و غلام نرید باقی بنی الله بلور و حق و احق و حق

و بستر ناه

و بستر ناه

و بستر ناه بستر ناه یعنی ابراهیم احق و بستر ناه
 و صفات علم و متعلق در نبوت طرفیدر و احق ابراهیم
 نبوت و ظهور و لا یقینه بر دین بود که بر طرفد احمیل بنی
 که ابراهیم و لا خاصه سیم ظهور و شجر که فردیت
 و جلالیت و بطور و یعنی تکلیفی طرفیدر که مالیدن یعنی
 جاری سیم حاکم و ن طوخی صبر اید متصف اولدی
 حق جل و علا و آند احمیل افریدن بیا ایدوب بیوردی
 یا ابی افعل ما لو امر سجد فی انت انت الله من لهارین
 یعنی ای بابا حقا یور و حن طوت بنی و غلام انت الله بنی
 صبر اید یکید و ن بولورسن بس ظهور و لا اولد یقینه صاحب
 بصیرت بر دلیل دینی بود که حضرت ابراهیم و هم نبوت
 هم ولایت ظاهر ایدی لاجرم جدی جمیع انبیا و اولدیک
 ده ده سی و لغه لا بد اولدی ای اهل معرفت معلوم اولد
 چونکه نبوت جفت و لا یت تکلیک استی ضروری احمیل
 بلندن بر بنی ظاهر اولدی الا که حضرت محمد مصطفی صلعم
 استحقاق خیدر یو که احمیل و خیدر بونده بکشت چو قدر

و بستر ناه

اما ذبح الله نفسه يعني ابراهيم عليه السلام بوغز لطفه فنفق
 آتند و بپورند که بن ایکی بوغز لطف پرینه کلک آتند
 اوغلی هم هو سوردی اما بونا بیدر که الله بر آتادن
 حضرة طهر عالم و هم حضرة آدم صغی به جبار اوان
 پدسی انبیادان اوان پدسی اولیادان اول پدسی
 سلاطین و قضات و حکام اول پدسی امیر امیر
 شدند انبیا کلیات اولیا و حکام کلمسی
 مقرر در تا عبد المطلبه که رسول حضرت بنیک جدی
 و حرم شریف قاضی شاییدی نه کم شهرور در
 ای کان کاف و تون و ای معدن سخاوت
 پس بنی بیک سیده دور زهده در سعد صغیر
 حضرة شاه عالم استحق شدند و یعقوب هم
 اوغلر زدن اولاد نبوت ابر و آخر و لا بیدر موسی هم
 صورت زده ظهوره کدی که عیش و نوش و ساز و شور
 اول دور

فخیم

فیلدنه

اول دورک شاندند تا که فرعون دور یوز
 ییل عیش و نوش ایلدی بر کون دیشی آغز مدی
 و هیچ باشی آغز مدی آخر انار بکم الا علی دیدی موسی هم
 هابل مرانیدی فرعون قال علیه نکه مرانیدی
 اول سید شفی اولدی ای مرد خدا هار و ایه موسی هم
 عمران اوغلر زدن و مریم با بای دخی عمراندر که
 بواکی اوغلی و ارایدی اما عمر آدخی ایکیدر لکن شهرور
 موسی و هارونک با بکدر که برسی مظهر نور نبوت
 و برسی مظهر و لا بیدر ای عارف خوب نفس آگاه اوله
 التاجی بیک سیده دور عطار در مد ز می سعاد
 سعد و خیر اند خیر لا اهرم سعد شده مظهر عالم
 عیسی کون کیدی و خسته مظهر کیمی هم خلعتن
 کیدی و عیسی نک هم نبوت و رسالتی غالبدر موسی هم
 مرانیدی و عیسی نک هم حزنیتی غالبدر هارون هم
 اول دور

برایش پدید و عیسی هم آناسی او غلبه که مردم بنت عمر
 و عیسی هم با ساسی او غلبه که ذکر یا علیه السلام یعنی
 حضرت شاهک حلالی پوزینه مظهر دوشد که دایما حزن
 و اضطراب دیدی و حال پوزینه عیسی هم مظهر دوشد که
 دایما بشارت رتبه و شادمانی دیدی **و احیایه و**
 صحت سبب و لدی دخی حال پوزینه اولدیغی دلیر
 زیر طاهره کلن نفوذ **و محمد حیاء در** و دخی گاه اولکه
 حضرت نوح علیه السلام طبعیت آب کالین بولمشد
 و حضرت موسی علیه السلام طبعیت نار و حضرت عیسی
 ده طبعیت هوا کالین بولمشد **و اخف طبعیت خاک**
 قالمشد که عناصر اربعه کال اولمغه قابل معتدل
 بولنه ایدی **و عیسی هم** بوسری بولد و غنی چون
 یالتی من بعدی **احمد** ایدی یعنی بنده نصرت برنی
 کلبه کرکرد که آنکس ای احمد اوله کرکرد دینه
 محمد اوله کرکرد دیدی **زیرا احمدیت** مرتبه شی
 محمدیت

محمدیت مرتبه لیدن اعتدال درسته کم بنا اولنور **و**
 ای سلطان کرم بوج طوط که وارد ریخته یوزک **و**
 که پدیدر اولیدی **بیک** حکمده در **و** بویدی
بیک صوری اوللرنده کلمک لازم دکلد **و**
 بولمشد **بیک** با شری در لر ریخته **بیک** بیل آنلرک
 حکمی وارد کرکرد **بیک** اوللرنده یا اولمشنده
 یا آفرنده کلمک مقصود اول دورانک یعنی
 اول یوزک که اول بنی قاشیدر که یوزک قاشنه
 عربی قصص در لر **بیک** انبیایه برکت که فطری
 دید کدرنی بلیه اول که عالم دکلد **و** ای صاحب کمال
 بوکرده کلدک **و** عیسی علیه السلام نصرت بنی اسرائیل
 بنوت مهربان نوری صحرایوب عرب دوشدی که
 ولایت خالصه **و** اما بنوت مخفی و شکاره **و** که حد رسول
 سلاطین و حکام و قضایه اولدی **و** حد رسول یعنی
 عبدالمطلب آئنده ولایت نوزله بنوت نوری جمع اولوب

صبح
 و قاشیدر
 و بویدی

جمع ایدوب کلدی مثلاً بر سجا آغنه دن یوقرو و بر
 قامدر الف و آوی مریا بشدن ایکی چنال اولدوغی
 کی صلبدن صلبه و لایت نوری عبدالمطلب صلبه کلنج
 یکتا ایدی چونکه عبدالمطلب صلبه کلوب عالم اژدرها
 صفات هلال و شمس و جعل و آوی ایکی پش اظهار ایتیک
 دیندی لاجرم نبوت نوری او علی عبد الله آئنده
 زوجدر فردا ایدر زوج اولور پس کیشینک کالی
 او پنج مرتبه ده در یعنی اوغل او غلنده که سبطیدر
 آئنده کمال اولور لاجرم بدیجی بیک سلبه که دور قدر
 اونجی سلبه که کمال حابده و نبوت نوری عبد الله
 آئنده کلدی محمد رسول الله آئنده کمال اولدی
 اول نبوة ابرهیمده ایدی کمال اولدی اما
 اول کمال ایلر بود و رده حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله
 نلرند ختم اولدی که مراد نبوت تشریفیدر یعنی
 شریعت کتوره جگت پیغمبر تمام اولدی زیر شریقه

تمام

فی سبیل الله
 کتب و تالیفات

تمام اولدی که حق تعالی پیورر و من شیخ غیر الاسلام دیناً
 یعنی کلمه اسلام دیندن غیری دین طلب ایلیم اول
 دین قبول اولمیه اول کیشی آخرتیه زیانکار لردن او
 لور دیکدر اما نبوة نوری که و کیده دخی اولور که محمد
 صمدن خبر ویرمکدر هر وی نبوت نوری سنی در نته کم
 رسول الله صلی الله علیه و آله علمای امتی کاتبی اسرئیل
 یعنی بنم اتمک عالمی بنی اسرئیل پیغمبری کبیر
 که بشقه شریعت کتور میو بنم کتور دیم شریعت تحقیق
 ایدر لر و دخی بوجاننده و لایت نوری که ابوطالب آئنده
 ایدی بری حضرت شاه عالم آئنده که قالب مرتضی در
 شاه عالم کندی قالبی که و سترش اولدی یعنی ولایت
 که حضرت امام علی در کمال اولدی و نبوت حضرت محمد در
 که دور قدر از او سبجی سلبه ختم اولدی ظاهر اولوب
 و قبحی سلبه حضرت شاه کمال و لایت ظاهر اولدی
 و قیا که نوره لایت ابوطالب آئنده و شدی بیه و لایت
 خاصه سی تربیت ایدوب نته کم ذکر اولندی

مجدد

لاجرم حضرت خاتم نبوت کمال او زره اولدیه و ولایت
 آنانی ابو طالب تربیت ایلدی اول سید حضرت
 محمد و هم حضرت زینب ابو طالب یحیی در زردی
 ای در ویشراگاه اولد انبیا نیک حیواندن تمیزی
 دین الی وال ایل در حیوانک نه الی وار که احسان ایلدی و
 نه دینی وار که سولیه بر علی سمنه مظهر دین
 و هم قادره مظهر آلدن لاجرم علم دینک و قدرت
 الکر و دینک ظهور ایدیکت یرینه انبیا در لر و
 الکر ظهور ایدیکت یرینه اولیا در لر که بوتنزل سلا
 طین در یغنه بکدر و بکرو لایته یقیندر اما گاه او
 لور که ایکسی بر کیشیده بولور یعنی هم دینده کلاه وار
 که عالمدر هم آلدن کمال وار که قادر در حضرت مصطفی
 و مرضی کنی و گاه اولور که دینده کاملدر والدیه قد
 رتی یوقدر اولیا نیک فقیر لری کنی و گاه اولور که دینده
 کالی یوقدر والدیه قدر وار در سلاطین کنی
 اول سید بر صبا زبانیه بر صبا ید اکثر وقتد و بر

اول
 حضرت ایل

اول بر صبا ایلر که وجود کمال اولد و بوندن غایت
 عرض بودر که حضرت مصطفی کنی ختم نبوتدر دینده والدیه
 وار ایدی ولیکن حضرت علی ید قدرت حق و حضرت مصطفی
 ل حکمت حق مظهر اوشمدر نه که قرآن نبی و سید
 علمی الی و برله و کنه سبب بودر بر نه دینده شمشیر تاج
 وار اب سلاطین و سیاه شیخ بند و اصل قبضه اولندر علی دن
 دم او رقی و اجبر و نقدر خطا و علما وار سبب بوندن
 بنیدن دم او رقی و اجبر و هم اهل کشف بوندن بوندن
 ای صاب ستر وقتا که رسول کونین و خواجه نقین بیور
 انا و علی من نور واحد یعنی بن دخی علی یکم بر نور دنوز
 یعنی نبوت نبی و ولایت علی در ایکسی بر در غایتی بو که
 بری ظاهری و بری باطنی در و بر حد بند دخی بودر دیک
 یا علی کنت مع جمیع الانبیاء ستر و مع جمیع انبیاء
 ایدیزلو کلدک بنم اید شکاره کلدک لاجرم ثابت
 اولدیکه ولایت حضرت رسول زمانه دکن خارجده
 وجود بولیبو کیزلوایدی انبیا الیه خارجده وجود لری
 وار در سیر ایدیش تا کنند و فایده بولنج که

سیر

که قلاب مرقی در پس ظاهر ده نبوت را بره کی محمد و د
یعنی سنو رشمش در لا ابد نبوت صدر نه و حد نه
کلوب قرار بولجیف لازم فلک که صاب و لا ستر خدا در
بو خاتم نبوت سیر ایلیم و با طند و یولد شلقون غیری
ظاهر ده دخی یولد شلق ایلیم ننه که اقد جنکند و
حسیر دسد سله و نجه بونک کی بر لیده ایلیم
ودخی آگاه اول که چون نبوت ظاهر و و لا باطن در
اول سید حضرت خاتم نبوت حرمت ظاهر نه و
جو در کلوب و حضرت شاه و لا حرم کعبه نک باطنه
جی لاسودن دینده و هو در کلدی و فنا که امیر لوی
منین علی بن ابوطالب کرم الله وجهه بوردی انا
کلام الله الناطق و دخی حدیث صحیح ده دخی و
قع اولدیکه علی محمد فی کذات الله نکا یعنی
حقه با پیشمندر آیر و دکلدر زید کلام صفات
آیر لزم متکلمدر و صفات ذاندن آیر لزم غایت

اتحاد ندن

اتحاد ندن کویا بر برینه یا پیشمندر دیکدر 6
ودخی کلام خدا ستر خدا در ننه کم امیر لوی منین بو
جمع اسرار الله فی کتب سماویة یعنی الله بک
جمع اسراری کوکدن این کتاب برده در و کوکده این
کتاب برده اول اسرار و آند و جمع و آند اول
اسرار فاتحه ده و فاتحه اول اسرار بسم الله
و بسم الله اول اسرار با بسم الله در و جمع
بانک آند کی نقطه ده در و بن بانک نقطه سی
بوردی و بریده دخی بوردی العلم نقطة کثرها
الجا بلون بوردی علم بر نقطه ایدی جا بلور جو قلندی
دیکدر پس چونکه اسرار آخر کتابده یعنی قرآن
ختم اولدی پس و آنک ستری حروف ذره و حروف
ستری که نقطه در و نقطه که حضرة شاه در لازم کلدی
که بر تن ظاهر اول یعنی هر کیم اکر بی و اکر ولی آگاه
نهایان اولدی علی محمد سید ستر ایدی بو نجه اصدافک
ایچنده در ایدی چون صدق آچلدی کل اولدی

کل

لاجرم در آنجست اول شاد در امیر المؤمنین بر پرده
 دخی بیور رانا الاول والاخر والظاهر والباطن
 یعنی اول بن، آخر بن ظاهر بن باطن بن دیگر یعنی حضرت
 کلام ناطق حق در شکم بیا اید ک و جمیع مخلوقات
 کلام مدخل خلق و نمند ک اذا اراد شئنا ان نقول
 له كن فيكون یعنی حق تعالی بر سنه بر اتم است
 بر کرده اول در هادم اول و رسول اول و هر ظاهر و باطن
 وجودی اول کلمه کن اید اولدی و کلمه کن کلام حق
 شکم بیا اید ک و اگر حضرت شاهی یوق فرض اید ک
ک کلام در هیچ بر شئی موجود اولمز ایدی بس بو معنایه
 اول و آخر و ظاهر و باطن در یعنی کلام حق در بس رانا
 المصور فی الارحام بیور دخی بو معنایه در یعنی او غلامی
 آنا قنده بن تصویر ایدرم که کلام حق در دیگر ک
 و دخی آگاه اول که حق تعالی قرآنده الله نور السموات
 و الارض

و الارض بیور دخی یعنی برک و کوکاک نوری خود نور
محمد که نور احد در و نور خود عین نور محمد در که آنا
 و علی من نور واحد بیور شد بس برک و کوکاک نوری
 علی در که بیورش آنا نور الذی اقبل موسی منه
 یعنی امیر المؤمنین آیدر بن رسول نور مکة حضرت موسی بند
 آید ایدی مومنی یا قدی و بنم نور مد نور لندی ک لاجرم
 اول آت موسی به بن سنک زکم دیدی ک همین نور علی
 اید که صاحب کمال سوزنک ک علی بود که حضرت محمد خلق
 که خام الانبیاء و المرسلین در ایکی طرفی وارد در که شکم آدم
 صفی ذکر نده بیا اید ک اول طرف خلق در که آگاه
 نبوت در لر که اسم محمد بو طرفی اعتبار اید ک بس بو معنایه
 کلمی حیدر وارضنی یا بلال دیردی یعنی بکا سوبه یا عایشه
 کوکلم آکلا و یا بلال باکلا کوکلم راحت اولو جماعة قا
 رشتی اید دیر ایدی ک و بر یوزی دخی حقه ایدی یعنی
 حق طرفی و بو مقامده خبر ویر که لی مع الله وقت

لا یح فیہ ملک مترب و لایستی مرسل یعنی بنم حقیر بر قتم و ار در
که آنده نه جبریل این و نه نبی مرسل صغار یعنی بول بولز لر
که کند و نک نبوتی حالیدر و بویوزی اعتباری که بوطرف مرتبه
ولایتی در و بوا اعتباری اسمی احمد در بن و علی بر یوزر دیگر
پس باطنی اعتباری علی و لایت در دیدار و ظاهری اعتباری
اسم محمد نبوت در دیدار زیرا وجود ده ایکلیک یو قدر
پس نبیک باطنی خود و لایت لایت جمیع ابیانیک
ستری و طنی علی و لدی و کلام ایضا عالم و قنا که نبوت
زوج و و لایت اولادیه نه که ذکر ایدک لاجرم حضرت
شاهک تک لغنه مناسب حضرت محمد مصطفی و هم حضرت نبیک
چندانی و فح اولیکه قری فاطمه در و نبوت ادنی و و لایت
اعلا اولادیه لازم اولیکه حجت ارض در یکی دو لایت
و فرد سجاد در که و لایت آنک و زینب کله پس یوحمل ده
آدم علیک کمال بولدی و حوا فاطمه دن کمال بولدی پس
کمال و لایت ای که نبوت دن اید ظاهر ایددی بری نبوی

اولوب و الیه

اولوب و الیه سی جفته تابع اولدی که نام حسندر و
نقطه ولایت حاصه که باطنی مخصوص در نام حسین دوشدی
اگر چه نبوت حسندر یعنی کوزلدرا اما و لایت حسین در یعنی
کوزلدرا اگر چه هر برنده یعنی حسن و حسینه ایکسند و
انسانه و آناسنه حقیقه و ار ایدی اما حکم غالبکدر که
یعنی حسنه نبوت جبهتی غالب و حسینه و لایت جبهتی غالب
ای طایفه اسرار الهی و قنا که حضرت رسول صلواتم یورد که با علی
انت منی بمنزله موسی و هارون یعنی با علی سن بکا موسی یه هارون
مرتبه سند که یعنی اولو فرزند شمس که و لایت نوری نبوت
فرزند اسیدر باطن اولد یعنی حیثیت اولو فرزند اسیدر
لاجرم هارونک ایکلی او علی و ار ایدی بیوعی شبر کو جعی
شبر دیدر ایدی عمر آن دلخیه حسن و حسین دیگر
نه کم ذکر ایدک پس علی و هارون کی و لیقت او غلری
دخی بویر اولف مناسب اولدی زیر اسمعیل اید الحق
و موسی یه هارون و عیسی یه یحیی و مصطفی یه مرصی ستر لری

و وجودی غایب و کامل و کمالی بوا یکینده
 کمال بولدی **لاجرم محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین**
 جمل سی حقیقتیه بر وجود در و بر نور در **ننه که هیچ آبیا**
لا نفر بن احمد من رسول بیور شد **یعنی نیز یوندر**
 اورته **سین حقیقتیه** و فاطمه زهرا **دیگر ننه که احمد و حمزه**
 واحد در ایکی **اوج دوش بش دیک هب یونکر**
 هیچ بر وجهل واحد مغایر و مقابل دکلدر اما ایکی و
اوج و دوش و بش بر وجهل مغایر در کیر و بر وجهل موا
فقد اما حقیقتیه اسم عین شاد در و دخی بوا یودر
 و بویار مزد در دکلری مراند که **شویه حال اولمشدر که**
 ایویرا مزدیکدر **یوسف حقیقتیه هب جمل ابودریح**
بر از یوقدر حد قدر طیل یوقدر شکم سور و ما خلقا
سما و اة و الارض و ما بینهما الا بالحق یعنی بنزیری
 و کوکی **ویرا یوکوت آرد سنده اولی بر آمدک الله حق**
 اوزده براندک **دیگر نظم** یرده گوئده جمل قدر
 هر نه و آره **جمل حکمت در دار و دیار** جمل سندن
 کر چه حق

خفتیا
 شوه

کر چه حق مستغنیدر **لیک اول صوت و هم معنی در**
 استدی هر ذره ده اول **عینا جا اول معنی صوت هم چنان**
 پرده لازم اولدی تا بول اول **کولکه کیور مز مکر اولین اول**
 طاقی یوق کم بقه خرشیده توز **اول وقتدن بو کوندن برده**
 بی حجاب اولسید کر نور خدا **عالمی یا فردی هب بارند بنشین**
 بش حجابی تنگ اولدی صفا **بسر صفاتی بیلکه اولدر کاینا**
 کائنا تک فحالی آدم در **آدمک توضیحی هم عالم در**
 آدمی دکنی خلیفه ایلوب **عالمی آکا و ضیفه ایلوب**
 ذاتی احد در **آکا احد صفا** نوله در **یک اول صفا**
 عین ذات **بخلیفه لازم اولدی حمده** اکله بو
 معنای خوشی رای ده ده **بسر خلیفه حمده اولدی علی**
 خاتم اولدی **ایکیچو اولولی** **نیز ای عارف غالب وای مرید**
 علی بن ابوطالب بو خبر دن دخی آگاه اول که چونکه بر میل
 اون ایکی آیدر و کوکده اون ایکی **برج واردر** و اون
 ایکی چشمه واردر که **اشنا شرعینا بیور طهر** و یعقوب
 پیغمبر **که بنی اسراییل ندر** اون ایکی اوغلی اولدی
 و اون **ایکنجی کامل و مکمل اولدی که یوسف بنی در هم**

برده
 سوز

پس لازم کلد که او را یکی او غلدرندن ظهور اید
 زیر نور ولایت اولاد ابراهیم خلیل الله ظهور اولد که
 قطبت عالم و حضرت امام علی در کرم الله وجهه
 کامل اولدی و بول کمال اله ولایت دخی ختم بولنق
 استدی ننه تم نور بنوت اولاد حضرت آدم و هم الله
 ظاهر اولدی و حضرت ابراهیم و هم الله کامل اولدی
 و کامل حضرت محمد علیه السلام ختم اولد که خاتم
 انبیاء و لا یموت و لا یموت کمال ولایت جمع اولدی بعینه
 حضرت محمد اید حضرت علیده جمع اولدی بپرسنوق
 ختم اولدی که دایره صغری و ولایت دایره سی
 اکمل و انتم و اکبر در که قالدی اولدی خاتمین دلدی
 که کل شیء خالک الا وجهه بیورطند بپرسنوق و لا
 که امام حسین الله نقل اولدی بپرسنوق و هم فرزندک
 که شهر بانو ایدی او علی صغیر الله که زین العابدین
 نقل ایدی آندن محمد باقر آندن جعفر صادق
 الله

الله بر آندن موسی کظم الله نقل ایدی بر آندن
 علی موسی الرضا الله آندن محمد تقی به آندن علی نقی
 الله نقل ایدی بر آندن حسن عسکری الله آندن
 محمد مهدی الله که خاتمه الامم اثنی عشر در ره سوال
 الله تعالی علیه السلام جمعین زیر امامت شول کیشی به
 ثابتدر که نقطه ولایت اول کیشینک الله دوشه
 زیر آگاه اول که بر امامتک و چ دو در او غلی واقع
 اولور اما نقطه ولایت تم برینک الله دوشه امامت و ولایت
 اول مستحق ولور و لواون یکی امامت صوری ولید
 و امام نبی در امام بنوت شریعت دکل بعینه وضع شریعت
 پیغمبری دکل ننه که ذکر ایدک آخاف بنوت تعریف
 بنیدر که حق در خبر و بر ننه که حضرت نبوی شریعت خبر
 پیغمبری علمی امتی کانبیا بنی اسرائیل و بول
 او را یکی امام انبیاء دند بعینه معنی حدیث بودر که
 بنم امتک عالمی بنی اسرائیل پیغمبری کبیر که
 حضرت موسی شریعت دعوت ایدوب اول شریعتی

یعنی شریعت وضع ایتزلردیکدر اما ای شا اهل
 تاویل اگر دیرتر که حضرت رسولده دخی و لایق
 و ارایدی نیچون بوسوز لر علیده صادر اولدی
 محمد علیه السلام صا در او ملدی جواب بودر که
 انبیا وضع شریعت یعنی شریعت احرا ایتکه ناموردر
 تنک تور ربعت لیسان کشریفة لایبیا الحقایق
 یعنی بن کوندر لدم شریعت بیا ایتکه حقایق بیا ایتکه چون
 دکل و بر حدیث شریعه بنو مشکه بن خلقه نازل ایل
 جنک اندرم و علی تاویل ایل جنک ایدر که و ما بعلم
 تاویل الا الله ورسوله و فی العلم یعنی نازل یا و یلنی
 الله تعالی بلور و علمده محرم اولان بلور که علی در لاجرم
 اولیا کاشف اسرار الهی در اول سید نبی وضع
 اینه و غنی ولی تحقیق ایلر یوحنا وضع اینه و غنی بوز مق
 محالدر و خلقک اکثری جاهل در حضرت علیک سوزنی
 رسولک سوزینه مخالف صبور لر و منکر اولوب کافر
 اولور لر غود بالله تعالی بوسید اون یکی امامک محمد

میدر

مهدیدن غیری شهید اولدی ننه کم اکثر انبیا که بخی
 ذکر یا کی و غیر هم که و لایق جهتی غالب هم اولغین حقیقت
 سوز لردی عوام اکلا میوب قتل ایدر لردی و دخی
 اکا اول که بنیدرک شهادتی زهر دندر و لیدرک شهادتی
 دمیر دندر ننه کم حیدر قلعه سنده حضرة بنی زهر ویدر
 حضرت علی بر قلع اور دیر آخر شهید اولدی و
 حضرت امام حسن که بنوی ایدی زهر دن شهید لردی
 و حضرة امام حسین که ولایت منسوبدر قلع شهید اولدی
 و دخی اکا اول که یتیمک جهود قانی دو کلمینج
 بخی بعبیرک قانی یرد با نمدی و امام حسنک یتیم
 بیک کره یتیمک یزیدی قانی دو کلدی اما حقیقت
 سوز بودر که نسلدن امام محمد مهدی خروج ایدوب
 تمام بر نور دن یزید لک طر لرین کسوب قان دو
 مینج اما مک قانی بیلنر یعنی حق ادا اولنر و من
 قتل مؤمنان فانما قتل الناس جمیعا لایق یعنی بر کس

بر مؤمن اولدر سه کویا که جمیع انبیاء اولدر مشرکسیدر
 پس حضرت امام حسین و آل و اولاد و نسل و بیوک مؤمن
 اوله بیلور می اویله او کدنده اول بیزید و پید عید کتعه
 یروز نده اولاد و کلی بنی آدمی اولدر مشرکسیدر در
 پس بوندلک عرقین کسمینجه نه حقیقت الهی
 کشف اولور و نه حضرت امام حسین کفانی
 آل نور و الله یقول الحق و هو

بهدی السبیل
 تحت الکتاب
 بعون الله
 الملک
 بکرم
 مکر

Tigmir

799/1-7